

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

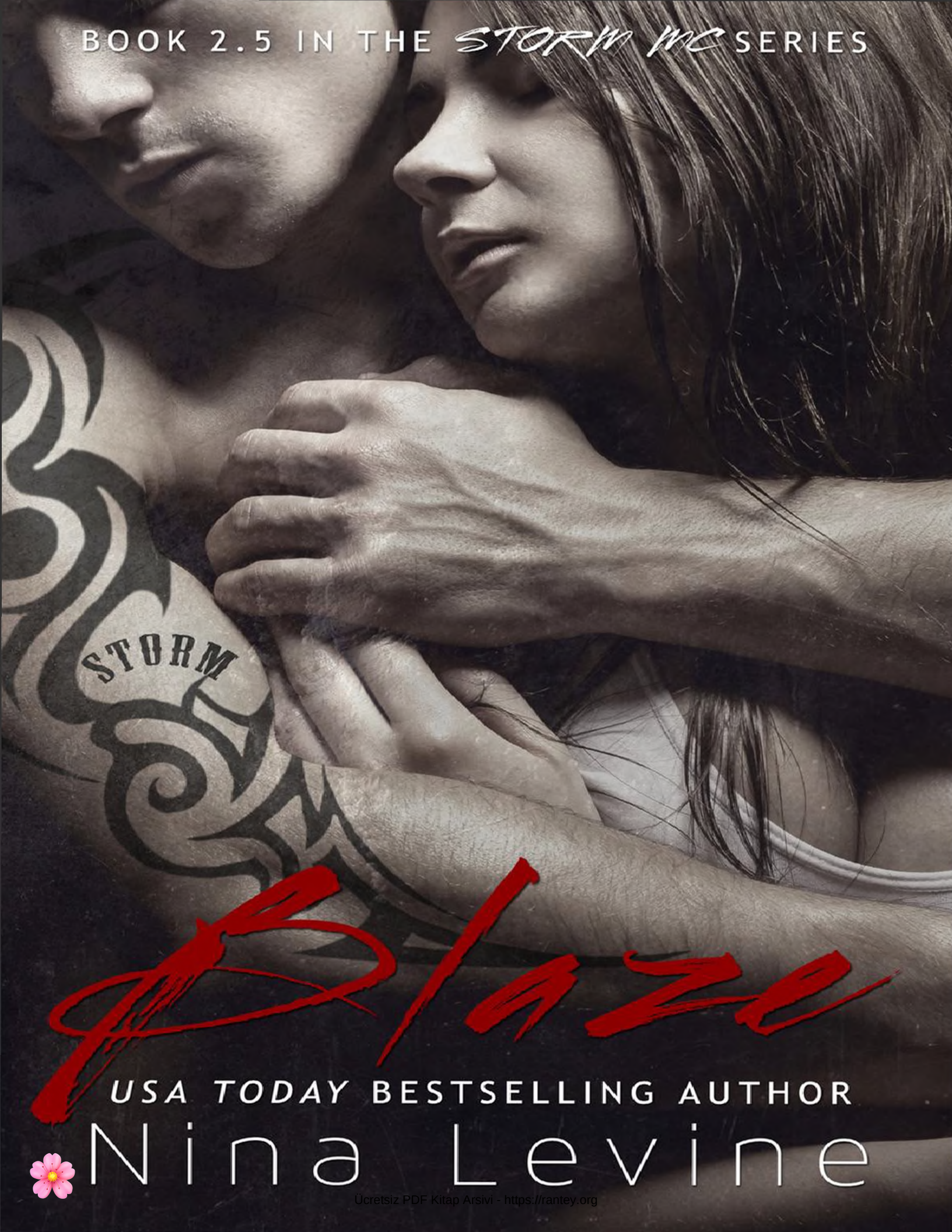
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BOOK 2.5 IN THE *STORM MC* SERIES

Blaze

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

Nina Levine

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Blaze

Storm MC, Cilt 3

Nina Levine

Yayıncı Nina Levine, 2014.

Bu bir kurgu eseridir. Gerçek kişilere, yerlere veya olaylara benzerlikler tamamen tesadüfidir.

BLAZE

İlk baskı. 28 Nisan 2014.

Telif hakkı© 2014 Nina Levine.

Yazar: Nina Levine.

İçinde

[Başlık Sayfası](#)
[Telif Hakkı Sayfası](#)
[Adanma](#)
[Başlangıçta Önsöz](#)
[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Epilog](#)
[BONUS SAHNELER](#)
[Şiddetli Bonus Bölüm](#)
[Teşekkürler Yazar](#)
[Hakkında Ryder, Jani](#)
Kay

Adan

Blaze, okuyucularıma ithaf edilmiştir.

Bu kitap, J ve Madison'ı benim kadar seven okuyuculara adanmıştır. "Sizi ilham veren ve bunun farkında bile olmayanlara."~ Anonim **Storm MC**

Serisi Hakkında Bir Not

Bu serideki her kitap bir öncekinden devam eder. Her kitapta büyük bir gerilim anı olmayacak, ancak hikayenin bazı kısımları çözülmeyecek, lütfen bunu unutmayın.

Kapak: [LM Creations](#) tarafından tasarlanmıştır

Başlangıç

Madison (22 yaşında)

Kulüp barındaki kanepeye kendimi bıraktım. Annemle kulüpte temizlik yaparken uzun bir sabah geçirmiştım.

Yarım saat kadar önce işimizi bitirmiştık ve beni eve bırakması için birkaç işi daha bitirmesini bekliyordum. Arabam bugün servisteydi, bu yüzden onu almaya gitmek için anneme güveniyordum. Çantamdan kitabımı çıkardım ve kaldığım sayfayı açtım. Jackie Collins'in son kitabıydı ve karısını aldatan pisliğin başına ne geldiğini öğrenmem gerekiyordu. Lanet olsun, kimse Jackie kadar iyi kitap yazamıyordu.

Kitaba ne kadar dalmıştım bilmiyorum, birden bir ses duydu: "Demek yarın doğum günün. Nasıl kutlayacaksın?"
?

Başımı kaldırdığımda J'nin bana baktığını gördüm. Bisiklet sürmekten yeni dönmüştü ve ter içindeydi ama umurumda değildi; ter kokusu, kullandığı sandal ağacı kokusuyla karışarak beni çılgına çeviriyordu. Bugün gibi günlerde, bisiklet sürdükten sonra yorgun ve bitkin görüldüğü zamanlarda, onunla sadece arkadaş olmak zordu. Daha fazlasını istiyordum. Ancak, neredeyse altı yıldır süren arkadaşlığımıza değer veriyordum ve hiçbir yere varamayacağını bildiğim bir şeye girerek kaybetmek istemedim. bir şeye girerek kaybetmek istemiyordum. J, biriyle yerleşecek türde bir adam değildi. Yıllar boyunca birkaç kız arkadaşı olmuştu ama hiçbiri uzun sürmemişti; sanırım en uzun ilişkisi altı ay sürmüştü. Öte yandan, bizim arkadaşlığımız uzun yıllara dayanmıştı.

Bacağımla hafifçe dürttü. "Cevap verecek misin yoksa hayal kurmaya devam mı edeceksin?"

"Kahretsin, pardon," diye mırıldandım ve ayağa fırladım. Neyse ki aklımı okuyamazdı, yoksa çok utanç verici olurdu. "Bu akşam arkadaşlarla Hydes'e gidiyorum. Scott da orada olacak, sen de gelmek ister misin?" Onun evet demesini çaresizce arzuladığımı görmezden gelmeye çalıştım. Aslında

hayır deseydi daha iyi olurdu, çünkü gelirse, birkaç kadeh içtikten sonra ona atılırsam işler karışabilirdi.

Gülümsedi. "Tabii, ben de varım. Yapacak işlerim var ama sonra gelirim."

Kalbim bir an durdu ve midemdeki kelebekler çılgına döndü.

"Harika." Kahretsin, elimden gelenin en iyisi bu mu? Harika mı? Son zamanlarda,

J'nin yanıdayken lanet olası bir okul kızı gibiydim; ağzımdan çıkanlar utanç vericiydi. Şu anda bana o kadar yakındı ki, düşüncelerim karışmıştı.

O sırtıttı ve gözleri, erkeklerin giyebileceği en dar tişörtle örtülü göğüslerime indi. Bugün çok sıcak bir gündü, bu yüzden çok az giyinmişim ve o anda bunun için gizlice şükreliyordum. Bana bu şekilde bakmasını seviyordum. Gözleri bir süre göğüslerimde kaldı, sonra vücudumda aşağıya doğru ilerleyerek, giydiğim kısa kot şort sayesinde çıplak olan bacaklarıma indi.

Bu durum bende daha önce hiç yaşamadığım hisler uyandırdı. Elbette, birkaç erkek arkadaşım olmuştu ve artık bakire değildim, ama J'de farklı bir şey vardı; beni hem heyecanlandıran hem de korkutan şeyler hissettiriyordu.

Gözleri sonunda benimkilere geri döndü ve fısıldadı, "Kaçırmazdım, tatlım."

Konuşma tarzında beni durdurup sözlerine kulak kesilmeye neden olan bir şey vardı. Bir arkadaşın söyleyeceği şekilde söylememişti; sözlerinde bundan daha fazlası vardı. Başımı eğip ona baktım. Beni yakından izliyordu; gözleri sadece benimkilerdeydi, vücuduma değil. Gözleri, beni heyecanlandıran bir yoğunlukla gözlerime bakıyordu. Etrafımdaki dünya durdu ve o anda tüm dikkatim J'deydi. Sonunda, yumuşak bir sesle, "İyi, gelebildiğine sevindim," dedim.

Babam bizi kesmeden önce bir an daha birbirimize bakakaldık. "J, bir dakikan var mı?" diye koridordan seslendi.

J dönüp ona başını salladı. "Hemen geliyorum," dedi ve bana döndü.

"Akşam görüşürüz," diye söz verdi ve babamı bulmak için yanımdan ayrıldı. Onun arkasından bakakaldım; konuşmanın aldığı yön beni hala şaşkına çevirmişti.

Ve lanet olsun, şimdi bu akşamki kıyafetimi yeniden düşünmem gerekiyordu; J geliyorsa, her şeyi yeniden düşünmem gerekiyordu.

Sekiz saat sonra, mutlu bir şekilde çakırkeyif olmuştum. Tamam, belki çakırkeyiften biraz daha fazlasıydım ama sarhoş değildim. Ve J hala gelmemişti. Bütün gece onu beklemiştim ama bir saat önce hala gelmeyince, gelmeyeceğine karar verip, gelen arkadaşlarımla eğlenmeye karar vermiştim. gelen arkadaşlarımla eğlenmeye ve onu unutmaya karar verdim; gelmemesi nedeniyle duyduğum büyük hayal kırıklığını unutmaya.

Kadınlar tuvaletinden çıkarken, güçlü bir kol belime dolandı ve beni tuttu; bana yakın tuttu. "Bebeğim, ne kadar içtin?" diye kulağıma fısıldadı.

Cildime değen nefesi beni titretti ve içgüdüsel olarak ona doğru eğildim; ona yaklaşma ihtiyacı çok güçlüydü. "Biraz," diye cevapladım.

O güldü. "Birazcık değil de çok daha fazla gibi görünüyor."

Omuz silktim. "Seni bekliyordum ama gelmedin, ben de zamanımı başka şekilde geçirdim." Bulanık zihnimin bir köşesinde, ona bunu itiraf ettiğim için kendime kızıyordum.

Donakaldı ve beni hafifçe döndürerek yüz yüze geldi, eli hala belimdeydi. "Siktir, Madison," diye mırıldandı, gözleri benimkileri arıyordu. "Sen de bunu benim kadar istiyorsun, değil mi?"

Şimdi gerçekten kafam karıştı. "Neyi istiyorum?" diye sordum.

"Tanrım, şimdiye kadar seni yatağında istediğimi anlamış olmalısın. Senin ne hissettiğini bilmiyordum; bana hep karışık sinyaller verdin ama şimdi senin de istediğini görebiliyorum."

Kahretsin, bu hiç iyi olmadı. Kafamı salladım. "Hayır, J. Bu iyi bir fikir değil. Sadece arkadaş kalmak istiyorum ve seninle yatarsam bu olmaz."

"Bana yalan söyleme, bebeğim. Sen bunu istiyorsun. Yüzünden okunuyor." Elini belimden kıcıma kaydırdı, sıkıca tutup beni kendine çekti. Yüzünü yüzüme yaklaştırarak fısıldadı, "Amin benim için ıslak, değil mi?"

O anda her şeyin bittiğini anladım. Ona olan arzum, vücudumdaki alkolle karışarak çarpıştı ve tüm mantıklı düşüncelerim pencereden dışarı uçtu. Kendimi tutamayıp inledim. J bunu duydu ve bu ona yetti; dudakları dudaklarıma yapıştı ve bizi tek bir yere götürebilecek şehvet dansına başladık. Elleri kığımın her yerindeydi ve sonra bir eli göğsüme kaydı. Parmakları meme ucumu okşarken

, ellerimi onun k1çına g1t1rd1m ve onu kendime çektim. Penis1 bana sertçe değiyordu ve bu çok iyi hissettiriyordu.

Öpüşmemizi sonlandırdı ve benden biraz uzaklaştı. "Tanrım, seni buradan çıkarmam lazım."

Başımı salladım ve arkadaşlarımı aradım. Eğer gidiyorsak, onlara veda etmem gerekiyordu.

J elimi tuttu ve çıkmak için kapıya doğru yürümeye başladı. Onu durdurmak için elini çektim ve o da bana dönüp baktı. "Ne?" diye sordu, isteksizce durarak.

"Arkadaşlarıma gidiyorum demem lazım."

Yüzünde hayal kırıklığı belirdi. "Gerçekten mi?" diye sordu sabırsızca. "Mesaj atamaz mısın? Çünkü sana söylemeliyim, sikim uzun zamandır senin için sertleşmiş durumda ve arkadaşlarını aramakla zaman kaybetmek istemiyorum."

Vay canına. Otoriterdi ve lanet olsun, bu beni daha da tahrik etti. Ama ben, arkadaşlarıma haber vermeden bir gece dışarıda onları ekmek gibi bir insan değildim. "Hayır, mesaj atamam. En azından Bec'i bulup nereye gittiğimi söylemeliyim."

Elimi bıraktı ve parmaklarını saçlarının arasında gezdirdi. "Tamam, ama çabuk ol, bebeğim. Başka hiçbir kadın için bu kadar sert olmadığımı söylerken şaka yapmıyorum."

O sözleri söylediğinde neredeyse tökezledim. Kafam karışmıştı; J'nin beni benim onu istediğim kadar istediğini nasıl fark etmemiştim? Ve o ne istiyordu? Bir gecelik mi? Yoksa daha kalıcı bir şey mi?

? O anda fark ettim ki umurumda değildi; bu geceyi onunla geçirmek istiyordum, gerisini yarın hallederdik. Ne olursa olsun, arkadaş kalacağımızı umuyordum çünkü yıllar boyunca kurduğumuz arkadaşlığa değer veriyordum; J benim için çoğu kız arkadaşımdan daha önemliydi ve bunu kaybetmek istemiyordum. Arkadaşlar seks yapabilirlerdi. Yapamazlar mıydı?

Onun evinin önüne geldik, motosikletten indim ve sessizce onu izledim. Kendime hiç benzemeyen bir şekilde gergindim. Midemde düğümler olması ve onun yanında konuşamıyor olmak rahatsız ediciydi.

Bisikletinin üzerinde kalarak, yavaşça kaskını çıkardı ve bana baktı. "Ne oldu, bebeğim?"

"Ne yapıyoruz?" diye sordum yumuşak bir sesle, kulüpte hissettiğim tutku yerini şimdi gerginliğe bırakmıştı.

Başını yana eğdi. "Bunu zaten kararlaştırmıştık." Başımı salladım. "Karar vermiştik ama..."

Beni keserek, sesinde hayal kırıklığı vardı, "Ama ne, Madison? Benim için çok açık. Ben seni istiyorum, sen de beni istiyorsun. Düşünecek ne var ki?"

"Her şey. Düşünülmesi gereken her şey var. Sen en iyi arkadaşlarımdan birisin ve bunu kaybetmek istemiyorum."

"Neden kaybetmek isteyelim ki?" Yüzünde belirgin bir şaşkınlık vardı.

İç geçirdim; erkekler neden bu kadar clueless olmak zorundaydı? "Yani bu gece sevişiyoruz."

Yarın ne olacak? Aramızda garip bir hava mı olacak yoksa bu gecedan önceki halimize geri dönebilir miyiz sence?"

"Siktir. Neden kadınlar her şeyi bu kadar abartıyor? Neden sadece bu geceyi yaşayıp sonra ne olacağına bakmıyoruz?"

Bisikletinden indi ve bana doğru yürüdü ama ben bir adım geri attım. Bu konudaki tavrı beni sinirlendirmişti. Geri adım attığımda durdu ve başını salladı. "Bu kadar mı? Fikrini mi değiştirdin?"

"Şey, bunu biraz daha tartışabiliriz diye ummuştum ama sen istemiyorsun gibi görünüyor."

"Bebeğim, ben sadece seni içeri sokup lanet olası kıyafetlerini çıkarmak istiyorum. . Bana kalırsa, bunu gerçekleştirmek için tek yapmamız gereken şey bu."

"Evet, sanırım şu anda ikimiz farklı şeylerden bahsediyoruz, J. Sen sadece hızlı bir seks yapmak istiyorsun ama ben bunun ötesinde ne olacağını bilmek istiyorum." Hayal kırıklığı içime çöktü; onun daha fazlasını istediğini sanmışım ama yanılmışım. İşte bu yüzden erkek arkadaşlarıyla seks yapmayı düşünmemelisin.

Telefonu çaldı ve o somurtarak cevap verdi. "Meşgulüm. Ne var?" Gözleri benimkilerden ayrılmadı.

Konuşmasını bitirmesini bekledim; bakışlarının bakışları midemdeki kelekleri kıpırdatıyordu. O bakışlar, ateş, arzu, hayal kırıklığı, sinir ve daha pek çok duygunun karışımıydı. Onun hissettiklerini aynen ben de hissediyordum. Ancak o anda, onun tavırlarına duyduğum sinir, onunla birlikte olma arzumdaki daha ağır bastı.

Telefon görüşmesini bitirip telefonunu cebine koydu. "Bir saat sonra kulüpte olmam lazım. Yapacak mıyız, yapmayacak mıyız?"

İnanılmaz. "Bunu söylediğine inanamıyorum. Hayır, bunu yapmayacağız," dedim ve çantamdan telefonumu çıkarmak için uzandım.

O benim alanıma girdi ve elini benimkinin üzerine koyarak beni durdurdu. "Kulüp ile buraya gelirken aklından ne geçti bilmiyorum bebeğim. Maalesef, bununla uğraşacak vaktim yok, seni eve bırakacağım seni eve bırakacağım, ama bu konuşmayı bir ara bitirmemiz gerek."

Başımı salladım. "Hayır, eve kendim giderim ve bu tekrar konuşulması gereken bir konu değil. Niyetini gayet açık bir şekilde belirttin."

Burun delikleri genişledi ve nefesi düzensizleşti. "Seni eve götürüyorum, Madison." Motosikletine geri döndü ve kaskı bana uzatmaya çalıştı. "Bunu tak ve motosiklete bin."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. J'nin benimle böyle konuşmasına alışık değildim. Onu görmezden gelerek, bu gece benimle içmeye çıkmamış tek arkadaşımın telefon numarasını aramak için telefonumda gezinmeye başladım; umarım gelip beni alabilirdi. Sonunda numarasını buldum ve aramaya bastım, J'nin bana attığı bakışlara karşılık verdim. Sonunda telefonu açtı ve gelip beni almayı kabul etti.

J kollarını göğsünde kavuşturdu ve ayaklarını genişçe açtı. Artık kızgındı ve kendini tutmuyordu. "Neden beni seni eve bırakmama izin vermedin?"

"Çünkü pislik gibi davranıyorsun ve yanına yaklaşmak istemiyorum," diye karşılık verdim.

"Şimdi arkadaşın gelene kadar burada beklemek zorundayım. Benim dediğim gibi yapsaydın çok daha kolay olurdu."

"Kimse kalmanı istemiyor!"

"Tanrım, Madison. Sanki bu saatte seni yalnız bırakacakmışım gibi."

Çileden çıkmıştım. Bir yandan ona yumruk atmak istiyordum, ama diğer yandan giysilerini yırtıp onu becermek istiyordum.

Sonraki on dakika hayatımın en uzun on dakikasıydı. Sally'nin gelip beni almasını beklerken konuşmadık. Bunun yerine J, odada volta atıp ara sıra bana kötü kötü bakıyordu. Hayal kırıklığım daha da arttı. Sally geldiğinde, J'ye bakmadan hızla arabasına bindim.

arkama bakmadan arabasına bindi. Yine de onun öfkeli bakışlarını üzerimde hissedebiliyordum. Onunla arkadaşlığımızı daha ileriye taşıyabileceğimizi düşünmekle aklımı kaçırmış olmalıyım.

Doğum günümde uyandığımda kendimi berbat hissediyordum. Hafif bir akşamdan kalma baş ağrısının yanı sıra, dün gece J ile olanlar yüzünden kendimi çok kötü hissediyordum. Neyse ki özel bir planım yoktu, bu da neredeyse tüm günü kendime ayırabileceğim anlamına geliyordu. Böylece günün çoğunu evde kitap okuyup abur cubur yiyerek geçirdim. Kalbimin kırıklığına boğulmuştum, çünkü bu doğruydı, J ile olan ilişkiyi mahvetmekle kalmamış, muhtemelen arkadaşlığımızı da mahvetmiştim.

Aramadı, uğramadı ama öğleden sonra saat üçte dışarıdan bir motosiklet sesi duydum. Scott olduğunu düşünerek aldırmadım, kulaklıklarımı taktım ve kitabımın başına döndüm. Kimseyi görmek istemiyordum.

Birkaç dakika sonra kulaklıklarım kulaklarımdan çekildi ve J yatak odamda durmuş bana bakıyordu. Ruh halini anlayamıyordum. Biraz sinirli görünüyordu ama aynı zamanda gözlerinde yumuşak bir bakış vardı.

Yataktan kalkıp onunla yüz yüze geldim. "Burada ne işin var, J?"

"Doğum günün kutlu olsun demek için geldim." Sesi yumuşaktı. Bu ses beni etkiledi ve içimden ona lanet okudum; ona bu kadar kızgınken beni böyle hissettirmesi haksızlıktı.

"Teşekkürler."

Gözleri yüzümü taradı. Ne aradığını bilmiyordum ama bulamadığını anladım, çünkü "Siktir. Bu kolay olmayacak, değil mi?" diye mırıldandı.

Tanrım, kafamı allak bullak etti. "Neyin kolay olmayacak?"

Göğsü ağır bir hareketle inip kalktı. "Biz."

"Ne, arkadaşlığımız mı?" Keşke bunu bugün değil de başka bir gün yapsaydık. Bugün kendimi pek iyi hissetmiyordum, bu yüzden ona ayak uydurmakta zorlanıyordum.

Yüzünde bir ifade belirdi ve sonra zihninde bir şeye karar vermiş gibi göründü. Elim tuttu ve yatak odasından çıkmaya başladı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordum, onu yavaşlatmak için geri çekilerek. Ama nafile; o evin içinden geçip ön kapıya doğru ilerlemeye devam etti. ön kapıdan çıktı. Dışarı çıktığımızda elimi bıraktı ve ön kapıyı kilitleyebilmek için.

"Evimin anahtarını nereden buldun?" O anahtarın onda olduğunu bilmiyordum.

"Scott verdi. İhtiyacın olursa diye ikimiz de birer tane aldık."

Bunu sanki dünyanın en normal şeyiymiş gibi söyledi. Bana göre öyle değildi. "O anahtarı geri istiyorum. Scott'inkini de.

Beni merak etmenize gerek yok."

Eğlenen gözleri benimkilere takıldı ve başını salladı. "Olmaz, bebeğim."

Ben başka bir şey söyleyemeden, tekrar elimi tuttu ve bizi motosikletine yönlendirdi. Bana bir kask uzattı ve takmamı işaret etti.

Yine itiraz ettim. "Nereye gittiğimizi söyle."

"Sana göstermek istediğim bir yer var." Kaskı ve ardından motosikleti işaret etti. "Tak ve motosiklete bin."

Durumu değerlendirdim ve onun dediğini yapmanın daha kolay olacağına karar verdim, öyle yaptım. Birkaç saniye sonra motosiklet gürültüyle çalıştı ve yola çıktık. Ona sıkıca tutundum ve sonunda rahatladım. Hayatım boyunca motosikletlerin arasında büyümüş biri olarak, motosikletin arkasında olmayı çok seviyordum. J'nin motosikletinin arkasında, kollarımı ona dolamış olarak oturmak muhteşem bir duyguydu. Heyecan vericiydi. Kendimi evimde hissediyordum ve bu düşüncenin nereden geldiğini bilmiyordum, ama aklımda dönüp duruyordu.

Bir saatten biraz az bir süre sonra, motosikleti yoldan çıkardı ve motoru durdurdu. Mt Glorious'a gelmiştik. Burası çok güzeldi ama beni neden buraya getirdiğini merak ediyordum. Beni bir patikadan geçirdi ve sonunda

küçük bir açıklığa vardık. Mt Glorious'a daha önce gelmişim; motosikletle harika bir yolculuktu. Ama buraya hiç gelmemiştim. Manzara muhteşemdi. Vadinin ötesini görebiliyorduk ve her şey çok güzeldi.

Etrafta kimse yoktu ve çalılar araba seslerini bastırıyordu. Tüm duyularımın algıladığı şeyi tarif edecek tek bir kelime vardı: huzur. Burası huzurluydu ve beni sakinleştiriyordu.

J, ben tüm bunları içime çekerken sessizce beni izliyordu. Sonunda ona baktım ve "Neden buradayız, J?" diye sordum.

Yavaşça başını salladı. "Kafamı boşaltmam gerektiğinde buraya gelirim."
"Tamam," dedim ve devam etmesini bekledim.
"Son altı aydır buraya sık sık geliyorum."
Kaşlarımı kaldırdım. "Boşaltacak çok şey vardı herhalde."
Ağzı hafifçe kıvrılarak küçük bir gülümseme belirdi. "Evet, öyle de denebilir, bebeğim."
"Tamam, söyle bakalım. Bunun benimle ne ilgisi var?"
"Her şey." Beni dikkatle izliyordu. Söyleyecek çok şeyi var gibi görünüyordu ama nedense kendini tutuyordu.
"Tanrım, J. Sadede gel. Bugün sabrım yok -"
Sözümü kesti. "Seni benim yapmaya karar verdiğim yer burası." Sözleri sert ama mümkünse aynı zamanda şefkatliydi.
Vınnn. Bu sözler üzerine kelekler midemi sardı. Dilim tutuldu.
Devam etti. "Son altı aydır seni düşünüyorum,
Madison. Seni aklımdan çıkaramıyorum. Bu yüzden buraya buraya düşünmeye geliyorum. Dün gece, seninle her şeyi mahvettikten sonra buraya geldim. Ve bugün bitmeden senin benim olacağına karar verdim."
Çok otoriterdi. Daha önce J gibi bir erkekle birlikte olmamıştım, ama orada durmuş, beni bir mağara adamı gibi sahiplenirken onu dinlerken, tüm erkekler için mahvolduğumu anladım. J beni mahvedecek ve tüketecekti, ve ben ona izin verecektim.
O elini uzattı ve boynuma dolayarak beni kendine çekti, ben de aynı anda ona doğru yaklaştım. Dudaklarımız birbirini buldu ve o beni mahvetmeye başladı. Vücudumuz birbirine yapışmıştı, ellerimiz birbirindeydi ve onun dokunuşuyla canlandım. Ona daha da yaklaşmak için mücadele ederken, kendimi bu öpücüğe teslim ederken, arzu içimi kapladı.
Sonunda birbirimizden ayrıldık, ama o beni tutmaya devam etti, beni yakınında tuttu, böylece hala birbirimize dokunuyorduk. "Siktir, bebeğim. O dudakların benim sonum olabilir."
Onun sözlerine gülümsedim. Sonra gülümsemem şeytani bir hal aldı.
"Sanırım benim başka yerlerim de senin sonum olabilir."
Gözleri büyüdü, sonra başını salladı ve mırıldandı, "Haklı olabilirsin."
"Peki, artık senin olduğuma göre, beni eve götürüp istediğini yapacak mısın? Çünkü burası her zaman bizim

özel yerimiz olarak kalacak olsa da, itiraf etmeliyim ki, sert sevişmeyi pek sevmiyorum."

Ağzını kulağıma yaklaştırdı ve fısıldadı, "Seni burada sikmek isterdim, bebeğim. Açık havada; biraz ateşli olabilir. Ama senin sert sevişmeyi seven bir kız olmadığını çok iyi anlıyorum. Ve sonunda külotunu çıkarıp sikimi içine soktuğumda tamamen rahatlamış olmanı istiyorum."

Siktir, ağzı çok pis. Ve ben bunu çok sevdim.

Elini tuttum ve motosikletine doğru yürümeye başladım. Yavaşlayıp elimi çekerek beni yavaşlatınca, dönüp fısıldadım, "Acele et, J. Yerine getirmelisin bir sözün var."

Yüzü kocaman bir gülümsemeye dönüştü. "Sadece bunun istediğin şey olduğundan emin olmak istedim, tatlım."

"Oh, yani şimdi, bana nasıl olacağını anlattıktan ve sikini bana söz verdikten sonra, benim ne istediğimi görmek mi istiyorsun? Pekala, benim için kararını vermiş olsan da, benim de bunu istediğimden emin olabilirsin. Ama şu anda gerçekten, gerçekten istediğim şey, o pis ağzını eve götürmen ve bana onunla neler yapabileceğini göstermendir."

"Siktir beni," diye homurdandı ve elimi tutup beni eve götürdü.

Önsöz

Eylül - Şu an

(Storm'un kaldığı yerden devam ediyor, J yeni dönmüştür)

Madison

"Bebeğim, banyomuza ne oldu böyle?"

Okuduğum kitaptan başımı kaldırdığımda, J yatak odamızın kapısında şaşkın bir ifadeyle duruyordu.

"Ha?" Kitaba dalmıştım ve ne dediğini anlamadım.

"Madison, iki ay önce çıktığımda banyo beyazdı. Duvarda neden farklı renk lekeleri olduğunu bana söyler misin?"

"Ah, o mu." Hala dikkatimi kitabım ve J arasında bölüştürüyordum; kitap çok iyi ve seksi bir kitaptı ve hikayenin en heyecanlı yerindeyken beni rahatsız ettiği için biraz sinirlenmişim.

"Evet, o," dedi ve ses tonu tüylerimi diken diken etti. Hızla ona baktım; sinirlenmişti. Ama onu haklı çıkarmak zorundaydım çünkü öfkesini bastırıyordu.

Kindle'ımı kapatıp yatağın üzerine bıraktım, sonra kalkıp ona doğru yürüdüm. "Banyoyu boyayabiliriz diye düşündüm ve nasıl olacağını görmek için farklı renkleri deniyordum. Sakıncası olmaz diye düşündüm," dedim yumuşak bir sesle, çünkü J'ye yumuşak sesle konuştuğumda olumlu tepki verdiğini biliyordum. Neden bu kadar sinirlendiğini anlamaya çalışıyordum; sonuçta sadece boyaydı.

Gözlerimiz kilitlendi ve o benim söylediklerimi sindirirken ikimiz de sessiz kaldık. Sonunda, derin bir nefes aldı ve parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Üzgünüm, bebeğim. Sorun yok; sadece şu anda biraz gerginim. Senden çıkarmak istemedim," diye özür diledi ve beni kendine çekip kollarıyla sardı. Dudaklarını nazıkçe başıma öptüğünde, ona biraz eridim ve ona olan kızgınlığım geçti.

Bir an öyle kaldık, sonra ben uzaklaştım ve "Neden bu kadar gerginsin?" diye sordum.

Beni dışlama eğilimiyle mücadele ederken sessiz savaşını izledim. Brisbane'e döneli bir gün olmuştu ve ben kulüpte sorunlar olduğunu hissetmiştim. J bütün günü kulüp işleriyle uğraşmış ve eve morali bozuk bir şekilde gelmişti. Onu neşeli gördüğüm tek an buydu. Öğleden sonra herkes Scott'a, kadın sandığı bir adamla çıkmaya çalıştığı için sataşıyordu. Eve geleli yaklaşık dört saat olmuştu ve o hala benimle seks yapmaya çalışmamıştı; bunun yerine akşam yemeğinden sonra X-box oynamaya oturmuştu, ben de kitabımı alıp yatak odasına çekilmiştim. Ona biraz zaman tanımak iyi bir fikir olabileceğini düşündüm.

"Indigo'da personel sorunları var," dedi. Onu dikkatle izledim ve gözlerini benden kaçırmamasından başka bir şeyin onu rahatsız ettiğini anladım.

"Ve?" diye nazikçe dürttüm.

Gözleri tekrar benimkilere takıldı ve sonunda bana açılmaya karar verdiğinde gözlerindeki değişimi gördüm. Onu bu konuda zorlamayacaktım; uzak kaldığı süreden sonra yavaş yavaş ilişkimize geri dönmesine izin vermekten memnun olurdum. Ama J bizi yeni bir aşamaya taşımaya hazır görünüyordu ve ben de bundan memnundum.

"Marcus çok huysuz davranıyor. O senin baban, Madison, ama onunla aramızda bir daha asla iyi bir ilişki olamayacak."

"Umurumda değil, J. Ailemize yaptıkları için ondan nefret ediyorum ve artık onunla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Sana bunu zaten söylemiştim."

"Evet bebeğim, ama senin için her şey hala taze. Zamanla bunu unutursun ama ben onunla aramızın düzeleceğini sanmıyorum. Son birkaç ayda çok değişti. Yani, her zaman pisliğin teki olmuştur ama en azından ona biraz saygı duyuyordum. Artık hepsi bitti, özellikle de bugün bazı çocuklara davranışını gördükten sonra

bazı çocuklara davranışını gördükten sonra. Bize hiç saygısı yok gibi görünüyor. Artık öyle değil, neden ona bunu verelim ki? O benim başkanım ve kulüp ile ilgili konularda onun dediklerini yaparım ama bunun dışında onunla hiçbir ilgim olsun istemiyorum."

Çenesinin gerginliğini ve yüzünü buruşturan endişe çizgilerini fark ettim ve hepsini onun için ortadan kaldırmak istedim. Elimi yanağına uzattım ve başparmağımla nazikçe okşadım. "J, yirmi dört saattir buradasın ve şimdiden endişelenmene gerek olmayan şeyler için endişeleniyorsun. Babamla olan ilişkin tam olarak senin ilişkim. Beni bu işe karıştırmamı istemiyorum. Hatta, onun benim babam olduğunu unut, çünkü ben kesinlikle unutmak istiyorum."

Elini uzattı ve benimkinin üzerine koyarak beni sakinleştirdi. "Bebeğim, şimdi öyle demek kolay ama altı ay sonra ya da daha önce onunla barışırsan ne olacak? O zaman ne olacak? Onun aramıza girmesini istemiyorum ve girmesinden korkuyorum."

Başımı sallayarak onu sakinleştirmeye çalıştım. "Hayır, buna izin vermeyeceğim. Söz veriyorum. İlişkimizi düzeltmek için çok uğraştık; hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin bunu tekrar mahvetmesine izin vermeyeceğim."

J hala ikna olmuş gibi görünmüyordu. Onun ikna olması gerekiyordu ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyordum, bu yüzden şimdilik bizi her zaman birbirimize yaklaştıran tek şeye başvurdum. Onun yanına yaklaştım ve vücudumu olabildiğince ona yaklaştırdım. Onun bana dokunması beni inlemeye başladı; çok uzun süre ayrı kalmıştık ve onun dokunuşuna hiç olmadığı kadar ihtiyacım vardı.

"Siktir, bebeğim," diye homurdandı ve kolunu belime dolayarak elini kıçıma koydu. Gözlerimiz birbirine kilitlendi ve o anda tüm dış sorunlar arka plana atıldı, birbirimize yaklaştık. Dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı ve beni öptü. Bu öpücüğün nezaketine şaşırdım; J ve ben pek nazik davranmazdık. Ama bu öpücük beni şefkatle sardı; bizi birleştirdi ve aylarca ayrı kaldıktan sonra, özellikle de etrafımızı ve ailemi saran tüm sorunlar yüzünden, birbirimize çok ihtiyacımız olan bir şekilde bağladı.

Ellerimi gömleğinin altına götürdüm ve başının üzerinden çıkardım. Gömleği yere atıp, gözlerimi göğsüne diktim. Karnım kelebeklerle dolmuştu ve kalbim hızla atıyordu; J, şimdiye kadar birlikte olduğum hiçbir erkek beni bu kadar tahrik etmemişti. Yokluğunda daha da kas yapmıştı, ona daha fazla kas sığmayacağına yemin edebilirdim

Düşüncelerimi keserek, "Bebeğim, bana bakışların beni çok tahrik ediyor. Gözlerinin üzerimde olması hoşuma gidiyor ama ağzının üzerimde olması için her şeyi yaparım."

Uzun bir süre gözlerine baktım, sonra ağzımı göğsüne yaklaştırdım. Dışlerimle meme ucunu hafifçe ısırdım, sonra yalayıp emdim. Sonra diğer meme ucuna da aynısını yaptım, onu kızdırmak için, çünkü ağzımın üzerinde olmasını istediğinde bunu kastetmediğini biliyordum. Bitirdiğimde ona baktım ve fısıldadım, "Ağzımın olmasını istediğin yer burada mı istedim?"

O sırtıttı ve eliyle çenemi tuttu. Başparmağını dudaklarımin üzerinde gezdirerek, "Bu ağız benim sikim için yaratılmış, tatlım,

ve bunu çok iyi biliyorsun."

Gülümseyerek, "Biliyorum, ama önce seninle oynamak çok eğlenceli." dedim. Kaşlarını kaldırdı. "Yani, oyun bitti mi?"

O başparmağını dudaklarımın üzerinde ileri geri sürtmeye devam ederken, ben ellerimi onun kot pantolonuna indirdim ve düğmeyi açtım. Fermuarını açtım ve onun sikini serbest bıraktım, elime aldım. "Evet bebeğim, oyun bitti."

Tepkisi hızlıydı. Beni sertçe kendine çekti, bir eliyle kalçamı kavradı, diğer eliyle boynumu tutarak beni sabit tuttu. "İyi, çünkü fikrimi değiştirdim. Artık ağzını istemiyorum, sikimi mümkün olduğunca derine sokmak istiyorum; o tatlı amcığını içimde hissetmek istiyorum."

J'nin kirli sözleri beni her zaman ıslatırdı; ona hazırdım. "Bebeğim, son birkaç aydır kirli ağzını özledim," diye fısıldadım kulağına, o da boynumu öpüp beni öptü.

"Hiç bilmiyorsun tatlım," diye homurdandı, "Sikimi aldıktan sonra sana ağzımla zevk vereceğim. Ve sana söz veriyorum, hiçbir pislik bizi bir daha ayıramayacak."

Beni kucaklayıp yatağa taşıdı. Yüzünde sevdiğim o yoğun ifade vardı. Bu ciddiyet anlamına geliyordu; beni tam da sevdiğim gibi sertçe sikmek üzere olduğu anlamına geliyordu. Beni yatağa yatırdı ve kot pantolonunu çıkarmasını izledim; altında hiçbir şey yoktu, artık benim için çıplaktı ve ne muhteşem bir manzaraydı. Onu içime çektim. Bana göre J yaşlandıkça daha da güzelleşiyordu ve başlangıçta zaten oldukça mükemmel bir adam olan biri için bu, şimdi olağanüstü bir güzelliğe sahip olduğu anlamına geliyordu. Bakışlarım göğsündeki yeni dövmeyle takıldı; geri döndüğünden beri fark etmemiştim. Oturdum ve parmaklarımla dövmeyle izledim. Bir daireydi ama dairenin çizgisi iki farklı bölümde sayılarla kesilmişti ve daire de tam değildi. Dairenin ortasında kıvrımlı bir M harfi vardı.

"Bu dövmenin anlamı ne?" diye sordum, ateşli anımları bölerek.

Göğsüne baktı ve elimi tuttu. Sonra bana dönüp baktı; gözlerinden aşk parlıyordu. Elimi bırakıp rakamlardan birini işaret etti. "Bu, ilk tanıştığımız tarih, yıllar önce senin doğum günün." Sonra diğer rakamı işaret etti. "Ve bu da bu sefer yeniden bir araya geldiğimiz tarih."

"Neden dairenin uçları birleşmiyor?" diye sordum.

"Çünkü düğün tarihimiz lazım. O tarih o boşluğa yazılacak ve daire tamamlanacak," dedi gözlerini benden ayırmadan.

Vay canına. O anda, erkeğimin beni ne kadar çok sevdiğini anladım. Elimi uzattım, boynuna doladım ve dudaklarını dudaklarıma çekerek öptüm. Ruhuma kadar işleyen bir öpücükle birleştik. Kalbim tamamen ona aitti. Hayatlarımız sonsuza kadar birbirine bağlı olacaktı çünkü onu bir daha asla bırakmayacaktım.

J yatağa geçti ve öpüşmeye devam ederken beni nazıkçe sırt üstü yatırdı. Elleri gömleğime uzandı ve onu başımın üzerinden yukarı doğru itti. Bir an ayrıldık ama gömleğim çıkarılır çıkarılmaz birbirimizin dudaklarını açgözlülükle bulduk. Parmakları külotuma girip klitorisimi bulduğunda inledim.

Parmağı içime girdiğinde inledi ve öpüşmemizi kesti. "Siktir, bebeğim. Hazırsın, değil mi?" Bana şehvetle dolu gözlerle bakıyordu; günlerce kaybolabileceğim gözler.

Ben başımı salladım. O parmağını tekrar içime sokarken ben de vücudumu ona doğru ittim, bu da onun daha derine girmesine neden oldu ve bu o kadar iyi hissettirdi ki zevkten titredim. Yüzünde bir sıcaklık belirdi ve içimden çıkıp külotumu yırttı.

"Sutyen, bebeğim. Çıkar şunu," diye emretti.

Ben kimdim ki itiraz edecektim? Dediğini yaptım ve üzerime çıktı, böylece tenimiz tenime değdi. Penisi sertleşmişti, beni tahrik ediyordu. Aylardır onsuz kalmıştım ve doyamayan azgın bir ergen gibi hissediyordum. Ona ihtiyacım vardı, her şeyine, sahip olabileceğim her şekilde.

Üzerimde durdu ve penisini girişime yönlendirdi. Ben ıslaktım ve fazlasıyla hazırdım, o da oyalanacak havada değildi. Bir iniltiyle penisini birdenbire sonuna kadar içeri soktu.

"Siktir, Madison. Bir daha asla... bir daha asla sikmeyeceğim," diye homurdandı ve geri çekilip tekrar sertçe soktu.

Bacaklarımı ve kollarımı ona doladım ve o beni sikerken hayatım pahasına tutundum. J bir görevi olan bir adamdı ve ben de şikayet etmiyordum. Gözlerimi sıkıca kapattım ve hislerin beni tamamen ele geçirmesine izin verdim.

"Bebeğim, gözlerin. Lanet olası gözlerin," diye homurdandı.

Dediğini yaptım ve gözlerimi açtım. Gördüğüm şey beni hemen orada boşaltacaktı. Beni sertçe sikiyordu ama bakışları sevgi doluydu.

Bu bakış, benim kesin olarak ona ait olduğumu söylüyordu.

Ona daha sıkı sarıldım ve ona olabildiğince yaklaşmak için bacaklarımla onu daha sıkı kavradım. İçimde ona her şekilde birleşmek için yanıp tutuşan bir arzu vardı; onun yokluğunda ona olan aşkım daha da artmıştı.

O içeri girip çıkmaya devam ederken, ben de kalçalarımı onun hareketlerine uyacak şekilde hareket ettirdim ve yaklaştığımı biliyordum. "J, geliyorum," diye nefes nefese söyledim, onun benim onu beklememi sevdiğini biliyordum. Ancak bu gece, bunu başaramayacağımı biliyordum. Beni çok çabuk bu noktaya getirmişti.

Bana cevap vermedi; sadece kendini boşaltmak için çılgınca acele ederken başını salladı. Bu benimle ilgili değildi, bu sikiş. Hayır, bu tamamen onun içindi ve o körü körüne boşalmak için peşindeydi.

Bir dakika kadar daha dayandım ve sonra zevkin kontrolünü kaybettim. Başım geriye düştü ve zevk beni ele geçirirken gözlerimi tekrar kapattım. Bir çılgılık atarak boşaldım ve zevkin beni ele geçirmesine izin verirken etrafım bulanıklaştı. J

o anda beni tamamen kaybetti; hala içimde pompalandığını biliyordum ama hissettiğim yoğun mutluluk, odaklanabildiğim tek şeydi.

Onun "Siktir" diye bağırdığını duyana kadar, kendimi toparlamak için çabaladım. Yine yatak. Son bir hamle ile geldi ve sonra üstüme çöktü, yüzü boynuma gömülüydü. Kollarımı ona daha sıkı sardım ve boynunu öptüm. Bir süre öyle kaldık. Saatlerce öyle kalabilirdim ama sonunda başını kaldırdı ve bana baktı. "Tanrım, kadın. Hayatımda hiç bu kadar sert boşalmamıştım."

"Bir daha asla, değil mi?"

Şaşkın bir ifadeyle bana baktı. "Ne?"

"Bir daha beni o kadar uzun süre yalnız bırakmayacaksın." Benden kalkarak başını salladı.

"Asla."

"İyi, çünkü yaparsan cehennemden gelen kraliçe orospuya dönüşebilirim." Kaşlarını kaldırdı ve bana sırtıttı.

"Ne?" Şakacı bir şekilde koluna vurdum ve onu üstümden ittim. Sırt üstü yere düştü, aptal gibi sırtarak yanına yuvarlandı ve dirseğine yaslandı.

Boş elini uzatarak

Midem, diye sordu, "Bu tam olarak ne anlama gelir? Kraliçe orospu olmak mı, demek istiyorsun?"

Ben de oyuna girerek dudaklarımı bükerek cevap verdim; şakacı J benim en sevdiğim hallerimden biriydi. "Şey, kesinlikle cinsel iyilikleri esirgerdim..."

O gülmeye başladı ve sözümü kesti. "Bunu asla başaramazsın, bu yüzden beni ıldırtmanın tek yolu buysa, planını yeniden düşünsen iyi olur."

"Yani seks yapmadan duramayacağımı mı söylüyorsun?"

"Bebeğim, sen seks için yaratılmışsın. Sana bir gün verirdim ama o da "

"Ben iki ay dayandım!"

"nk benim sikim seninle aynı odada değildi.

Senin amcıda benim sikim için bir takip cihazı var, eminim."

Kahretsin, beni ikna etti. Ona dilimi çıkardım ve yataktan yuvarlandım.

"Haklısın, seni reddedemem. Ama inan bana, gerekirse kraliçe orospu olabilirim," dedim banyoya doğru yürürken.

"Hiç şüphem yok tatlım," diye mırıldandı, ama sesinde şakacı bir ton vardı.

On dakika sonra, duş alıp temizlendikten sonra banyodan çıktığımda J'yi yatakta baygın halde buldum. Bu hiç ona göre bir şey değildi; çok yorgun olmalıydı. Tişrtm giyip bir şeyler içmek için mutfaka gittim. Telefonum mutfak tezgahının üzerindeydi ve gelmiş olduğunu gösteren yanıp sönen ışık dikkatimi çekti. Serena'dan geldiğini görünce gülümsedim.

Serena: Motosikleti ocuk eve dönmüş, güzel mi?

Ben: Evet ama sanırım onu seksle ldrdm...

Serena: Aferin kızyma.

Ben: Sen yapabildin mi, bebeğim? Serena: Ha!

Sıradaki soru. Ben: Seni zledim...

Serena: Sen de taşındın ama... Ben: Evet...

Taşındım...

Serena: Tamam, tamam... Kabul ediyorum, ben de öyle seksi bir kı için taşınırdım. Ben: BAM! Eninde sonunda kabul edeceğini biliyordum.

Serena: Bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız. En iyi arkadaşımı kaybettiğim için hala kızgınım.

Ben: Neyi konuşmayacağız?

Serena: Seni bu yüzden seviyorum. Ben: İyi geceler tatlım.

Serena: İyi geceler. Yarın konuşuruz.

Serena her zaman yüzüme bir gülümseme kondururdu; her kadının onun gibi bir en iyi arkadaşı olmalı. Geçen ay Blake'i ziyaret ettiğimde Coffs'ta birlikte vakit geçirmiştik ama bir daha ne zaman görüşeceğimizi bilmiyordum. Belki bir gün onu Brisbane'e taşınmaya ikna edebilirim.

Işıkları kapattım ve J'nin derin uykuda olduğu yatak odasına geri döndüm. Kapının eşiğinde bir an durup, az önce yaptığımız konuşmayı düşündüm. J, babam ve onun aramıza girmesi konusunda endişeli görünüyordu. O anda, bunun olmaması için elimden gelen her şeyi yapmaya karar verdim. Yıllar boyunca babamla ilişkimiz genellikle zorlu geçmişti ve şimdi onun gizli ailesi ve anneme davranışları hakkındaki gerçekler ortaya çıkmışken, onunla gerçekten çok az az bir şey yapmak istiyordum. J gerçekten hayatımdaki en önemli kişiydi ve ona bunu göstermeye karar verdim.

Bölüm 1

2 ay sonra - Kasım Jason

Saate baktım.

Tekrar.

Siktir.

Eve gitmek, Madison'la birlikte olmak istiyordum, dünyadaki her şeyden daha çok, ama kendimi buna ikna edemiyordum. Her şey değişmişti; ben değişmişim. Ve onun bu değişiklikleri kabul edip etmeyeceğini bilmiyordum. Ve bunu bilmemek beni delirtiyordu. Beni hiç yapmadığım şeyler yapmaya itiyordu. Mesela onu sikmek istediğim gibi peşinden koşturmak gibi.

Siktir.

Onun amını deli gibi arzuluyordum. Gözlerinin bana bakmasını arzuluyordum. Dudaklarını arzuluyordum; sikimi ve vücudumun her yerini saran dudaklarını. Ve yine de, işte buradaydım, lanet olası bir striptiz kulübünde, saat sekizde, evde onunla birlikte olmam gereken saatte.

İçkime uzandım ve Scott bana doğru gelirken gözlerimi ona çevirdim. Ona başımla selam verdim ve bardağımı boşalttım.

Yanımda bir sandalye çekip otururken yüzü endişeyle buruştu. "İyi misin kardeşim?"

Aramızda sır yoktu, kız kardeşi konusunda bile. Başımı salladım. "Hayır."

"Ne oldu lan?"

"Marcus. Sorun o." "Tanrım. Bu sefer ne yaptı?"

Ayağa kalktım. "Bunu yapmak için bir içki daha lazım. Sen de ister misin?"

O evet anlamında başını salladı ve ben de içkileri almak için bara gittim. İçkileriyle geri döndüğümde, benden birasını aldı ve yarısını hızlıca içti.

"Acıtacağını düşündüm," diye mırıldandı.

"Evet, kardeşim. Öyle de denebilir," diye onayladım ve onu taklit ettim. Burbon boğazımdan geçerken yaktı, tam da sevdiğim gibi. Bardağı aramızdaki masaya yavaşça koydum ve konuşmaya başladım. "Marcus bir pislik. Ben yokken beni bazı durumlara soktu ve yapmayacağımı düşündüğüm şeyler yapmama neden oldu."

"Ve?"

"Ve şimdi bazılarıyla nasıl yaşayacağımı bilmiyorum. Ve hayatımda onunla nasıl yaşayacağımı da kesinlikle bilmiyorum. Üstüne üstlük, onun kızıyla evlenmek istiyorum." Durup tekrar içkime uzandım ve bir öncekinden daha hızlı içtim. Ona bakarak, sözlerim havayı keserek çıktı: "Bana bunu nasıl yapacağımı söyle. Babasını bıçaklayıp hayvan gibi parçalamak istediğim bir kadını nasıl sevebilirim?"

Scott hızla birasına uzandı ve bir dikişte içti. "Tanrım, J. Sana ne yapmanı söyledi?"

Bu acı verici olacaktı ama kaçınılmazdı. "Baban usta bir manipülatör; onu hiç bu kadar kurnaz sanmazdım. Eminim ikimizin de hoşuna gitmeyecek bir planı vardır." Durakladım ve derin bir nefes aldım. "Marcus beni Adelaide şubesine gönderdi, kulüpteki şüpheli bir pedofiliyle ilgilenmemi istedi. O pisliği buldum ve yaptığı pis işleri doğruladım. Marcus'un söylemediği şey, kasabada bir çete olduğu ve onun da onların varlığından haberi olduğuydu. Ayrıca o pisliğin kulübün başkan yardımcısı olduğunu ve kulübün kokain satışı anlaşmasının önündeki engel olduğunu da söylemedi. Kulübün başkan yardımcısı olduğunu ve kulübün kokain satışı için yaptığı bir anlaşmanın önünü kestiğini söylemeyi de unutmuştu."

"Ne zamandır var olduklarını biliyordu?"

Evet, Scott akıllı bir adamdı. İşin nereye varacağını çoktan anlamıştı. "Bir yıldan fazladır."

Olayları birleştirdiğinde yüzü öfkeyle gerildi. "O orospu çocuğu."

Ben başımı salladım ama başka bir şey söylemedim.

Bir süre öfkemizle oturduktan sonra sordu: "Kokain anlaşmasını gerçekleştirebilmek için başkan yardımcısını ortadan kaldırmanı istedi, değil mi?"

"Evet."

"Ve kuzenine olanları ve pedofillere olan nefretini kullandı." Bu bir soru değildi; o zaten biliyordu. Ve her şeyi bir araya getirdiğinde babasına olan nefreti daha da artacaktı.

"Evet, kardeşim."

"Ne yaptın?" Bunu söylerken bize daha fazla içki getirilmesini işaret etti. Neyse ki bu kulüp bize aitti; bunu atlatmak için çok daha fazla alkole ihtiyacımız olacaktı.

"Marcus'un ekmeğine yağ sürdüm. Ve yaptığım şeyden pişman olmasam da, onun tuzağına düştüğüm için kendimden nefret ediyorum."

"Siktir, J, sadede gel. Senin bu kadar düşünceli olmana alışkın değilim."

Uzun zamandır içinde tuttuğum öfke çirkin yüzünü gösterdi ve içimden patlamak üzereydi ama kendimi kontrol ettim. Scott bunu hak edecek hiçbir şey yapmamıştı. Hayır, bunu hak eden tek kişiye patlatmaya karar verene kadar biraz daha içimde kalsın. Getirilen içkileri bir dikişte içtikten sonra, ona istediğini verdim. "Hayal edebileceğin en kötü duruma düştüm;

Asla unutamayacağım bir şey. Kafamda o iğrenç görüntüler canlanırken kalbim deli gibi çarpıyordu. Ağzım kurudu ve kusmak için kendimi zor tuttum. "Kendimi kaybettim kardeşim. O odadaki iki pisliği çıplak ellerimle öldürdüm ve sonra lanet olası çete liderini buldum ve ölümünü uzatarak ona hayal bile edemeyeceği acılar çektirdim." Garsona baktım ve çene mi kaldırarak

ve iki parmağımı kaldırarak iki içki istediğimi işaret ettim. Scott da aynısını yaptı.

Bir an durdu; bunu sindirmeye çalıştı. "Yani, Marcus bunun olduğunu biliyordu ama kendi amaçlarına uygun olana kadar bu konuyla ilgilenmedi mi? Ve kuzeninin çocukken istismara uğraması nedeniyle tam olarak istediğini yapacağını bildiği için seni kullandı mı?" Öfkesi artıyordu.

"Evet kardeşim, sana söylediğim bu." "Siktir."

Bir içki daha içtim ve ona doğru eğildim. "Marcus'un bunu yaptığım için bana teşekkür etmekten büyük zevk aldığını da söylüyorum. Her şeyin üstüne bir de hasta bir pislik." Sert bakışlarım onun gözlerine delindi. "Şimdi, Madison'ın babası hakkında bunu öğrenirse çok üzüleceğini ve aramızda sır olmasını istemediğini bilirken, onunla nasıl birlikte olabileceğimi söyle bana." Önümdeki diğer içkiyi içtim.

Scott beni izledi ve başını salladı. "Hiçbir fikrim yok."

"Aynen öyle."

Ayağa kalktım. Eve gitme vakti çoktan geçmişti. Sikim Madison'ı istiyordu ama geri kalan her şeyim onun uyuduğunu umuyordu. Henüz bunlarla yüzleşmek istemiyordum.

Scott'tan uzaklaşırken, bana seslendi: "Marcus'un planı ne?"

Durup ona döndüm. "Bilmiyorum kardeşim. Ama canın yanacak, buna emin olabilirsin."

"Siktir!" diye bağırdı Scott.

Onu orada bırakıp gittim. Marcus hepimizi başarıyla kandırmıştı ama en çok onun çocukları için üzülüyordum. Onun tarafından kandırılmış hissettiğim kadar, onlar da babalarının sevdiklerini sandıkları adamdan çok farklı olduğunu öğrenmekle başa çıkmak zorundaydılar. Bu çok acı vericiydi; bunu kendi deneyimlerimden biliyordum. Ruhunda varlığından bile haberdar olmadığın yaralar açar; yıllar boyunca acı veren yaralar.

Bölüm 2

Madison

Saat yediğinde alarmım çaldı ve J'yi aramak için uzandığımda, yatağın onun tarafının boş olduğunu görünce hayal kırıklığına uğradım. İçimde rahatsız edici bir his uyandı. J sabah seksini çok severdi ama birkaç haftadır yapmamıştık. Üstelik artık birkaç günde bir seks yapıyoruz ve bu durum beni biraz endişelendiriyordu. Biz her zaman her gün, hatta çoğu zaman günde birden fazla seks yapan bir çifttik.

Kendimi yataktan zorla kaldırıp onu aramaya çıktım. hiçbir yerde yoktu. Onun yerine, Griff ile halletmesi gereken bazı işler olduğu için erken çıkmak zorunda kaldığını söyleyen bir not buldum. Bir an masaya oturup notunu okudum ve en azından veda etmek için beni uyandırmadığı gerçeğini sindirmeye çalıştım. Bu konuda başka bir fikre ihtiyacım olduğuna karar verip Blake'i aradım.

"Fazla kafana takma, bebeğim. Erkekler kadınların gösterdiği kadar karmaşık değildir," Blake birkaç dakika sonra bana tavsiyede bulundu.

İç çekerek, "Gerçekten mi? Çünkü bazı günler kafamı allak bullak ediyor, eğer bu karmaşık değilse, ne karmaşık bilmiyorum" dedim.

"Hayır, muhtemelen kafanda uyduruyorsun."

Eğer karşımda duruyor olsaydı, ona bir tokat atardım. "Siz erkekler hep birbirinizin arkasını kolların!"

O güldü. "Bunu J için söylemiyorum. Senin için söylüyorum. Onunla birlikte olmaya karar verdin ve bu bazen beni endişelendirse de, seçimlerini her zaman destekleyeceğim. Bu sefer ilişkinizin yürümesi için onu anlamaya çalışmalı ve her şeyi fazla kafana takmamalısın.

"Onu tamamen anlayabileceğimi sanmıyorum ama her şeye bu kadar çabuk tepki vermemeye çalışıyorum. Bunun en büyük sorunlarımdan biri olduğunu biliyorum.

sorunumdan biri olduğunu biliyorum.

Telefonun diğer ucunda gülümsediğini hissedebiliyordum. "J şanslı bir adam. Şimdi gitmeliyim, müşterilerim var. Ama

onunla konuşup neler olduğunu öğrenmelisin; muhtemelen düşündüğün gibi değildir. Yarın seni aramaya çalışacağım ama zamanım olmayabilir. Seni seviyorum."

"Seni daha çok seviyorum, Blake Stone," diye cevap verdim ve telefonu kapattık. Tanrıya şükür Blake hayatımda vardı; erkekler hakkındaki tavsiyeleri bazı günler paha biçilmezdi.

O öğleden sonra, işten eve dönerken anneme bazı evrakları bırakmak için kulüp binasına uğradım. İş yerinde uzun bir gün geçirmiştım ve babamla karşılaşmamak için çabucak girip çıkmak istiyordum. Ayrıca kimseyle konuşmak da hiç havamda değildi. Tabii ki, iyi niyetler asla planlandığı gibi gitmez; içeri girerken Nash'e rastladım.

"Hey, tatlım. Dur bakalım," dedi Nash, iki elini üst kollarımın üzerine koyarak beni durdurdu.

"Selam Nash," dedim, kafamda dönen düşüncelere değil, ona odaklanmaya çalışarak.

Ellerini kollarımda tuttu ve gözlerini gözlerime dikti. "Ne oldu, Madison?" Sesindeki endişeyi duyabiliyordum ve bu beni etkiledi. Tüm küstahlığı ve müstehcen konuşmalarına rağmen, Nash çok tatlı biriydi. Son birkaç ayda birbirimize yakınlaşmıştık ve hayal kırıklıklarımı ona anlatmak için ona güvenmeye başlamıştım. J'ye kızgın olduğumda, erkeklerin bakış açısını öğrenmek için de ona danışırdım.

"Sadece annem için bu evrakları bırakıp buradan gitmek istiyorum," buradan gitmek istiyorum," diye cevap verdim, onun sorgulayan bakışlarından kaçınmaya çalışarak. Nash insanları çok iyi okuyabilirdi ve o gece okunmak istemiyordum. Sadece eve gitmek istiyordum.

Kafasını salladı ve elimi tuttu. "Olmaz, bu yeterli değil, tatlım. Benimle geliyorsun ve konuşacaksın."

Kahretsin.

Beni koridordan çıkarıp, yalnız kalabileceğimiz bar alanına götürdü.

"Nash, bugün bunun için gerçekten vaktim yok," diye şikayet ettim, o beni bir bar taburesine oturtmaya çalışırken.

"Bu tür şeyler için zaman ayırmamız gerektiğini öğrendim, yoksa bizim gibiler eski alışkanlıklarına geri döner," diye cevapladı, düşünceli gözleriyle benimkileri tarayarak. "Ve orası gitmek isteyeceğin bir yer değil."

"Abartıyorsun. Bu yüzden koşarak gidip kanlı bir içki içmeyeceğim."

"Hayır, ama bunu içinde saklarsan daha da kötüleşir. Şimdi, neyin var söyle bana."

Uzun bir nefes verdim ve onun bu konuyu bırakmayacağını anlayarak, Konuşmaya başladım. "J. Kendinde değil ve ben ne yapacağımı bilmiyorum."

"Kendinde değil de ne demek?"

Nash'e bunu anlatırken kendimi suçlu hissettim. J, Nash'i pek sevmezdi, bu yüzden sorunlarımızı onunla konuşmanın doğru olmadığını düşündüm. Geçmişte Nash'e özel sorunlarımı paylaşmamıştım; sadece erkekler hakkında genel olarak konuşmuştum.

Nash zeki bir adamdı ve tereddütümü fark etti. "Sana istediğin şeyi vermiyor mu?"

"Tanrım, Nash." Onun sözlerine başımı salladım.

"Ne? Yanlış mı yapıyorum?"

Yine tereddüt ettim. J bu konuşmayı duyarsa çok kızardı.

"Demek haklıyım. Onun sorunu ne? Eğer sen benim kadınımsa olsaydın, asla benim sikimden vazgeçmezdin ve bunun hayatında yaşadığın en iyi seks olacağından emin olurdun."

Bu sefer sözlerine gülümsemek zorunda kaldım; çok kendinden emin ve özgüvenliydi. Bir erkte bu özelliği severdim. "Söylesene, bir kadın arkadaşın olsaydı, onu terk etmene ne sebep olurdu?"

Kıkırdadı. "Cevap vereceğim ama şunu netleştirelim, bu asla olmaz. Beni durdurabilecek tek şey, aramızdaki bağın kopması olur."

Orada şaşkın bir şekilde oturdum. İlişkilere son verdiğini söyleyen çapkın Nash, muhtemelen tam isabetli bir şey söylemişti ve bunu ondan hiç beklemezdi. Ona doğru eğildim ve yarı fısıldayarak, "Kalbinde dünyadan sakladığın başka neler var?" diye sordum.

O hiç kıpırdamadı. Bunun yerine, yüzlerimiz birbirine birkaç santim uzaklıkta olacak şekilde bana daha da yaklaştı ve fısıldayarak cevap verdi: "Her şey. O bokları etrafa yaymaya gerek yok." Geri çekildi ve sesini yükselterek devam etti: "Ama sen, tatlı şey, oraya girmenin lanet olası bir yolunu biliyorsun, o yüzden söylediklerimi al ve kendi bokunu düzeltmek için kullan. İkimizden biri benim şeytanlarımdan faydalanmalı."

İçimde bir sıcaklık yayıldı. Bu, Nash'in nadir görülen bir yüzüydü. Kendini gizli ve kapalı tutuyordu; bunu hep biliyordum, ama yavaş yavaş bana kendini açıyordu. Onu bu halinden çıkarmak ne kadar sürerdi acaba? ruhundaki şeytanlar. Koluna hafifçe dokundum ve ona gülümsedim. "Keşke gerçek kendini daha fazla insana göstersen. İçinde güzel bir ruh var, bunu hissedebiliyorum. Bunun için teşekkür ederim."

Aniden ayağa kalktı, yüzü karardı. "Bu benim gerçek halim, bebeğim. Beni yanlış anlama; ben her zaman tanıdığın piçim."

Ona baktım ve başımı salladım. "Hayır, buna inanmıyorum."

"Neye inanırsan inan Madison, ama kendini kandırma. Ben buyum," diye mırıldandı ve arkasını dönüp gitmek için birkaç adım attı. Sonra bana dönüp ekledi, "Bu arada yeni saçın çok yakışmış, sana çok yakışmış."

Ona kocaman bir gülümseme attım. İki gün önce saçlarıma birkaç vurgu eklemiş ve kat kat kestirmiştim ama J fark etmemişti. Bu canımı sıkıyordu. "Teşekkürler, Nash," dedim.

O da başını salladı ve beni orada oturup söylediklerini düşünmeye bıraktı. On dakika kadar orada oturup düşündükten sonra Nash'in haklı olduğu sonucuna vardım; J ile aramızdaki bağ kopmuştu. Şimdi bunun hayatın getirdiği engellerden mi kaynaklandığını yoksa daha derin bir sorunu mu olduğunu anlamam gerekiyordu.

Bölüm 3

Madison

"Cuma günü çıkıyoruz, değil mi? Kızlar gecesi." Harlow'un kafesindeydim ve sabah kahvemi getirirken ona böyle dedim.

Bana gülümsedi. "Tabii ki!"

Kahvemin bir yudumunu içtikten sonra ona güvenerek, "Tanrıya şükür. Kızlar gecesine ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezsin." dedim.

"Ne oldu tatlım?"

Kendimi tutmadım; bunu çok uzun zamandır içimde saklıyordum ve onunla konuşmam gerekiyordu. "J. Benden uzaklaşıyor ve seks hayatımız mahvoldu."

"Vay canına, gerçekten mi? Sen ve J yatak odasında sorunlar mı yaşıyorsunuz? O günün geleceğini hiç düşünmemiştim."

"Biliyorum!" diye patladım. "Ama öyleyiz ve bundan nefret ediyorum. Bunu düzeltmem lazım, sen de bana nasıl yapacağımı söylemelisin."

O güldü. "Neden ben? Ben seks terapisti değilim. İnan bana, hayatımda pek çok başarısız seks deneyimim oldu."

Başımı salladım. "Hayır, sorunumuz seksin kötü olması değil, çünkü değil. Harika seks yapıyoruz, müthiş seks yapıyoruz ve bu yüzden daha fazlasına ihtiyacım var. Aramızdaki bağı nasıl düzelteceğimi bilmem gerekiyor ve sen insanları anlamakta iyisin, bu yüzden J'nin sorununun ne olduğunu bulmalısın."

"J'yi hâlâ pek tanımıyorsun. Uzak duruyor ve onu anlayamıyorum." Gözlerinde o düşünceli Harlow bakışı vardı, bu yüzden şimdi bunu düşündüğünü anladım. Bu iyiydi; bu sorunu çözmeme yardım edebileceğine inanıyordum.

"Evet, yavaş yavaş giderek daha da uzaklaşıyor," diye onayladım.

"Biliyorsun, ne zaman baban etrafta olsa ya da konuşma onunla ilgili olsa, J huysuz ve sinirli haline bürünüyor. Sanki Marcus'u hiç istemiyormuş gibi."

"Öyle. Bana kendisi söyledi."

Kafasını yana eğdi. "Neden? Yani, bariz olanın dışında, o ikisi arasında başka bir şey mi var?"

Bir an düşündüm. "Sadece kavgaları yüzünden olduğunu düşünmüştüm. Aralarında başka bir şey oldu mu sence?"

"Olabilir. Ona sor, nedenini öğren." Gülümsayarak, "Teşekkürler.

Yardımcı olacağını biliyordum." dedim.

"Ne zaman istersen." Saatine baktı. "Şimdi, gitmeni söylemek istemem ama, yakında çıkmazsan işe geç kalacaksın."

Kahvemi hızlıca bitirip kalkarak gitmek için ayağa kalktım. "Her zaman arkamda oldun, değil mi?" Tezgahın üzerine eğilip yanağına hızlıca bir öpücük kondurdum. "Seni seviyorum."

O gece, J'nin akşam yemeğini fırına koyarken hala bu konuyu kafamda çevirip duruyordum. Saat dokuzu biraz geçmişti ve o henüz işten dönmemişti. Son zamanlarda eve gittikçe geç geliyordu ve ne zaman geleceğini hiç bilmiyordum. Ama bu gece onunla konuşmaya karar vermişim; onu rahatsız eden şeyi öğrenmek için.

Ön kapıda bir gürültü duyunca düşüncelerimden sıçradım. "J, sen misin?" diye bağırdım.

"Evet," diye cevap verdi; sesi pek iyi gelmiyordu.

Bir dakika sonra mutfağa girdi ve bir kedi kafesini yere attı.

Yere. Doğrulurken, "Scott bunu takdir etse iyi olur" diye mırıldandı.

Monty'ye bir bakış attım ve onu hemen kafesten çıkardım. "Kahretsin, onu bu hafta sonu alacağımı söylemeyi unuttum. Üzgünüm, bebeğim." Scott, Harlow'u hafta sonu için götürüyordu ve Monty artık neredeyse onun evinde yaşıyordu, bu yüzden ona bakmamı istemişti. J kedileri sevmezdi, bu yüzden ona söylememiştim.

Belli ki sinirlenmişti. "Scott için yaptığın şeyler ve benim senin için yaptığım şeyler."

Onun sözleri tam da duymaya ihtiyacım olan şeydi. Bugün onun ve ilişkimiz hakkında düşündüklerimden sonra, onun da böyle hissettiğini bilmek rahatlatıcıydı. Ona gülümsedim ve "Teşekkür ederim" dedim.

Beni kendine çekti ve sertçe öptü, sonra "Duş alıp yatacağım. Uzun bir gün oldu, çok yorgunum" dedi.

Hayal kırıklığı beni kapladı ve duygularımdan dolayı sanki boynum incinmiş gibi hissettim. Bir an onunla mutluydum, bir an sonra üzgündüm. Eve geç gelmişti

geç gelmişti, benim için hazırladığım yemeği yememişti ve şimdi benimle hiç vakit geçirmeden yatmaya gidiyordu. Ben bir şey söyleyemeden gitmişti.

Ve bizim hakkımızda konuşma fırsatı bulamadım. Ve hala saçımı fark etmemişti.

Ertesi sabah uyandığımda J duşta idi. Yataktan kalkıp mutfağa gidip kahve yapmaya başladım. Onunla konuşma kararlılığım galip geldi ve hafta sonu olduğu için konuşmak için bolca vaktimiz olacaktı.

On dakika sonra bana katıldı ve ilk fark ettiğim şey, çok yorgun görüldüğüydü. Sonra, hafta sonu giydiği rahat kıyafetleri değil, kulüp evine gidiyormuş gibi giyinmiş olduğunu fark ettim.

"Dışarı mı çıkıyorsun?" diye sordum.

Bakışlarımı kaçırdı ve kahvaltı hazırlamakla meşgul oldu. "Evet," dedi sadece.

"Bugün Cumartesi, J. Bugün birlikte bir şeyler yapabiliriz diye düşünmüştüm. Aramızda olanlar hakkında konuşabiliriz diye düşündüm." Nefesimi tuttum ve cevabını bekledim.

Hareketsiz kaldı ama bana bakmadı. Sonunda arkasını döndü. "Kulüpte yapmam gereken işler var."

Yüzündeki suçluluk ifadesini gördüm. Kesinlikle bir şeyler dönüyordu; konuşmak istemediği bir şey. Konuyu zorlamaya karar verdim. "Önemli değil, eve geldiğinde konuşuruz."

Kaşlarını çattı, ama sonra başını salladı. "Evet," dedi sessizce ve kahvaltısını bitirmek için geri döndü.

Onu bir dakika kadar daha izledim. İştahım kaçmıştı ve J'den uzaklaşıp yalnız kalmaya ihtiyacım vardı, bu yüzden kahvemi alıp yatak odasına gittim. Çıkarken gözlerinin üzerimde olduğunu hissettim ama hiçbir şey söylemedi, ben de durmadım.

Bu gece konuşacaktık.

Bu da demek oluyordu ki, bütün günü kendimi buna hazırlamakla geçirecektim.

O gece saat dokuzda, fırına uzandım ve kek tepsisini çıkardım. Tepsi parmağımı yaktığı için "Orospu çocuğu!" diye bağırdım. Tepsiyi tezgahın üzerine düşürdüm ve fırını kapattım. Musluğu açıp parmağımın yanığına soğuk su tuttum. "Lanet olası pislik" diye mırıldandım.

Derin bir gürültüyle irkildim. "Hangi pislik?" J.

Ona bakmadım, sadece parmağıma su akıtmaya devam ettim ve lavaboya bakakaldım. "Sen. Sen pisliksin."

Hiçbir şey söylemedi ama ağır nefes alıp verişini duyabiliyordum. Sonra duyamadım. Kafamı çevirdiğimde gitmişti.

Ne oluyor lan?

Ne oluyor lan?

Musluğu kapattım ve onu aramak için mutfaktan çıktım.

O banyodaydı ve duş almak üzere gibi görünüyordu. Bu, yatmaya niyetlendiği anlamına geliyordu çünkü J her zaman yatmadan önce duş alırdı. Ve kalbimin ve içgüdülerimin, benimle o konuşmayı yapmaya niyeti olmadığını biliyordum.

Gömleğini çıkarırken onu izlerken gözleri benden kaçıyordu. Kemerini çözdü ve kot pantolonunun düğmelerini açtı. Vücudum öfke ve şehvetle titriyordu. Onu istiyordum ama önce içimi kaplayan büyük hayal kırıklığıyla başa çıkmam gerekiyordu.

Kot pantolonunu çıkaramadan, elimi uzattım ve elinin üzerine koydum. "Dur," diye nefes nefese, etrafımızı saran gergin havaya fısıldadım.

Eli durdu ve yavaşça başını kaldırıp bana baktı. Gözlerinde hiç görmeyi beklemediğim bir şey vardı, ben de irkildim ve elimi onunkinden çektim. *Beni burada istemiyordu.*

Birbirimizi izleyerek durduk. Tedirgin bir şekilde. Bundan nefret ediyordum; onun ne düşündüğünü bilmemekten. Burada onunla birlikte olmamamı tercih ettiğini bilmekten.

Sonunda konuştum. "Neredeydin?" *Neden beni istemiyorsun?*

"Kulüpte." Oda burbon kokusuyla dolmuştu. İçki içmişti; J neredeyse hiç içmezdi.

"İçmişsin."

"Tanrım, Madison. Şu anda bu konuyu konuşamaz mıyız?"

"Dur tahmin edeyim, uzun bir gün geçirdin ve yorgunsun." Dün geceki sözlerini ona geri söyledim.

Elini saçlarına geçirdi ve uzun bir nefes verdi. "Evet, öyleydi."

Onun ne söylemesini beklediğimi bilmiyordum ama bu değildi. Belki biraz daha kavgalı. Sonuçta, en iyi yaptığımız şey buydu. Ama bu, ondan sızan bu pes ediş, beklediğim son şeydi. J'nin bana söylemediği bir şey vardı. Ve bir kadın olarak, hemen sonuca varmamak için kendimi zorladım. Ama kendimi durduramadım; bu kadınların en iyi yaptığı şeydi. Rastgele düşünceler zihnimi saldırdı;

çeşitli senaryolar ortaya attı. Birkaç dakika içinde, onun neden böyle davrandığına dair en az beş farklı teori üretmiş olmalıyım. Ve bunun beni deliye çevireceğini biliyordum. Bundan da nefret ediyordum.

En iyi yolun onu kıskırtmamak olduğuna karar vererek başımı salladım. "Tamam." Ona son bir kez baktım ve gözlerindeki bakışın değişmediğini fark edince onu bırakıp mutfağa geri döndüm.

Tezgahın önünde durup, yarattığım dağınıklığa baktım. Ne kadar süre orada durduğumu bilmiyordum ama en az yirmi dakika olduğunu tahmin ediyordum.

Duş artık çalışmıyordu ama J mutfağa geri dönmedi. Dönmeyeceğini biliyordum. Ben yatmaya gittiğimde ya uyuyor ya da uyuyormuş gibi yapıyordu. Kalbim acıyordu; dört ay önce giden J'yi geri istiyordum, onun yerini alan J'yi değil.

Pazar günü, sorunlarımız hakkında konuşmadan geçti. J, Storm ile ilgili bazı sorunları halletmek için çağrıldı, ben de yine yalnız kaldım. Pazartesi geldi ve uyandığımda J yine gitmişti. Kendimi yataktan zorla kaldırıp duşa girdim, işe hazırlanmak için.

Hayal kırıklığı göğsümü ağırlaştırdı.

Sabah, duş, kahve, işe gitmek ve sonra farkına varmadan saat beş olmuştu ve eve gitme vakti gelmişti. Anahtarı arabamın kontak anahtarına sokarken, eve gitmek istemediğimi fark ettim. J'nin gözlerindeki o bakışı tekrar görmek istemiyordum.

Kahretsin.

Uzun süre orada oturup düşündüm. Sonra nereye gitmem gerektiğini anladım. Arabayı çalıştırdım ve bu yıl ruhumu kurtaran yere otomatik pilotla sürdüm. Orası benim güvenli yerimdi ve şu anda ona ihtiyacım vardı.

Kırk dakika sonra ayağa kalktım ve "Merhaba, benim adım Madison ve ben alkolikim" dedim.

Bu akşamki toplantı bir saatten biraz fazla sürdü ve sonrasında ortalıkta takılmadım. İhtiyacım olan şeyi almıştım ve kendimi biraz daha güçlü, bu akşam J ile konuşmaya biraz daha hazır hissediyordum. Günümün tamamını bunu kafamda tekrar tekrar düşünerek geçirmiştim ve bunu bir an önce halletmem gerektiğini biliyordum. En azından akıl sağlığım için.

Evimizin garajına girdiğimde, onun evde olduğunu fark ettim; Jeep'i garajın onun tarafına park edilmişti. Midemde düğümler oluştu ve geri geri gidip gitmekten vazgeçmek istedim.

"Lanet olası büyük kız külotunu giy," diye kendimi azarladım ve arabayı park ettim. Fikrimi değiştirmeden önce çantamı hızla alıp arabadan indim.

Ön kapıyı açmak için uzandığımda, J kapıyı içeriden açtı, gözleri çılgına dönmüştü. "Neredeydin? Senin için çok endişelendim."

Öfkem alevlendi ve artık kendimi tutamadım. Onu itip içeri girdim, mutfığa varır varmaz çantamı bankın üzerine attım. O da peşimden gelmişti, ben de dönüp ona öfkeyle baktım. "Sen benimle dalga mı geçiyorsun? Son birkaç gecedir, ne zaman geleceğine dair hiçbir haber almadan seni bekledim. Aynı şey için bana bağırmaya hakkın yok, J!"

"Yani bu bir gözdağı mı?"

"Hayır! Sadece bariz olanı söylüyorum."

"Bariz olan bu değil, Madison. Benim işte olduğumu biliyordun; senin nerede olduğunu bilmiyordum, sanki işten üç saat önce çıkmışsın gibi. Basit bir telefon yeterdi."

Ona inanamadan baktım. "İş yerinde olduğunu bilmiyordum!" diye bağırdım.

"Siktir, bebeğim. Anlamak zor değildi. Başka nerede olabilirdim ki?"

"Bilmiyorum, J. Sen söyle."

Durdu ve bana baktı, gözleri, aslında kastetmediğim örtülü bir suçlamayı anlamaya çalışırken kırpışıyor. Düşünemediğim bir anda, öfkeyle ağzımdan çıkmıştı. Dün gece zihnimde canlandırıdığım o senaryolar yüzünden, kafama fikirler sokmuşlardı.

"Bunu söylediğini unutacağım," dedi alçak ve öfkeli bir sesle.

Sakinleşmeye çalışarak birkaç derin nefes aldım. Ama pek işe yaramadı; adrenalin vücudumu sarmıştı ve cevaplara ihtiyacım vardı. Kafasında neler döndüğünü bilmem gerekiyordu. "J, neredesin?"

Şaşkın görünüyordu. "Ne?"

Kafamı salladım; daha çok kendime değil, ona. Bu soru doğru çıkmamıştı. Tekrar denedim. "Yani, kafanda bir şeyler var ve benden uzaklaşıyorsun. Kafanın nerede olduğunu bilmem gerek." Söylemek istemediğim şeyi eklemekten önce derin bir nefes aldım. "Eğer benimle olmak istemiyorsan, bana söylemelisin."

Cevabı hızlı oldu. Bir adım öne çıktı ve kollarını bana doladı, beni sertçe kendine çekti. Dudakları alnımın üstüne değdi. Kendimi ona bıraktım. İhtiyacım olan şey buydu; bu yakınlık. J ve ben dokunduğumuzda birbirimize bağlanıyorduk. Bu bizim için hava gibiydi; onsuz sendeliyorduk.

"Seni çok seviyorum, bu yüzden uzaklığımı arzu ya da bağıllık eksikliği olarak algılama. Sadece kulüpte halletmem gereken bazı işler vardı, bebeğim."

Ellerim sırt kaslarının üzerinde dolaştı. Gergindi, kaya gibi sertti. Beni içine almasını istedim. Ama o hala nasıl yapacağını bulmaya çalışıyor gibiydi. Ben de ona bunu vermeyi, kendi kafasında çözmesi için zaman vermeyi karar verdim. Şimdilik onun sözü vardı ve bana daha fazlasını verene kadar bununla yetinmek zorundaydım.

Ondan uzaklaştım. "Ben de seni seviyorum," dedim yumuşak bir sesle.

Çenemi kaldırdı, böylece gözlerimiz buluştu. "Seni bir daha asla terk etmeyeceğimi açıkça söylemiştim."

"J, bir kadın sözlerden fazlasına ihtiyaç duyar. Bir erkeğin söylediklerinin samimi olduğunu görmesi gerekir. Benden kaçınıyorsun, işe erken çıkıyorsun, eve geç geliyorsun ve benimle seks yapmıyorsun. Ne düşüneceğimi bilemedim çünkü bunlar, karısına doyamayan bir erkeğin davranışları değil kadın."

O içini çekti. "Bu konuyu fazla düşünüyorsun, her zaman böyle yaparsın, bebeğim. Ben sırf konuşmak için konuşmuyorum. Sana bir şey söylediğimde, onu kastettiğimi anlamalısın."

"Ve söylediklerini eylemlerle desteklemelisin. Düşünmek kadınların işidir. Evet, bazen olayları fazla düşünüyoruz ama bunun tek nedeni hayatımızdaki erkeklerin bize karışık sinyaller vermesi."

"Karışık sinyaller mi? Lanet olsun, bebeğim, kadınlar bu konuda ustadır."

"Şey, sana şunu söyleyeyim, normalde sana doyamayan erkeğin seks yapmak istememesi en büyük karışık sinyaldir. Yani, sana söylüyorum, bu işi hallet yoksa sorunlarımız olacak." Bunu söylerken göğsüne yumruk attım.

Göğsünün derinliklerinden bir hırıltı geldi ve beni sertçe kendine çekti. "Tatlım, sikim sana asla doymayacak. Bunu asla kafana takma."

Elimi uzattım ve yüzünü kendime doğru çektim. "Göster bana," diye fısıldadım.

Tereddüt etmedi. Kolları vücudumun aşağısına indi ve beni kaldırmak için kalçama dolandı. Bacaklarım onu sardı, o da beni duvara yasladı. Başını eğdi ve beni öptü. Sertçe. Acımasızca. Bu öpücüğün ardında o kadar çok duygu vardı ki, bana olan tutkusunun tüm gücünü hissettim. Bu, söylediklerinin ciddi olduğunu bana gösterme şekliydi.

Öpücüğü bitirip homurdandı, "Senden, bacaklarının etrafımda dolanmasından, amının bana sıkıca sarılmasından ve ağzının benim üzerimde olmasından daha iyi bir şey yok, bebeğim. Her lanet gün senin için sikim taşaklarımdan sarkıyor ve diğer kadınlar ise artık benim radarımda bile değiller, tatlım. Seni benim yaptığımdan beri altı yıldan fazla oldu ve sen benim değildin zamanlarda bile hiçbiri sana yaklaşmadı." Bakışları yoğunlaşarak devam etti, "Bu konuda anlaştık mı? Yoksa sana ve amcığına ne kadar deli olduğumu göstermek için saymamı ister misin?"

Nefesimi tuttum. Eğer bu açık değilse, ben lanet olası bir aptaldım. "Anlaşıldı, bebeğim," diye mırıldandım.

O da başını salladı. Sonra bakışları göğüslerime indi. "Giysilerini çıkarmam lazım, bebeğim. Göğüslerini ağzımda istiyorum. Sonra da seni akşam yemeği olarak yiyeceğim."

Gülümsedim. Adamım geri gelmişti.

Bölüm 4

Madison

Ertesi sabah mutfığa girerken esnedim ve önümdeki manzarayı içime çektim. J mutfak tezgahına yaslanmış, kahve içiyor ve hareketlerimi takip ediyordu. Bunun beni heyecanlandırıldığını söylemek yetersiz kalır. Dün gece bana ve amcığma olan aşkını ilan ettikten sonra, beni yatağa götürmüş ve saatlerce sözlerinin ne kadar doğru olduğunu göstermişti sözlerinin ne kadar doğru olduğunu göstererek geçirdi. Bu sabah vücudum ağrıyordu ve yorgundum, ama iyi anlamda. Çok iyi anlamda.

"Bugün izinli misin?" diye sordu, vücudumu baştan aşağı süzdükten ve iş kıyafetleri yerine şort ve tişört giydiğimi fark ettikten sonra.

"Evet," diye cevapladım ve onun yanına yaklaştım.

Ben uzanıp iki elimle yüzünü tutarken, o kahve fincanını bankın üzerine koydu. Parmak uçlarına basarak ayağa kalktım ve onu öptüm. Ağzını açarak beni içeri aldı. Elleri kalçama indi ve beni kendine çekti.

Bir an sonra öpücüğü bitirirken inledi. "İşe gitmeliyim, bebeğim. Yoksa seni yatak odasına kilitler ve buna devam ederdim."

Gülümseyerek, "İyi bilmek," dedim.

Elleri hala üzerimdeydi; beni bırakmak istemiyor gibiydi ve bu hoşuma gitti. Gün güzel başlıyordu.

"Bugün ne yapacaksın?" diye sordu.

"Hırdavatçıya gidip boya bakmayı düşünüyordum. Oturma odasını boyamak istiyorum."

"Şu anki hali ne var ki?"

Kaşlarım havaya kalktı. "Gerçekten mi, J? Duvarlar kirli beyaz. Sıkıcı, eve biraz renk lazım."

Kahve makinesine gidip kendime bir kahve yapmaya başladım, o da kahvesini bitiriyordu. Gözleri benden hiç ayrılmadı. Tam da sevdiğim gibi.

"Ne olacağını biliyorum. Sen bu konuda çok heyecanlanacaksın, hatta duvarın bir kısmını boyamaya bile başlayabilirsin, ama çoğunu boyamak zorunda kalan

bunu yapan lanet olası ben olacağım."

Ona keskin bir bakış attım. "Bunu nereden biliyorsun?"

J gözlerini deviren türden bir adam olsaydı, o anda kesinlikle öyle yapardı. Bunun yerine, "İçgüdü, bebeğim. O ve seni on iki yıldır tanımam. Projeler, bitene kadar en sevdiğin şeydir. Ve bahse girerim bu da öyle olacak."

Bankadan kalkıp lavaboda kupasını yıkadı.

Onun söylediklerini duymazdan geldim. Bir bakıma haklıydı, ama bunu kabul etmem mümkün değildi. "Salon için griyi düşünüyordum. Beyazla birlikte."

Kahvemi bitirip kahvaltı için tost yapmaya başladığımda yine bana bakmaya başladı. "Bebeğim, sen keyfine bak. İşin bitince bana söyle."

Ona kaşlarımı çattım. "Bazen çok pis olabiliyorsun, biliyor musun?"

Kıkırdadı ve aramızdaki mesafeyi kapattı. "Ne diyebilirim ki, sen benim en iyi yanıma ortaya çıkarıyorsun." Ağzını ağızma yaklaştırdı ve hızlıca öptü. "Gitmem gerek, tatlım."

O bana popoma bir şaplak attı ve mutfaktan çıkarken, "Saçım hakkında hala bir şey söylemedin" diye seslendim. Fark etmemesi canımı sıktı.

Başını bana doğru çevirdi ve yüzünde şaşkın bir ifade vardı.

Bakışlarının saçlarıma, sonra yüzüme kaydığını fark ettim. "Güzel olmuş."

"Aman Tanrım, saçımı boyadığımı fark etmedin bile, değil mi?"

"Madison, kadınlar ve saçları hakkında hiçbir fikrim yok.

güzel, sen güzel görünüyorsun." Bakışları vücudumda dolaştı ve ekledi, "Bir kadının senin gibi bacakları varsa, bir erkeğin saçlarını fark etmesinin imkanı yok, bebeğim."

Ve işte o J'ydi. Ona kızgın olduğumda bile, benim kötü listemden iyi listeme geçebilme yeteneği vardı. Bunun için tek yapması gereken, ağzından küfürler savurmaktı.

Jason

Öğleden sonra Madison'la vakit geçirmek için işten yarım gün izin almıştım, ama burada durmuş onun boya örneklerini karıştırmasını izlerken, onu kendi başına gelmesine izin vermeli miydim diye düşünmeye başladım.

buraya gelmemesi daha iyi olur muydu diye düşünmeye başladım. Altı farklı renk vardı ve hangisini seçeceğine karar veremiyordu. Bir saatten fazladır donanım reyonunda durmuş, bir saat boyunca renkler arasında gidip gelmiştik. Neredeyse sabrım taşmak üzereydi ama onun bütün gününü bu şekilde geçirebileceğinden emindim.

"Bebeğim, biraz daha daraltabilir misin? Mesela bir tane?" diye sordum.

Bana somurtarak baktı. "Ben de senin benimle gelmemeliydim. Hiç sabrın yok."

"Ben çok sabırlıyım, ama sen bir saattir bunlardan birini seçmeye çalışıyorsun."

"Doğru seçmek istiyorum, J," diye mırıldandı ve bana kötü bir bakış attı.

"Tamam, şöyle yapalım; sen bir tane seç, boyadıktan sonra beğenmezsen her zaman yeniden boyayabiliriz."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Gerçekten mi? Sorun olmaz mı?" "Hayır. Hadi bir tane seç de buradan gidelim."

Yüzünde acı bir ifade belirdi. "İkisini de çok beğendim." İki tanesini kaldırıp bana gösterdi. "Hangisini beğendin?"

Onları elinden alıp inceledim. "Bu," dedim, tercih ettiğimi kaldırarak. Kahretsin, kadınlar neden bu kadar uzun süre Seçmek neden bu kadar uzun sürüyor? Ben üç saniyede hallettim.

Onları elimden kaparak başını salladı. "Bakmadın bile, J."

"Baktım, bebeğim. Roket bilimi değil ya."

Bana keskin bir bakış attı. "Hiçbir fikrin yok."

Derin bir nefes aldım. "Dışarı çıkıp arabada seni bekleyeceğim. Beş dakikada işin biter mi?"

"Ne kadar sürerse o kadar sürer. Ve bu sabah sana verdiğim şeyden daha fazlasını istersen şikayet etmeyeceksin."

Tanrım, beni elinde tutmuştu. Bu sabah bana hayatımın en iyi oral seksini yapmıştı ve ben daha fazlasını istiyordum. "Arabada olacağım, ama acele et çünkü şu anda tek düşünebildiğim senin ağzın ve benim sikim." Ona doğru eğildim ve söz verdim, "Beş dakikada bitirirsen eve gidince aklını başından alacağım."

Ondan uzaklaşırken, elini boynuma dolayarak beni kendine çekti ve fısıldadı, "Bebeğim, sen her zaman aklımı başımdan alıyorsun, acele etmeme gerek yok."

Başımı salladım. "Siktir, bir saat daha burada kalacağız, değil mi?"
Bir boya çipi gösterdi. "Bu, J. Ve sen beni çıldırttığında hiçbir işi ben yapmıyorum. Bu tamamen sana kalmış."

Çipayı elinden aldım ve boya tezgahına doğru yürüdüm. Sikim şu anda çok sertleşmişti ve tezgahın arkasındaki adam işini çabuk bitirirse on beş dakika içinde onu altımda görebileceğimi düşündüm.

Beş saat sonra, Madison oturma odamızdaki yeni boyanmış duvarı inceleyerek duruyordu. Yüzündeki ifade her şeyi anlatıyordu. Sonunda bana dönerek yüzünü buruşturdu. "Beğenmedim."

Yavaşça başımı salladım. "Evet, anlıyorum."

"Üzgünüm."

"Önemli değil, canım. Diğer renk daha iyi olur mu sence?"

"Evet, bu renk odaya çok koyu. İyi olur diye düşünmüştüm ama şimdi diğer rengin daha açık olacağını düşünüyorum. Yeniden boyayabilir miyiz? Sana zahmet verdiğimi biliyorum."

Ona sıırttım. "Bunu yazılı olarak alabilir miyim? Senin baş belası olduğun kısmı."

Bana dilini çıkardı ve ben de ona yaklaşarak onu kendime çekebilmek için yaklaştım. Yüzümü onun yüzüne yaklaştırdım, dudaklarına hafifçe öptüm ve sonra dedim ki, "Sen sen olmasan beni sıkıntıdan öldürdün. Yokluğunda senin baş belası tavırlarını hayal ettim."

Bana kocaman bir gülümsemeyle cevap verdiğinde doğru şeyi söylediğimi anladım: "Bu, 'seni seviyorum' demek için motorcuların kullandığı bir deyim, değil mi?"

Onun kıcına bir şaplak attım. "Evet, tatlım. Şimdi burayı temizleyelim. Yarın hırdavatçıya gidip diğer boyayı alırım. Senin için sorun olur mu?"

"Harika. Teşekkürler."

Temizliğe başlamadan önce bana bir gülümseme daha attı. Ondan sakladığım şeyler, babası ve Adelaide'de yaptıklarım aklıma gelince suçluluk duygusu içimi kapladı. Bu tür şeyler daha önce hiç rahatsız etmemişti; kulüp işlerini Madison'dan ayırmakta hiç sorun yaşamamıştım, ama

nedense şimdi sürekli aklımdaydı. Bununla birlikte gelen suçluluk duygusu da öyle.

"Bir daha düşündüm de, ben temizlerim. Sen git duş al. Bu gece seni dışarı çıkaracağım," dedim ve o bana o gülümsemesiyle beni bombardımana tutmaya devam etti ve sonunda beni temizlik yapıp suçluluk duygusuyla baş başa bıraktı.

"J, bu akşam hangi filmi izlemek istersin?" Madison birkaç saat sonra yatak odasından seslendi.

Ben oturma odasında televizyon izliyordum ve evin içinden bağırması beni çok sinirlendirdi, bu yüzden kalkıp yatak odasına girdim. Yatak odasına girdim. Yatakta uzanmış, dizüstü bilgisayarını açık haldeydi ve bana gülümseyerek selam verdi.

"Bebeğim, bunu yapmandan nefret ediyorum," dedim. Neden rahatsız olduğumu bilmiyordum, çünkü bunu ona defalarca söylemişim.

"Üzgünüm, hatırlamaya çalışacağım," dedi yüzünde sinsî bir ifadeyle.

Kafamı sallayarak mırıldandım, "Tabii, eminim hatırlarsın."

"Peki, hangi film?"

"Şu anda ne var bilmiyorum bile. İkimiz de sevdiğimiz için bir aksiyon filmi seç."

"Ama Julia Roberts'ın oynadığı yeni bir romantik komedi var. İyi görünüyor."

Bakışlarım vücudunda dolaştı, giydiği dar kot şortu ve şortun ortaya çıkardığı uzun bacaklarını izledim. Bütün gece bu manzarayı izleyip bütün gece işkence çekmeyi tercih ederdim, o şortu çıkaramayacağımı bilerek, lanet olası bir romantik komedi izlemektense. "Yemin ederim Madison, romantik komedi dediğin anda

"Lanet olası komedi"

Yataktan yuvarlandı ve bana doğru geldi, bir elini uzatıp kasıklarına sürtmeye başladı. "J, senin aletin asla küçülmez. Sonsuza kadar dayanacak şekilde yapılmış. Sence neden seninleyim?"

Dokunuşu sikimi çıldırtıyordu. Her zaman öyle olmuştu. "Bebeğim." Ciddi bir bakışla onu sabitledim. "Bunu yapmaya devam edersen bu gece sinemaya gidemeyiz."

Yaptığı şeyi bıraktı ama bakışlarını benden ayırmadı. Dudakları aralandı ve dili dudaklarının üzerinde gezdirdi. Gözlerim dudaklarına indi ve nefesim

düzensizleşti. Bir an sonra yüzüne baktım; arzu ile kızarmıştı ve bu beni elektrik çarpmış gibi yaptı. Zaten çelik gibi sert olan sikime doğru.

Elleri kot pantolonuma gitti ve düğmeyi açtı. Ve yine durdu ve beni izledi. Ne yapacağını görmek için bekledim; bu, benim için sinemaya gitmekten çok daha zevkli hale geliyordu.

Eteklerine uzandı, düğmeyi açtı ve fermuarını yavaşça indirdi. Eteklerini aşağı itişini izledim, aşağı kayarken bacaklarını ve sonunda onlardan çıkıp kenara tekmeledi. Bakışlarımı yavaşça yüzüne geri çevirdim ve uzun bir süre külotunda durdum. Sonunda gözlerini tekrar bulduğumda, o da bana dikkatle bakıyor ve bekliyordu.

Elini uzattı ve parmağıyla kot pantolonumu işaret ederek çıkarmamı istedi. Kafamı salladım ve ona işaret ederek onun çıkarmasını istedim. Bekledik ve izledik. Havada cinsel beklenti ile dolu bir gerginlik vardı ve sikim kot pantolonuma baskı yapıyordu. İkimizin de kıyafetlerini yırtıp onu içime almak için can atıyordum, ama bu oyun beni çok tahrik ediyordu, bu yüzden direndim.

Yüzüne seksi bir gülümseme yayıldı ve elini saçlarından geçirerek yüzünden uzaklaştırdı.

Ve bekledik.

Sonunda uzandı ve kot pantolonumun fermuarını açtı. Yavaşça. Çok yavaşça, gözleri benimkilerden hiç ayrılmadan.

Fermuarını açtığında, pantolonumu aşağı indirdi ve ben de içinden çıktım. Altımda hiçbir şey yoktu, bu yüzden sikim onun istediği gibi kullanabilecekti. Ve Tanrım, umarım bunun için bir planı vardır diye düşündüm.

Ama o beni biraz daha kızdırmaya karar verdi ve benden uzaklaştı. Gözleri hala benim üzerimdeyken, ellerini tembelce tişörtüne götürdü ve çok yavaşça çıkardı. Bakışlarım doğrudan göğüslerine gitti. O sütyeni çıkarmalıydım. Dün gibi.

Gömleğimi işaret etti. Ne istediğini çok iyi biliyordum ve ona vermek istedim. Üç saniye sonra gömleğim yere düştü. Gözlerimiz kilitlendi. Ve bekledik.

Kontrolü ele almadan önce ona yaklaşık yarım dakika verdim. "Bebeğim, o sütyen çıkmalı. Hemen."

"Sütyenini ya da külotunu çıkarmak istiyorsan, J, bunu sen yapmalısın."

Oh, bunu yapardım tabii ki. Ona doğru yaklaştım ve iki elimle tek bir hareketle külotunu yırttım. Gözleri şok ve heyecanla büyüdü.

Kaşlarımı kaldırdım. "Sütyeni de çıkarmamı mı istiyorsun?"

"Yırtarsan yenisini sen alırsın. Ve bebeğim, bunlar ucuz değildi," diye cevapladı, o seksi gülümsemeyle.

Onu yırttım. Sonra onu belinden tutup kendime çektim. "Bugün harcadığım en iyi para," diye kulağına fısıldadım.

O gece sinemaya gitmedik. Onun yerine, ona amını ne kadar sevdiğimi gösterdim. Ve onu ne kadar sevdiğimi.

Bölüm 5

Madison

O hafta sonlarında annemi ziyarete gittim. Evdeydi ve ziyaretime şaşırmış gibiydi.

"Uzun zamandır gelmemiştin," dedi beni eve alırken.

"Sadece iyi misin diye bakmaya geldim," dedim. Aramızda bir mesafe vardı ve bundan nefret ediyordum. Şimdiye kadar hep yakındık. Bunun için babamı suçluyordum.

"Ben iyiyim. Keşke sen ve kardeşin de buna inanmaya başlasanız." Sesinde rahatsızlık belirdi ve vücut dili her şeyi anlatıyordu; bu durum onu üzüyordu.

Onu mutfığa kadar takip ettim ve evinin dağınık halini gördüm. Bu ona hiç benzemiyordu ve iyi olmadığını gösteren bir başka işaretti.

"Anne, nasıl iyi olabiliyorsun? Eğer kocamın evliliğimiz boyunca beni aldattığını ve başka bir ailesi olduğunu öğrenseydim, yıkılırdım ve onu asla geri kabul edemezdim. Üstelik sana vuruyor..." Bu durumla ilgili duygularım beni çok etkilediği için durdum; bu konuda çok kızgındım ve onun için çok üzülüyordum.

Söylediklerimden rahatsız olmuş gibi göründü ama çabucak kendini topladı. "Bu konuyu seninle konuşmak istemiyorum," dedi sertçe.

"Bu konuyu kimseyle konuştun mu?"

"Bu benim ve senin babaların dışında kimseyi ilgilendirmez." "Saçmalık!" diye bağırdım.

Benim patlamam karşısında irkildi, ama tek kelime etmedi.

"Bu bizim ailemizi etkiliyor anne. Lanet olsun, bunu konuşmak istiyorum. Bu konu hakkında yeterince sessizlik oldu. Sırlardan ve yalanlardan bıktım."

"Bu yaşam tarzının lanet olası sırlarla ve yalanlarla dolu olduğunu sana anlatmaya çalıştım. Artık beni dinlemenin zamanı geldi."

“Bir şeyin hep böyle olması, değişmeyeceği anlamına gelmez. Her şeyin değişmesini beklemiyorum, anlıyorum, ama seninle babam arasındaki bu mesele konuşulmalı. Konuşmalısın; bu seni içten içe yiyip bitiriyor olmalı. Beni yiyip bitirirdi, biliyorum.”

“Sen ve ben farklı insanlarız, Madison. Babanla evlendiğimde bu hayatı seçtim. Neye bulaştığımı biliyordum. J ile olan ilişkin farklı görünüyor. Senin için öyle olmasını umuyorum, çünkü aksi takdirde o ve kulüp seni canlı canlı yerler.”

Siktir.

“Yani babamın seni aldatacağını biliyordun mu? Ve evlenmeden önce sana vurmuş muydu?” Kafam çok karıştı; öyle bir adamla evlenmeyi hayal bile edemiyordum.

Sessiz kaldı ve cevap vermeden önce bir dakika bekledi. "Evlenmeden önce beni aldattı." İnanamayan bakışımı görünce durakladı. yüzüme baktı. "O tür şeylerin o zamanlar yaygın olduğunu anlamalısın; bu hayatta hala öyle. Bunu biliyorsun."

"Bunu biliyor olabilirim ama beni aldatan bir adamla asla evlenmem, anne."

O da başını salladı. "Biliyorum. Ve bu beni mutlu ediyor. Umarım J asla o noktaya gelmez."

"Eğer yaparsa, bir daha yapamayacak. Ben ona dokunursam yapamaz."

Annem güldü ve bu, o sabah duyduğum en güzel sesdi. Gerginlik biraz azaldı. "Seni özledim, tatlım," dedi sessizce.

Sesim yumuşadı. "Ben de seni özledim anne."

Mutfak tezgahının yanındaki tabureyi işaret etti. "Otur, sana kahve yapayım."

Gülümseyerek, "Çok iyi olur" dedim.

Oturdum ve o kahve yaptı. Sonra birkaç saat boyunca sohbet ettik ve babamın konusuna girmemeye çalıştık. Onunla babam hakkında daha fazla konuşmak istiyordum ama onu zorlamamalıydım. Zorlarsam geri çekilip benden kaçmaya başlayacaktı. Hayır, bu konuda akıllı davranmalı ve ona fark ettirmeden ona yardım etmenin bir yolunu bulmalıydım.

Kulüp binasının önüne park ettim ve arabamda birkaç dakika oturdum, annemin bana anlattıklarını düşünüyordum. Onu aldatan bir adamla kendi isteğiyle evlenmişti. Bunu kabullenemiyordum; benim yapabileceğim bir şey değildi. Düşüncelerim J'ye ve bizim ilişkimiz. Ona güveniyordum. Kendini kanıtlamıştı ve beni aldatmayacağına içtenlikle inanıyordum.

Birisi arabamın camına vurduğunda düşüncelerimden sıyrıldım. Kafamı kaldırdığımda J'yi gördüm. "Merhaba, bebeğim," diye selam verdim ve arabadan indim.

Dudaklarını dudaklarıma değdirdi ve "İyi misin?" diye sordu. "Evet. Sayılır." Ne hissettiğimden emin değildim.

"Sayılır ne demek?"

İç geçirdim. Annemin evinden sonra neden buraya geldiğimi bilmiyordum. Ama J'ye baktığımda, onun için geldiğimi anladım. "Sadece seninle burada olmak bile kendimi daha iyi hissettiriyor demek."

Kaşlarını çatıp kaşlarını birleştirdi. "Bebeğim, ben bir erkeğim. Bazen bana açıkça söylemen gerekiyor. Neyin var lan?"

"J, kafamdaki tüm saçmalıkları dinleyecek vaktin yok. Sanırım sadece yanında olmaya ihtiyacım vardı."

"Tanrı aşkına, neyin var söyle."

Gözlerine baktım; ben üzgün olduğumda takındığı endişeli bakışı vardı. Ben de paylaşmaya karar verdim. "Az önce annemle biraz vakit geçirdim ve bana babamın onu aldattığını bilerek evlendiğini söyledi. Ve bunu kabul etmiş."

Gözünü bile kırpmadı; hiçbir şey söylemedi, hiçbir şey yapmadı. Sadece orada durup beni izledi ve dinledi. Ben başka bir şey söylemeyince, "Bu Olur."

"Olmamalı!" diye patladım.

"Madison, bunun olacağını biliyorsun."

"Evet, ama kendi annemin bu saçmalığa katlanmasına şaşıyorum."

"Ben şaşırmadım."

Bu konuşmanın gidişatından hoşlanmıyordum. "Her şey ortaya çıkmadan önce babam hakkında biliyor muydun?"

Yine zamanını bekledi ve sonunda cevap verdiğinde, yavaşça, dikkatlice konuştu. "Blade ve annesi hakkında bir şey bilmiyordum." Durakladı. "Ama Marcus'un kadınlarla oynamayı sevdiğini biliyordum."

Kalbim daha hızlı atmaya başladı. Duyduklarım hoşuma gitmedi. "Ne? Blade'in annesi dışında başka kadınlarla mı?"

O başını salladı. "Evet, başka kadınlarla. Saklamadı ve eminim annen de biliyordu. Bebeğim, birçok erkek başka kadınlarla yatıyor; bunu görmezden gelmek ya da hayatına devam etmek eski kadınların elinde."

"Biliyorum!" Uzun bir nefes verdim. Bütün bu saçmalıkları biliyordum ve normalde hiç düşünmezdim, ama konu annemdi. "Bundan nefret ediyorum, J, ve sen de yaparsan, ben kalmam."

Burun delikleri genişledi ve sesi sertleşti. "Sana hiç aldatacağımı düşündürecek bir şey yaptım mı?"

Normalde onun ses tonuna dikkat ederdim, ama bugün tüm dikkatim annem ve onun durumu hakkındaki duygularımdaydı, bu yüzden ipuçlarını kaçırdım. "Hayır, ama sadece bunu kabul etmeyeceğim diyorum."

Sesinde öfke belirtmeye başladı. "Ben de sadece, beni babanla aynı kefeye koyma diyorum. Seni aldatmadım ve aldatmaya da niyetim yok, bu yüzden bu konudaki tavrını hiç hoş bulmuyorum." Parmaklarını saçlarında gezdirerek başını salladı. Sonra ekledi: "Ben senin baban değilim ve asla da olmayacağım."

Bir adım geri attım. J çok öfkeliydi ve bunun nedenini anlayamıyordum. Bana dik dik bakıyordu. Söylediklerini anlamaya çalışıyordum; burada önemli bir şey vardı. "Öyle olmadığını biliyorum, J. Beni aldatmadığını da biliyorum; sana güveniyorum."

Bana bakmaya devam etti, boynundaki damar atıyordu. Ne düşündüğünü bilmiyordum, bu yüzden bekledim ve tek kelime etmedim. "Siktir," diye mırıldandı ve bakışlarını yere indirdi. "Bu tam bir saçmalık." Sanki kendi kendine konuşuyor gibiydi, bu yüzden yine hiçbir şey söylemedim.

yüzünü tekrar bana çevirdi ve öfkesinin kaybolduğunu, yerine acı dolu bir ifade olduğunu görünce şaşırdım. Bir şey onu rahatsız ediyordu.

"Ne oldu, bebeğim?" diye sordum yumuşak bir sesle.

"Özür dilerim," dedi ve yanağını hafifçe kavrayarak başparmağıyla ileri geri okşadı.

Ona doğru yaklaştım ve elimi göğsüne koydum. "Ne oluyor, J? Seni rahatsız eden bir şey olduğunu biliyorum ve benimle konuşmanı istiyorum."

Gözleri benimkileri aradı; sanki konuşmaya başlayıp başlamayacağını tartıyormuş gibiydi. Göğsü hızla inip kalktı ve elimi göğsünden çekip hızlıca sıktı, sonra "Hiçbir şey, bebeğim. Sadece kulüp işleri" dedi.

Elimi bırakıp geri çekildi ve "İşe dönmem gerek. Akşam evde görüşürüz."

Bana yine güvenmediğine üzüldüm, ama başımı sallayıp "Tamam, görüşürüz" dedim.

Elini yüzüne sürerek bir kez başını salladı ve omuzları çökmüş, yüzü asık bir şekilde kulüp binasına geri döndü.

Ağır bir kalple onun arkasından baktım.

J'ye ne olduğunu ve bunun ilişkimize ne yapacağını düşünerek kendimi çaresiz ve korkudan felç olmuş gibi hissettim.

"Şu anda bir adım ileri, üç adım geri gidiyoruz gibi hissediyorum," diye itiraf ettim Harlow'a ertesi sabah kahve içerken. Ona J. ile olanları anlatmıştım.

"Dün gece nasıldı? Konuyu tekrar açtı mı?"

"Hayır, eve geç geldi ve yine içmişti. Kafam çok karışık. J normalde çok içen biri değildir ama son birkaç haftadır giderek daha fazla içiyor."

"Belli ki senden bir şey saklıyor. Gerçekten de onu endişelendiren bir şey var gibi görünüyor."

"Sürekli kulüp işleri olduğunu söylüyor. Scott şu anda kulüp işleri konusunda endişeli mi?"

Omuzlarını silkti. "Hiçbir şeyden stresli görünmüyor."

"Kahretsin. O zaman başka bir şey olmalı ve bunu bahane olarak kullanıyor."

"Öyle görünüyor, tatlım."

"Kendimi çıkmazda hissediyorum; ona sürekli soru sormamaya çalışıyorum ama aynı zamanda, bu konuyu konuşmazsak aramızda sorun çıkacağını hissediyorum."

"Evet, bence bu konuyu zorlamalısın. Siz güçlüsünüz, değil mi?"

Güvensizliğim alevlendi. "Bana öyle olduğunu ve sonsuza kadar birlikte olacağımızı söylüyor, ama bazen davranışları sözleriyle uyuşmuyor. Ve dürüst olmak gerekirse, şimdiye kadar nişanlanmış olunuz diye düşünmüştüm. , evlenmekten bahsedip duruyordu, ama sonra hiçbir şey olmadı. Bu yüzden ne düşüneceğimi bilmiyorum."

Bana anlayışla gülümsedi. "Üzgünüm, tatlım. Ama eminim ki bunu çözebilecek biri varsa, o da sen ve J'dir. Onun seni sevdiği çok açık."

Ben de ona gülümsedim. "Tamam, benim hakkımda bu kadar yeter. Sen senden bahset. Kardeşim sana nasıl davranıyor?"

Yüzü aydınlandı. "O harika biri."

Gözlerimi devirdim. "Scott Cole ve harika kelimeleri, bildiğim kadarıyla daha önce hiç bir arada kullanılmamıştı."

O güldü. "Ben kullandım."

Başımı sallayarak, "Onun içindeki en iyi yanları gerçekten ortaya çıkarıyorsun," dedim. "Lisa'nın annesini rehabilitasyona yazdırdığını biliyor muydun?" "Gerçekten mi? Ne zaman gidiyor?"

"Byron Bay'de bir yer ve birkaç gün sonra gidiyor. Lisa, o yokken onunla kalacak."

"Vay canına, bu harika. Scott onu buna nasıl ikna etti?"

"İki gün önce ona gelip yardımını istedi. Scott onun ciddi olduğunu düşündüğü için kabul etti. Bu ona bir servete mal olacak. Gördün mü, sana onun harika bir adam olduğunu söylemiştim."

Bu sefer ona hak vermek zorunda kaldım. "Evet, kim tahmin edebilirdi ki. Ama Lisa'ya karşı bir zaafı var."

"Evet, öyle. O çok güzel bir çocuk. Onunla kız kıza vakit geçireceğimiz için sabırsızlanıyorum."

Gülerek, "Onunla kız kız vakit geçirmiyor musun zaten? Scott geçen gün ikiniz için manikür-pedikür masraflarını ödeyeceğinden bahsediyordu. Manikür-pedikürün ne olduğunu bildiğini bile bilmiyordum."

"Bilmiyordu! Ama artık biliyor," dedi göz kırparak.

"Aman Tanrım, sen çok klas birisin Harlow. Sadece sen benim kardeşime manikür-pedikür parasını ödeatabilirsin."

Kahvesini bitirip bana gülümsedi. "İnanılmaz, sana söylüyorum. Ona söyleme ama bu hafta sonu Lisa ve bana ikinci çayı ısmarlıyor."

"Şu anda onu duyabiliyorum, 'Lüks ne lan, bebeğim?'" diye alay ettim.

O kadar çok güldü ki gözleri yaşardı ve bu da beni güldürdü. "Çok doğru," diye gözyaşları arasında söyledi.

Telefonumdan saati kontrol ettim. "Gitmem gerek, ama bu akşam için planımız hala geçerli, değil mi?"

"Kesinlikle," diye kabul etti, "Sabırsızlanıyorum."

"Güzel. Ve teşekkürler. Sohbet ve kahkahaya ihtiyacım vardı."

"Ne zaman istersen. Sohbetlerimizi seviyorum."

Ayrılmadan önce ona sarıldım ve hayatıma girdiği için ne kadar minnettar olduğumu düşündüm.

Bölüm 6

Madison

Kaldırımında durup Blade'in Jaguar'ının görünmesini bekledim. Yanıma yanaştı ve ben de bindim. Harlow ve Scott'a bakmadım, ama Scott'ın arkamda somurduğunu hissedebiliyordum. Harlow'la geçirdiğim gece berbat olmuştu ve bu durumdan uzak olan tek kişiyi aradım, onun fikrini almak için.

"Senin evine mi, benim evime mi?" diye sordu, gözleri benim gözlerime odaklanmış, o tanıdığım yoğun Blade bakışıyla.

İç geçirdim. "Benim."

Kaşlarını kaldırdı.

"O orada olmayacak, ben yorgunum ve yatağıma gitmek istiyorum," dedim.

"Sen karar ver, bebeğim," diye cevapladı, sonra arabayı sürmeye başladı ve hızla uzaklaşırken bakışlarını yola odakladı.

Yol boyunca ikimiz de sessiz kaldık ve bunun için ona daha da minnettar oldum. Bu, son birkaç ayda onun hakkında öğrendiğim bir şeydi; o, algısı güçlü bir adamdı ve ruh hallerini ve ihtiyaçları çok iyi okuyabiliyordu.

Dışarıda yağmaya başlayan yağmuru izledim. Karanlık, trafik ışıkları ve yağmur, o gece olanları düşünürken birbirine karışmıştı. Arabanın kliması beni üşüttü, Blade bunu fark etmiş olmalı ki uzanıp klimayı kapattı. Normalde ona teşekkür ederdim, ama o gece içimden gelmedi.

Yirmi dakika sonra evime vardık. Işıklar yanmıyordu; J kesinlikle evde değildi. Kemerimi çözmek için kıpırdamadım ve Blade bana döndü. "Seni benim eve götürmemi istemediğinden emin misin?"

Kemerimi çözdüm. "Hayır, o eve gelene kadar burada bekleyeceğim, sonra da hesaplaşacağız."

O da başını salladı ve arabadan indi. Bekledim çünkü kapımı açmayı sevdiğini biliyordum. Birkaç saniye sonra yanıma geldi ve birlikte içeri girdik. Işıkları açtım ve mutfığa doğru yürüdüm.

mutfağa doğru ilerledim. Blade birkaç dakika sonra bana katıldı; her zamanki gibi önce evi kontrol etmişti.

Ona baktım. "Böcek yok mu?"

Beni duymazdan geldi. "Bu gece ne oldu, anlatacak mısın?" Oturalım işaret ettim ve ikimiz de oturduğumuzda dedim ki "Sadece bu gece değil."

Kolunu kaldırıp boynunun arkasını ovuştururken beni inceledi. Sonra kolunu indirip masaya dayadı ve öne doğru eğildi. "Madison, gece yarısı beni aradın, üzgün ve ağlıyordun. Ne olduğunu söylemedin, sadece J'nin pislik olduğunu söyleyip durdun. Sonra gelip seni almamı yalvardın. Oraya vardığımda Scott'ın çoktan gelmiş olduğunu gördüm ama sen onun yerine benimle eve gitmeyi tercih ettin. Bu bana çok kötü bir şey olduğunu düşündürdü. Ve ne olduğunu bilmek istiyorum, çünkü seni üzen kişiyle kesinlikle konuşmak istiyorum."

"J," diye başladım ama ağlamaya başladım ve devam edemedim. "Ne yaptı?" diye sordu, sesi sakın ama kararlıydı.

Gözlerimi sildim ve gözyaşlarımı kontrol altına aldım. Yüzümü ona doğru kaldırarak, "Beni bırakıp almaya gelecekti, ama son anda planları değiştirdi ve Scott'a beni bırakmasını söyledi. Bana bile söylemedi; Scott birden ortaya çıktı. Sonra beni almaya gelmedi ve Scott beni eve bırakacağını söyledi. J'yi arayıp nerede olduğunu sorduğumda, Griff telefonu açtı ve J'nin kulüpte sarhoş olup bayıldığını söyledi."

Blade'in vücudu gerildi ve elini yumruk yaptı. "Sizin aranızın iyi olduğunu sanıyordum; evlilikten bahsettiğinizi sanıyordum."

Ben de başımı salladım. "Ben de öyle düşünüyordum, ama J geri döndüğünden beri benden yavaş yavaş uzaklaşıyor. Bu hafta kriz noktasına geldik ve şimdi benden kaçıyor."

"Nedenini bilmiyor musun?"

"Hayır, sürekli kulüp sorunları olduğunu söylüyor ama bence kulüpte gerçek bir sorun yok. Bence bunun babamla bir ilgisi var."

Blade bir an kaşlarını çatı. "Onunla konuşacağını söylemiştin. Sarhoş ya da akşamdan kalma haldeyken konuşmak iyi fikir olmayabilir."

O haklıydı, ama ben o kadar üzgün, kızgın ve cevaplara muhtaçtım ki, onun ayılmasını bekleyemeyeceğimi düşündüm. "Biliyorum," dedim yumuşak bir sesle, gözyaşlarım yine akmak üzereydi.

Düşünceli bir şekilde bana baktı. "Sen kendin değilsin," dedi.

"Ne?" Ne demek istediğini anlamadım.

"Seni çok uzun zamandır tanımıyorum, ama senin ateşli birisi olduğunu anladım. Çok tutkulusun ve bazen beynin çalışmaya başlamadan önce ağzın çalışıyor. Yine de, J ile olan sorunları haftalarca çözmeden devam ettirdin. Bu senin yapacağın bir şey gibi görünmüyor, bebeğim. Ne oldu?"

"Değişmeye çalışıyorum, daha iyi olmaya çalışıyorum. Geçmişte sorunlara neden olduğu için onunla paylaşım konusunda onu sıkboğaz etmemeye çalışıyorum."

O başını salladı. "Hayır."

"Hayır, ne?"

"Hayır, birisi için kendini değiştirmezsin. Senin hakkında söylediğim şeyler senin kim olduğun, Madison. Seni sevmeyi seçen insanlar, bu özelliklerini de kabul etmeyi seçmişlerdir. O yüzden siktir et, kimse için kendini değiştirme."

Orada oturup ona baktım. "Ama ona bir şeyler anlatması için ısrar ettiğimde ilişkimizde gerçekten sorunlar yarattım."

"Bir ilişkiyi mahvetmek için iki kişi gerekir, bir kişi değil. Tabii ki ona saçma sapan şeyler için dırdır etmene gerek yok, ama bebeğim, sevdiğin adam senden uzaklaşıyorsa, bunun bir nedeni vardır ve sen bu nedeni sormaya hakkın var. Ve dürüst bir cevap alana kadar sormaya devam etmelisin."

Söylediklerini düşündüm ve haklı olduğunu anladım. Çok zaman kaybetmişim ve J'yi yavaşça elimden kaçırmışım. Bu sorunu çözmem gerekiyordu ve bunu yapacaktım; J'nin bu konuda beni dırdır ettiğim için ne düşündüğü umurumda değildi.

Yanağımdaki kalan gözyaşlarını sildim ve Blade'e gülümsedim. "Tamam, yarın onunla bu konuyu halledeceğim. Teşekkür ederim."

O da başını salladı. "İyi."

Jason

Kulüp barında oturmuş kahvemi içiyordum. Oyalıyordum. Zaman geçiyordu ve eve gidip Madison'la yüzleşmem gerekiyordu. Dün gece her şeyi mahvetmişim ve şimdi düzeltmeye çalışmalıyım.

"Hâlâ eve gitmedin mi?"

Blade'in odaya girdiğini görmek için döndüm, yüzünde tam bir küçümseme ifadesi vardı.

"Seni ilgilendirmez, Blade," diye mırıldandım.

"Kız kardeşim söz konusu olduğunda benim de ilgilidir, pislik. Dün gece ağlayarak beni aradı. Kendine gel ve yarattığın karmaşayı düzelt."

Ona döndüm. "Ve sen de hakkında hiçbir şey bilmediğin işlere burnunu sokma."

Gözleri kısıldı ve beni baştan aşağı süzdü. "Hangover'ından çabuk kurtulmuşsun."

"Sersemlik falan yoktu."

"O zaman gerçek hikaye ne? Madison seni burada sarhoş sanırken dün gece neredeydin? Ve umarım bu cevap başka bir kadınla ilgili değildir."

"Bu soruyu geçelim. Ama Madison'ın kardeşi olman, buraya gelip bana bok gibi davranma hakkını vermez. Bilmek istiyorsan, dün gece buradaydım, yalnız ve ayık," diye bağırdım.

Alnı kırışarak kaşlarını çatı. "Dinliyorum."

Yanımdaki sandalyeyi işaret ettim. "Otur da sana baban hakkında lanet olası bir masal anlatayım."

Bu onun dikkatini çekti ve oturarak tüm dikkatini benim söyleyeceklerime verdi. Adelaide'de olanları ona anlattım. Bitirdiğimde başını salladı ve "Tanrım" diye mırıldandı.

"Evet," diye onayladım, "Bu beni çok zor bir duruma soktu. Madison'ın babasıyla ilgili olarak kalbini daha fazla kırmak istemiyorum."

"Evet, sana şunu söyleyebilirim ki, bunu onunla paylaşmazsan, birlikte geçireceğiniz günler sayılıdır. Marcus bir pislik ve o da bunu biliyor. Seni ve onu destekleyen geri kalanlarımız olduğu sürece bununla başa çıkabilir."

Derin bir nefes aldım. Haklıydı. "Tamam."

"Bugün mü?" diye ısrar etti.

"Evet, bugün." Ayağa kalktım. "Sonra sana ihtiyacı olursa diye numaranı ver." Blade ile pek ilgilenmemiştim ama Madison'ın onda ne bulduğunu anlamaya başlıyordum; onu gerçekten önemsiyordu.

Numaralarımızı değiştirdikten sonra o gitti. Ben de tam çıkmak üzereydim ki Marcus mesaj attı. Beni mümkün olduğunca çabuk ofisine çağırıyordu. Buraya geldiğimi bilmiyordu. Ofisine girdim.

"Ne istiyorsun?" diye bağırdım.

Önümdeki koltuğu işaret etti ama ben ayakta kaldım. Bu dostça bir görüşme değildi ve onunla oturup sohbet etmek gibi bir niyetim yoktu.

Konuşmaya başlamadan önce yüzünde bir anlık rahatsızlık belirdi. "Adelaide'de kendini kanıtladın, J. İçinde o karanlık tarafın olduğunu biliyordum, sadece ortaya çıkıp çıkmayacağını bilmiyordum." Olaydan iki ay sonra neden bunu benimle paylaşıyordu, anlamıyordum.

Ona hırladım. "Senin kanıtladığın tek şey, senin ne kadar pislik olduğun." "Hayır, sen bundan çok daha fazlasını kanıtladın. Ve senin yeteneklerini gördüğüm için senin için işlerim var."

"Siktiğimin işlerini alıp kışına sokabilirsin. Ben sizin köpeğiniz değilim." Kafam, onun içimde uyandırdığı öfkeyle uğulduyordu; patlamak üzereydim.

Ayağa kalktı ve iki elini masaya dayadı, yüzünde tehditkar bir ifade belirdi. "Sana Adelaide'de çekilmiş senin ve sarışının fotoğraflarını hatırlatacağım. Belki bu fikrini değiştirir."

Siktiğimin herif. "Bu konuşma bitti, pislik. Benden ve Madison'dan uzak dur. O artık seni hayatında istemiyor ve ben de bir gün ne kadar pis bir kayınpederim olacağını hatırlatılmadan yaşayabilirim."

"Onun seninle evlenmesine izin vereceğimi ciddi olarak düşünmüyorsun, değil mi?"

Onu bir an inceledim. Madison'ın hayatında artık söz hakkı olduğunu düşünüyorsa, kafayı yemiş olmalıydı. "Durdurmaya çalış da bakalım."

"Gerek yok, senin işin bittiğinde o kararını kendisi verecek."

"Dediğim gibi, uzak dur Marcus. Adelaide'de beni ittiğini mi sanıyorsun? Orada yaptığım şey, tanımadığım biri içindi. Sevdiğim biri için ne kadar ileri gidebileceğimi bilmek istemezsin." Oradan çıkmam gerekiyordu; ona olan öfkem ancak zorlukla bastırılmıştı.

Ofisinden çıkarken koridorda Nash'e rastladım. Tanrım, onca insan içinde. Ona ters ters baktım ve yürümeye devam ettim. "Hey, pislik," diye seslendi.

Durup ona döndüm. "Ne var?" diye bağırdım. "Senin sorunun ne lan?"

Ona doğru yürüdüm. "Sen, orospu çocuğu. Madison'a bakışını beğenmiyorum. Hiç beğenmedim. O benim, çekil önümden."

"Sen huysuz, kıskanç bir pisliksin, değil mi? Önünde ne olduğunu bilmiyorsun."

"Bu ne demek lan?" Tanrım, Nash hiç uğraşmadan bile beni sinirlendirebilirdi, ama böyle şeyler söylediğinde kanım kaynamaya başlıyordu.

Öfkeli yüzünü benimkine yaklaştırdı. "Ne demek oluyor, lanet olsun, demek oluyor ki, senin için kafasını yoran iyi bir kadın var. Haklısın, o senin, tamamen senin, ama o bunu hissetmiyor. O yüzden beni dert etmek yerine, eve git ve onu dert et."

Tanrım, lanet olsun! Marcus ve şimdi de Nash arasında, birine yumruk atmak için can atıyordum. Kolumu geriye çekip yumruk atmaya hazırlandım. Ancak

biri beni arkadan tuttu ve durdurdu. "Bu işi böyle halledemezsin kardeşim," diye uyardı Scott.

Kolumu onun elinden çekip kurtardım. "Seninle bir ilgim yok, Scott," diye bağırdım, öfkeli bakışlarım hala Nash'in üzerindeydi.

"Siz ikinizin ne hakkında tartıştığınızı bilmiyorum ama bir kulüp üyesine vurmak kulübe sorunlar getirir; ihtiyacımız olmayan sorunlar."

"Siktir et!" diye bağırdım ve kulüp binasından fırladım.

Madison

Saat dokuzu biraz geçmişti ki J'nin ön kapıdan girdiğini duydum. İki saattir onu bekliyordum. Aslında kulüp binasına gidip onunla yüzleşmeyi düşünüyordum.

Mutfakta beklediğim yere girdiğinde öfkeli bakışları bana yöneldi. Öfkesine şaşırdım; bana kızmak için hiçbir nedeni yoktu.

"Konuşmamız lazım," bariz olanı söyledim.

"Tabii ki konuşmalıyız," diye öfkeyle cevap verdi.

Öfkemi bastırmak için çok uğraşmıştım. Bütün gece, öfkelenmeden önce onunla konuşup onun tarafını dinlemek için çok uğraşmıştım. Ama artık yeterdi. "Hayır! Bana kızamazsın,

J. Ben burada yanlış bir şey yapmadım," diye bağırdım.

"Emin misin?" diye sordu, öfkeli gözleri parıltıyordu.

"Evet, eminim!"

"Nash'e bizden bahsettin," diye suçladı beni.

Kahretsin. Bu konuda kendimi suçlu hissediyordum.

Savunma hareketi yaparak ellerimi kaldırdım. "Beni dinle, tamam mı?" Parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Konuş, Madison."

"Nash aslında bir sorun olduğunu tahmin etti ve ben ona anlatmakta tereddüt edince, seninle benim yatak odasında sorunlar yaşadığımızı tahmin etti."

sorunlar yaşadığımızı tahmin etti..."

Beni kesip sözümü kesti. "Yani, çok fazla seks yapmıyoruz ve bu da yatak odasında sorunlar yaşamamıza neden oluyor mu?" diye sordu. "O kadar sorunlu bir durum ki, bunu Nash'e anlatmak zorunda hissettin."

"Sakinleşip bunu mantıklı bir şekilde tartışırsan, evet, sorunlarımız olduğunu kabul edersin. Sen ve ben, seks ihtiyacı olan insanlarız. Bazıları öyle değildir ama biz buna ihtiyacımız var, J. Bu bizi birbirimize yakın tutuyor. Nash, seks yapmıyorsak, bunun muhtemelen aramızdaki bağın bir şekilde koptuğu anlamına geldiğini söyledi. Evet, ben buna yatak odasında sorunlar derim.

sorun olarak adlandırırdım."

Nash'in adının geçmesiyle yüzünün öfkeyle çarpıldığını görünce, tamamen yanlış bir şey söylediğimi anladım. Parmağını havaya kaldırıp bana doğru salladı ve "Bir daha Nash'e bizden bahsetme" diye uyardı.

Kendi öfkemi kontrol etmekte zorlandım. "Sen benimle konuşmadığın için biriyle konuşmak zorundaydım!"

Gözleri çılgındı, yüzü kızarmıştı ve boynundaki damar seğiriyordu. J sinirlendiğinde, odayı kaplıyordu ve bunu kemiklerimde hissedebiliyordum. Bir süre bana bakakaldı, hiçbir şey söylemedi, ta ki sonunda "Yapamadım" dedi. Ve bu sözlerle, tüm öfkesi kayboldu. Tamamen yıkılmış görünüyordu ve içimi bir tedirginlik kapladı.

Bir şeyler çok ters gidiyordu.

"Neden?" diye fısıldadım, cevaptan korkarak. Bacaklarım titriyordu ve içimi ürperti kapladı. Kendimi tutmak için sandalyenin kenarına uzandım.

Gözleri sandalyenin üzerinde duran elime kaydı, sonra tekrar yüzüme döndü. "Çünkü dünyayı tamamen yıkmak istemedim," diye cevap verdi yumuşak bir sesle. Hiçbir şey söylemedim, sadece ona bakarak devam etmesini bekledim. Derin bir nefes aldı ve devam etti. "Sen yokken baban bana başka bir yüzünü gösterdi, senin hoşuna gitmeyecek bir yüzünü, ve ben seni bundan korumaya çalışıyordum. Sorun şu ki aramızda sır saklamamaya çalışıyordum. Bu yüzden, ikisi arasında sıkışıp kaldım, nasıl devam edeceğimi bilemedim."

Rahatladım. Bana kendisiyle ilgili, ilişkimizi etkileyecek bir şey söyleyeceğini sanmıştım.

Bu daha iyiydi; bununla başa çıkabilirdim. "Babam hakkında her şeyi bana anlatabilirsin, J. Onun ne kadar pislik olduğunu zaten biliyorum."

"Onu nefret ettiğini düşündüğünü biliyorum, ama tüm bunları bir kenara bırakırsak, o senin baban.

Seni büyüten adam o. Diğer tüm erkekleri onunla kıyaslamam gereken adam o; sana her zaman örnek olması gereken adam o. Ve şu anda onunla hiçbir şey yapmak istemesen de, zamanla ikinizin yeniden birbirinize kavuşacağını iddia ederdim. Bunun için dua ettim bebeğim, çünkü babasız bir hayat berbat bir şey. Şimdi öğrendiğim bu şey, muhtemelen sana kalan tüm sevgiyi yok edecek. Bu yüzden seninle konuşamadım.

Bu yüzden senden uzak durdum. Seninle birlikte olmak istedim ama bu sırrı saklarken bunu yapmanın bir yolunu bulamadım."

Ona olan sevgim kalbimi doldurdu. "Anlıyorum, bebeğim," dedim ve elimi göğsüne koydum. "Ama artık bana söyleyebilirsin; bununla başa çıkmama yardım edeceksin."

"Evet, var," dedi, dudaklarında hüzünlü bir gülümseme belirdi. "Baban beni Adelaide şubesine gönderdi, kulüpte şüpheli bir pedofiliyi kontrol etmemi istedi. Adamın öyle olup olmadığından emin olmadığını söyledi. Meğer adamın öyle olduğunu biliyormuş ve bunu yaklaşık bir yıldır biliyormuş. O pisliğin ne yaptığını biliyordu ve olmasına izin verdi. Hepsi, amacına uygun olduğunda bunu adama karşı kullanmak için. Ayrıca başkalarının da olduğunu biliyordu. Bu pisliğin bir yıl boyunca devam etmesine izin vermesi beni hasta ediyor."

Bacaklarım titremeye başladı ve kusmak üzereydim. O anda babamdan gerçekten nefret ettim. Onu zaten olabildiğince nefret ettiğimi sanıyordum ama şimdi J'nin haklı olduğunu anladım; hala ona karşı biraz sevgi ve umut besliyordum ama şimdi bunlar tamamen yok olmuştu. "Bir insan bunu nasıl yapabilir?" diye soluk soluğa sordum.

"Bilmiyorum, bebeğim."

Oturmak zorunda kaldım; bacaklarım artık beni taşıyamıyordu. J yanıma oturdu, endişeli gözleri benden ayrılmıyordu. "Ne yaptın?" diye sordum.

Göğsü ağır bir hareketle inip kalkıyordu. Kısa bir süre sonra, "Onu ve iki adamı öldürdüm. Sana ayrıntılarını anlatmayacağım, tatlım, ama bunun aramızda bir sır olarak kalmasını istemiyorum." dedi.

Bunu yaptığına şaşırmadım ve bunu düşünürken, bir Korkunç bir gerçek ortaya çıktı. "Baban senin geçmişinle oynadı, değil mi? Kuzenine olanlar."

Yüzünde acı belirdi ve başını salladı. "Evet, oynadı."

"Amacına uygun olana kadar beklediğini söylemiştin. Neden şimdi?"

"Adam başkan yardımcısıydı ve başkanın geçmesini istediği bir uyuşturucu anlaşmasını engelliyordu. Marcus beni kullanarak ona yardım etti."

Aklım tüm bunları anlamaya çalışıyordu. "Sen ve babam şu anda neredesiniz?"

"Bugün bana onun için birkaç iş daha yapmamı istedi. Ama yapmayacağım. Onunla işim bitti. Eğer beni kulüpten atmak istiyorsa, bunun için savaşınsın çünkü ben geri adım atmayacağım ve gitmeyeceğim."

"Scott buna izin vermez."

"Hayır, ama babanın bir planı var, bebeğim. Seninle evlenmeme izin vermeyeceğini söyledi."

Onun sözleri midemde kelebekler uçuşturdu. "Evleniyor muyuz?"

Alnı kırıktı. "Tabii ki evleneceğiz. Ona bu konuda söz hakkı olmadığını söyledim."

Gülümsedim; kocaman bir gülümseme, çünkü bana söylediği tüm o korkunç şeylerin arasında, duymaya gerçekten ihtiyacım olan tek şeyi söylemişti. Yüzümü ona yaklaştırdım ve hafifçe öptüm. "Onun bu konuda söz hakkı yok," diye söz verdim.

Şimdi o gülümsedi. "Biliyorum." Eli boynuma dolandı ve alnını alnıma dayadı. "Siktir bebeğim, aramızda artık tüm o boktan şeyler olmaması çok iyi; senin bununla uğraşmak zorunda kalmanı ne kadar sevmesem de."

Kollarımı ona doladım. "Sonunda bana söylediğine sevindim. Sana ne olduğunu merak etmekten deliye dönüyordum."

Uzun bir süre öylece oturdu. Yakınlığı ve yeni bir başlangıcın hissini tadını çıkardım. J sonunda tekrar benim olmuştu; tamamen benim. O anda babamın kaybının verdiği acıyı hissetmek yerine, bu anın tadını çıkarmaya karar verdim.

Bölüm 7

Jason

Arkanıza yaslanıp Madison, Brooke ve Crystal'ı izledim ve bu hafta ilk kez değil, ne kadar şanslı bir piç olduğumu fark ettim. Madison'a babası hakkında nihayet gerçeği söylememin üzerinden neredeyse bir hafta geçmişti ve bunun duygusal etkilerini atlatmak için çok uzun bir hafta geçirdim, ama aynı zamanda onunla harika bir hafta geçirdim.

"J, J, dünyaya dön," diye seslendi Brooke, düşüncelerimi bölerek. "Ne?"

Kafasını salladı. "Sürekli dalıp gidiyorsun. İyi misin?" "Muhtemelen kulüp işlerini düşünüyor; onun için her zaman kulüp işi işlerini düşünür," dedi Madison göz kırparak alaycı bir şekilde. "Brooke, perşembe gecesi yemeği yerine perşembe gecesi Crystal'la birlikte sinemaya gitmek isteyip istemediğimizi soruyor."

Perşembe gecesi yemekleri bizim yeni geleneğimiz olmuştu. Brooke ve Madison ben yokken başlatmışlardı ve her hafta katılmamı sağlıyorlardı; katılmasam hayatım lanet olasıca bir anlam ifade etmiyordu. "Tabii," dedim, "Ne isterseniz."

Brooke gözlerini devirdi. "J, akşam yemeğine gitmek istiyorsan hayır diyebilirsin. Sonuçta çocuk filmi."

Siktir. Çocuk filmlerinden nefret ediyordum. "Tamam. Geliyorum." Crystal'ın bana dikkatle baktığını gördüm. "Ne izleyeceğiz, ufaklık?"

Bana kocaman bir gülümsemeyle baktı. "Bir köpek filmi. Çok seveceksin, J."

Tanrım, lanet olası bir köpek filmi. Onun için yüzüme bir gülümseme yapıştırdım. "Sabırsızlıkla bekliyorum, tatlım." Crystal iyi bir çocuktı; hala annesi ve kardeşinin ölümünün üstesinden gelmeye çalışıyordu ve üçümüz ona yardım etmek için çok çalışıyorduk. Güçlü bir aile kurmak bunun bir parçasıydı, bu yüzden bir köpek filmi en azından yapabileceğim şeydi.

Akşam yemeğini bitirdik ve Brooke, Madison Crystal'a okul ödevinde yardım ederken ona temizlikte yardım etmem için ısrar etti.

"Sen ve Madison bu hafta çok daha mutlu görünüyorsunuz," dedi bulaşıkları yıkarken.

"Evet," diye onayladım. Brooke'a sorunlarımızdan bahsetmemiştim, bu yüzden bu sözlerin nereden çıktığını merak ettim. "Madison sana bir şey mi söyledi?"

"Hayır, ikinizin arasında neler olduğunu bilmiyorum ama son birkaç haftadır kesinlikle bir gerginlik var. İkiniz iyi misiniz?"

"Şu anda iyiyiz. Uzun ve zorlu birkaç ay geçirdik ama üstesinden gelmeye çalışıyoruz." Bu konuyu konuşmaktan nefret ediyordum ama Brooke, Madison gibi, beni konuşturmak için çok fazla enerji harcıyordu.

Bugün de beni hayal kırıklığına uğratmadı. "Ne zaman evlenme teklif edeceksin? Otoriter bir adam olarak şimdiye kadar halletmiş olursun diye düşünmüştüm."

"Halletmemiz gereken işler vardı," diye mırıldandım. "Hallettiniz mi peki?"

"Siktir, Brooke. Evet, hallettik."

Dönüp bana dikkatle baktı. "İyi, çünkü seni mutlu görmek istiyorum, ağabey. İkiniz çok zor zamanlar geçirdiniz ve ben, en azından, senin mutlu sona ulaşmanı istiyorum. İkimize de ailemiz tarafından kötü bir kader yazılmıştı; Madison şansımızı değiştirdi."

"Kahretsin." Beni şaşırtmıştı. "Yıllar önce olan onca şeyden sonra Madison'ın bu kadar hayranı olduğunu bilmiyordum."

"Sen yokken onunla çok zaman geçirdim ve geçmişi unuttuk. Bizi birlikte gördün; artık daha yakın olduğumuzu bildiğini sanıyordum."

"Aklım başka yerdeydi. Ayrıca senin sadece Crystal ve benim için çaba gösterdiğini sanıyordum."

"Hayır. O sana iyi geliyor ve ikimize de hiç sahip olmadığımız bir aile verdi. Ayrıca kendini toparlamış ve seninle nasıl başa çıkacağını öğrenmiş gibi görünüyor. Aranızda olanlara bu kadar uzun süre katlandığına şaşırdım."

"Evet, ikimiz de."

"Peki, ne zaman evlenme teklif edeceksin?" "Yakında."

Bana gülümsedi. "Güzel. Sonra küçük J'ler koşturur evin içinde."

Ona sırtttım. "Siktir, benim gibi biri daha olsaydı Madison'ı deli ederdi. Sence bunu ne kadar sürede bunu yapabilirim?"

"Bebeğim, daha ne kadar orada kalacaksın?" Madison'a seslendim. Uzun zamandır banyoda makyajını yapıyordu yüzüne falan uğraşıyordu ve ben yatmaya gelmesini bekliyordum. Sabrım taşmak üzereydi.

"Uzun sürmez. Neden?"

"Bu sabah başladığın işi bitirmedin ve ben senin bunu yapmana çok hazırım." Bütün gün onun için sikim sertleşmişti ve o işteydi. Sonra akşam Brooke'da yemek yedik, bu yüzden işten eve geldiğinde hiç vaktimiz olmadı. Lanet olası evren bugün bana karşıydı.

Banyo ile yatak odası arasındaki kapıda, elini kalçasına koymuş bir şekilde belirdi. "Sen işe erken çağrıldığın için başladığım işi bitiremediğimi hatırlatabilir miyim?"

Siktir, onu kızdırmayı başardığımda çok seksi oluyordu. Sırtttım. "Beni çabucak bitirebilirdin ama istemedin."

Ağzı açık kaldı. "Sen bir pisliksin, J. Tabii ki bitirebilirdim ama ya ben ne olacaktım?" Başını salladı ve banyoya geri dönerek, piçler ve el işi hakkında bir şeyler mırıldanarak yürüdü. Onun seksi ağzını ve ateşli kişiliğini çok seviyordum.

Onu birkaç dakika yalnız bıraktıktan sonra banyoya girip ne yaptığını görmek için gittim. Karşımda gördüğüm manzara neredeyse beni Hemen oraya geldim. Soyunmuş ve lavabonun önünde çıplak duruyordu. Şu anda parmak uçlarına yükselmiş ve aynaya bakmak için öne eğilmişti, bu da kıcının yukarıda ve dışarıda olduğu anlamına geliyordu. O kıcına odaklandım ve ona doğru yürümeye başladım, böylece ellerimi ona koyabilecektim.

"Dur," diye emretti.

Kahretsin. Madison'ın patronluk taslaması beni tahrik etmişti. Dediğini yaptım ve aynada bana bakan gözlerini gördüm.

"Kıcımı dokunursan bu gece yoksun," dedi.

Kaşlarımı kaldırdım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. Ona sırttarak, "Tatlım, bu gece gitmeyeceğim" dedim.

O da kaşlarını kaldırdı. "Oh, gerçekten mi, J? Elin hazır mı?"

"Gerek yok, daha iyisi var. Bana asla hayır demeyen bir şey."

"Peki o ne?"

Ona doğru yaklaştım, sırtım onun sırtına değdi ve ellerimi beline doladım, sonra ellerimi aşağıya, amına doğru kaydurdum. Islak dudaklarının arasına parmağımı soktum ve kulağına fısıldadım, "Bu."

Başı omzuma düştü ve inledi. Sonra bana fısıldadı, "Sanırım seni seviyorum."

Yüzümü yanaştırıp dudaklarımı şakağına değdirdim ve parmağımı daha derine ve daha sert bir şekilde soktum. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Biraz daha ikna ederseniz, 'kesinlikle biliyorum'a geçebiliriz."

Parmağımı çekip klitorisini hafifçe daireler çizerek okşadım, sonra tamamen durdum. "Biraz ikna etmeden yapmaya ne dersin? Kabul etmen uzun sürer mi sence?"

O hiç tereddüt etmedi. "Eğer o sevdiğim sikini alıp bana onunla neler yapabileceğini gösterirsen, muhtemelen çok daha çabuk itiraf ederim."

Siktir. Sikim pantolonuma baskı yapıyordu, ona göstermeye hazırdı, ama önce onu doruğa çıkarmak ve pes ettirmek istiyordum. Elimi meme ucuna götürdüm ve ovuşturdum. "Sikim de benim kadar senin sözlerini duymak istiyor, bebeğim."

Bana dönerek yüzünü bana çevirdi. Eli sikime gitti ama ben onu yakaladım ve durdurdum. Madison'ın oyun oynama becerilerinin diğer eliyle kendini okşamaya başladığında benimkinden çok daha iyiydi. Bakışlarım anında amına kaydı; kendini okşadığında ona deli oluyordum.

"Siktir, çok pis oynuyorsun kadın," diye homurdandım, dizlerimin üzerine çöktüm ve elini kenara ittim. Dilim pembe dudaklarını yalamak için dışarı fırladı ve ellerim kalçalarını kavradı, tatlı amını ağzıma doğru çekti.

Eli saçımı kavradı, inledi ve sonra fısıldadı, "Seni sevdiğimi biliyorum, J."

İnledim. Her şey, ona bu sabah başladığı şeyi bitirmesini istediğimi söylememle başlamıştı. Şimdi ise dizlerimin üstünde, onun merhametine kalmıştım. Kadının beni tamamen ele geçirmişti.

Bölüm 8

Jason

"J, meşgulüm. Bugün seninle gezmeye vaktim yok. Dün akşam Brooke'da yediğimiz yemek yüzünden, yarın bitirmem gereken ev işlerini yapamadım." Madison, bana hafifçe kızgın olduğunda değil, özellikle sinirlendiğinde kullandığı sinirli ses tonuyla benimle tartışmaya başladı.

Ama ben hayır cevabını kabul etmedim. "Çok yazık. Sen de geliyorsun," dedim, ona seçenek bırakmayacak şekilde sert bir ses tonuyla.

Bulaşıkları yıkarken başını kaldırdı. "Yani eve döndüğümüzde ev işlerini bitirmeme yardım edecek misin? Yarın herkes geldiğinde evin tertemiz olmasını istiyorum."

Bu noktada, onu bu öğleden sonra motosikletimin arkasına bindirmek için ona dünyayı vaat ederdim. "Evet."

Elini sudan çıkardı ve parmağını bana doğrultarak yere su sıçrattı. "Tamam, ama söz verdin, bu yüzden seni bu işten kurtarmayacağım."

Aceyleyle başımı salladım. "Hadi devam edelim, bebeğim. Burada ne kadar uzun kalırsak öğleden sonra o kadar çabuk biter."

Sinirli bir nefes verip, "Neden bunu hemen yapmamız gerektiğini anlamıyorum," diye mırıldandı.

Onu kıcına vurdum, onu harekete geçirmek için endişem aşırı bir seviyeye ulaşmıştı. "Hadi, bebeğim. Gitmeliyiz."

Bir saat sonra varış noktamıza ulaştık ve Madison motosikletten indikten ve kaskını çıkardıktan sonra şaşkınlıkla bana döndü. "Buraya uzun zamandır gelmemiştik," dedi yumuşak bir sesle.

Başparmağımı yanağına dokundurdum. "Evet, zamanı gelmişti."

Yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. Motordan indim, elini tuttum ve onu açıklığa götürdüm. Glorious Dağı'ndan manzara her zaman

beni hayrete düşürdü. Saatlerce burada oturup manzarayı seyredip düşüncelere dalabilirdim. Arkasına geçtim, kollarımı ona doladım ve başımı omzuna yasladım. Tek kelime etmedik; gerek yoktu. Burası bizim yerimizdi ve tek ihtiyacımız olan birbirimiz ve sessizlikti.

Sonunda, "Seni seviyorum, Madison Cole" diye mırıldandım.

Göremedim ama sesinden gülümsediğini duyabiliyordum. "Ben de seni seviyorum, Jason Reilly" dedi.

Kollarımı hareket ettirerek onu bana doğru çevirdim. Gözlerimi onun gözlerine diktim, başımı eğdim ve onu öptüm. Yavaşça. Derinlemesine.

Ayrıldık ve ben sert bir sesle, "İşte burada seni benim yapmaya karar verdim" dedim.

O da başını salladı. "Biliyorum, bebeğim." Eli göğsümde duruyordu, ben de elimi onun poposuna koydum. O da gülümsedi; buna doyamıyordu, ben de öyle. Asla doyamayacağımı biliyordum.

"Burada seni sonsuza kadar benim yapacağım." Gözleri büyüdü ve yüzü kızardı.

Bir elimi kıkırda tutarken, diğer elimi cebime soktum ve haftalardır yanımda taşıdığım küçük mavi kutuyu çıkardım. Kutuyu açmak için elimi kıkırda çekmek zorunda kaldım. Kapağı açtığımda, bana küçük bir servete mal olan elmas bir yüzük ortaya çıktı.

Nefesi hızlanmıştı ve göğsü hızla inip kalkıyordu.

Ve yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Bebeğim, benimle evlenerek beni bu gezegendeki en mutlu adam yapar mısın?"

Yüzüğü benden alıp parmağına taktı, sonra kollarıma atladı ve bana sarıldı. Beni öpüp nefesini vererek "Evet" dedi.

Onu biraz daha kucakladım ve sonra indirdim. "Tanrıya şükür," dedim.

Hafifçe kaşlarını çatı. "Evet diyeceğimi biliyordun, değil mi?"

"Bazen beni çok uğraştırıyorsun bebeğim, o yüzden bugün de öyle bir gün olacak mı emin olamadım."

Yüzüğün olduğu elini kaldırdı. "J, bu sefer tam isabet ettin," dedi gülümseyerek, ama sonra yüzü ciddi bir ifadeye büründü, "Sana hayır demem imkansızdı. Seni bir daha bırakmayacaktım. Artık sonsuza kadar birlikteyiz, tamam mı?"

"Güven bana, tatlım, benden kurtulmanın imkanı yok."

"Aynı şekilde," dedi.

O bana uzandı ve sarıldı, ben de ellerimi vücudunda gezdirdim. Ve o anda gerçekten dünyadaki en mutlu herif olduğuma karar verdim.

Bölüm 9

Madison

"Yüzüğü göster!" diye bağırdı Harlow, elimi tutarak. "Aman Tanrım, çok büyük! Tiffany yüzüklerini sevdiğini nereden biliyordu?"

Cevap veremedi Brooke mutfağa girdi ve araya girdi: "Bununla benim de bir ilgim olabilir. O zaman farkında değildim ama bir gün J benim evimdeyken Tiffany'nin web sitesine bakıyordum. Senin bir yüzüğü çok sevdiğini söylemiştin. Hatırlıyor musun, bir keresinde bana göstermiştin."

Başımı salladım. "Evet, hatırlıyorum. Tanrıya şükür! Lanet olsun, gerçekten söylediklerine dikkat etmiş." O anda J'den çok etkilenmişim ve bunun meyvelerini topluyordu; dün gece ve bu sabah o kadar çok sevişmiştik ki, bu partiyi atlatacak gücüm kaldığını sanmıyordum.

"Doğum günü çocuğu nerede?" diye sordu Brooke.

Arka bahçeyi işaret ettim. "Orada." Nerede olduğunu görmek için gözlerimi kısarak baktım ama onu göremedim. "Sanırım orada."

"Harika, ben gidip bakayım," dedi ve bizi yalnız bıraktı.

"Nash'i burada gördüm," dedi Harlow, sesinde şaşkınlık vardı, "J'nin onu davet edeceğinden emin değildim."

"Evet, ben de. Hala hassas bir konu ama J'ye bir kez ve kesin olarak bu sorunu halletmesi gerektiğini söyledim. Üzerinde çalışıyor gibi görünüyor."

"Scott şöyle dedi, aynen onun sözleriyle: 'O pislikler pislik gibi davranmadıkları zaman onlarla çalışmak çok daha kolay'."

Ben güldüm. "Evet, eminim öyle demiştir."

Arka kapı açıldı ve Nash bizi şereflendirdi. Bize sıırıttı. "En sevdiğim iki kız."

"Bir kadın bulduğunda bize ne diyeceksin, Nash?" diye alay ettim. "Asla olmayacak, tatlı şey, o yüzden her şey yolunda."

"Umarım senin için olur, Nash. O kadın çok şanslı olacak," dedi Harlow.

Ona gülümsedi. "Çok anlamlı, bebeğim. Şimdi, Griff'i gören var mı? Bugün onun lanet doğum günü ve hiçbirimiz o herifi bulamıyoruz."

"Hayır, ben sizinle arka tarafta olduğunu sanıyordum," dedim.

"Öyleydi ama son yirmi dakikadır kimse onu görmedi," diye mırıldandı Nash. "Onu görürsen, onu aradığımı söyle."

Koridordan ön kapıya doğru yürüdü. O giderken Lisa ve Crystal onun yanından koşarak geçip arka kapıdan çıktılar. Onun gülüşünü ve "Tanrım, bugün burası tam bir tımarhane" dediğini duydum.

Dolaba uzandım ve Harlow'a yaptığımız patates salatası için patatesleri uzattım. O patatesleri soymaya başladı, ben de buzdolabından sezar salatası için malzemeleri alıp ona başladım.

Ön kapı çarptı ve bir dakika sonra Scott mutfağa girdi. Harlow ona gülümsedi ve Scott ona uzanarak dudaklarına hızlıca bir öpücük kondurdu. "Tadın çok güzel," diye fısıldadı. Sonra onu bırakıp dikkatini bana verdi. "Seni hazırlayayım, baban geliyor."

Kalbim dondu. Kafamı salladım. "Hayır, onu durdurmalısın. J'ye söyle, o onu durdurur." Panikle miştim. Babamla bir süredir konuşmuyordum ve son birkaç gündür telefonlarını görmezden geliyordum.

"J'ye söyledim ama onu bulamıyorum. Griff'i de bulamıyorum."

Kaşlarımı çattım. "Az önce buradaydılar."

"Evet, ama şimdi hiçbir yerde yoklar. Bak, babam geldiğinde onu göndermek için elimden geleni yapacağım ama onu bilirsin. Hiçbir şey garanti edemem

."

"Annem de onunla mı?"

"Sanmıyorum."

"J bana ne yaptığını anlattı,"

dedim. O başını salladı.

"Biliyorum."

"Annem biliyor mu?"

"Ben söylemedim ve J'nin de söylediğini sanmıyorum. Yani, sen de söylemediysen, söyleme."

J bana bu bilgiyi paylaştığından beri kafamda tartıp durduğum bir karar verdim. "Ona söyleyeceğim."

"Senin kararın. Onu terk etmesi için bir motivasyon olacağını sanmıyorum ama kim bilir?"

Başka bir şey söylemek üzereydim ama bir motosikletin gürültüsü bizi kesintiye uğrattı.

Scott bize "burada kalın" der gibi keskin bir bakış attı ve sonra koridordan ön kapıya doğru yürüdü.

Harlow'a döndüm. "J nerede lan?" Ona uzun zamandır hiç bu kadar ihtiyaç duymamıştım.

Harlow bana telefonumu uzattı. "Arama onu," diye ısrar etti.

Üçüncü çalınıştta cevap verdi. "Bebeğim, babanla kapının önündeyiz. Biz ondan kurtulana kadar içeride kal, tamam mı?"

Rahatladım. "Teşekkürler, bebeğim," dedim yumuşak bir sesle ve telefonu kapattım.

Endişeli gözlerle beni izleyen Harlow'a baktım. "J dışarıda."

Sıkıca gülümsedi ve sonra arkaya baktı. "Bu çocukları toplayıp içeri sokacağım."

"İyi fikir." Onun gidişini izledim, neden midemde bu kadar yoğun bir tedirginlik hissettiğimi bilmiyordum. Önden gelen bağırışları duyduğumda, bu his daha da şiddetlendi. Yerimden kıpırdayamıyordum, ama bağırışlar devam edince ön kapıya doğru çekildim.

Ön kapıyı açtım ve babamın J, Scott, Nash ve Griff ile birlikte dışarıda olduğunu gördüm. Scott J'yi tutuyordu, Nash ise babamı. Hepsinin yüzündeki öfke belliydi. Ama en öfkeli olan Griff'ti. Bu beni hiç şaşırtmadı; en iyi zamanlarında bile beni korkuturdu.

"Marcus, bu saçmalığın daniskası ve sen de bunu biliyorsun," diye bağırdı Griff babama.

Babamın dikkati bana, sonra tekrar Griff'e döndü. "Bu saçmalık değil, ayrıca bunu Madison karar versin. J'nin ona uygun olduğunu düşünen o. En azından ona tüm bilgileri vermeliyiz."

Gözleri vahşî bir ifadeyle Scott'la boğuşan J'ye baktım. Scott onu bırakırsa, babamı yere sererdi, hatta daha kötüsü olabilirdi. Bunu hemen bitirmeliydim, J'nin iyiliği için.

Dışarı çıktım ve Nash'in babamı tuttuğu yere yürüdüm. Tüm gücümü topladım ve konuşurken onun gözlerine baktım. "Söyle ne var ne yok, sonra da defol git buradan. Seni burada istemiyorum."

Nash'in elinden kurtulmaya çalıştı, ama Nash onu daha sıkı tuttu ve bağırdı, "Ne söyleyeceksen söyle, sonra Madison'ın dediğini yap ve git."

Babam bana baktı ve başını J'ye doğru çevirdi. "Sana yokluğunda ne yaptığını söyledi mi?"

"Bunu söylemek için geldiysen, zahmetine gerek yoktu çünkü evet, bana söyledi. Ve bu yüzden onu daha da az seviyorum. Aslında, artık benim için sen yok gibisin."

Babam irkildi ve yüzü öfkeyle çarpıldı. "Yokluğunda bir sarışınla birlikte olduğunu biliyorsun, değil mi? Ve yine de onunla evleneceksin?"

Gözlerim J'ye kaydı ve kalbim deli gibi çarpmaya başladı. J'nin bakışları üzerimdeydi; sabit. Gözlerinde hâlâ o vahşi bakış vardı ama sabit ve kendinden emindi. Ve bir kez başını salladı. O anda anladım.

Babama döndüm. "Söylediğin hiçbir şey J ile aramıza giremez. Beni sevdiğini biliyorum; sadece beni. Aslında, hayatımda hiç bu kadar emin olmamıştım, o yüzden yalanlarını ve bizi ayırmak için yaptığın acınası girişimlerini al ve bizi rahat bırak."

Babam başka bir şey söylemek istedi, ama Nash onu itti ve "Söyleyeceğini söyledin, artık gitme zamanı" dedi.

J'nin yanına gittim ve o beni kendine çekti, kolunu omzuma doladı. "İyi misin?" diye sordu sessizce.

"Evet, bebeğim," diye cevap verdim ve ona gülümseyerek baktım. Eğilip beni öptü. Öpücüğü bitirince "Seni seviyorum" dedi. Elimini yanağına koydum. "Ben de seni seviyorum" dedim.

Bölüm 10

2 ay sonra - Şubat Jason

"Annen aradı mı, bebeğim? Yarın ne yapacağını söyledi mi?" Madison gece çantasını toplarken sordum.

"Evet," dedi sessizce, "Düğüne ve resepsiyona da gelecek. Babamın birkaç günlüğüne dışarıya çıkacağını, böylece bizi rahatsız etmeyeceğini söyledi. Beni o kadar çok sevdiği için bunu yapabileceğini söyleyerek saçma sapan şeyler anlattı. Adelaide'de olanları ona anlattıktan sonra bile onunla kalmayı seçtiğine hala inanamıyorum."

Rahat bir nefes aldım. Tanrıya şükür o orada olmayacaktı. Madison'ın bu konuda kararsız olduğunu biliyordum. Kapıdan yatak başına doğru yürüdüm ve elimi sırtına koydum. "İyi misin?"

Yaptığı şeyi bırakıp bana döndü. Yüzü duygularla doluydu. Gözyaşlarının gelmek üzere olduğunu biliyordum. "Neden böyle hissettiğimi bilmiyorum, J. Onun orada olmasını istemiyorum, hayatımda olmasını istemiyorum. Ama yine de kalbimde bir boşluk var ve onu özleyorum. Onun orada olmasını istiyorum. Hiç hiç mantıklı değil."

Başımı salladım ve onu kendime çekerek kollarımı onun etrafına doladım. Başımı eğip alnına öptüm. "Bebeğim, o senin baban. Bu duyguları hissetmemek için kalbin buz gibi olmalı. Orada, seninle birlikte büyüdüğün halini istiyorsun; gerçek yüzünü keşfetmeden önce sevdiğin babayı."

Gözleri yaşlarla doldu ve hıçkırarak titremeye başladı. Onu kucakladım ve başka bir şey söylemedim. Aylardır bunun olmasını bekliyordum ama Madison bunu içine kapatmış ve hayatında o olmadan devam etmek için elinden geleni yapmıştı.

Bir süre sonra, gözyaşlı gözlerle bana baktı. "Haklısın, onu istiyorum, ama şu anki haliyle değil. Çoğu zaman, zamanda geriye dönüp tüm bu boktan şeyleri hiç bilmemiş olmak istiyorum."

"İnan bana bebeğim, ben de çok isterdim."

“Senin anne babanla büyümek nasıl bir şeydi, hiç durup düşünmedim. Ve bu konu hakkında neredeyse hiç konuşmadık.”

Göğsümde bir ağırlık hissettim. "Bebeğim, düğünümüzün arifesindeyiz. Bu konuyu bugün gerçekten açmak istiyor muyuz?"

O da başını salladı. "Evet, J, var. Bir süredir aklımda ve seninle bu konuyu konuşmak istiyorum."

Uzun bir nefes verdim. Konuşmak, giderek daha iyi olduğumuz bir şeydi. Çoğu zaman bundan nefret ediyordum, ama bunun bize yardımcı olduğunu kabul etmek zorundaydım. Ve Madison'a gerçekten yardımcı oluyor gibi görünüyordu. Konuşmalarımız, AA'ya katılımı, Brooke, Scott ve Harlow ile aile kurmak için harcadığı zaman sayesinde, bu günlerde çok daha iyi durumdaydı. Uyanık kaldım ve geriye dönme belirtileri için gözümü dört açtım. Ancak günler geçtikçe, onun giderek güçlendiğini görebiliyordum.

"Alkolik bir anneyle büyümek çok berbattı. Ve benim yardımımı kabul etmemesi bana büyük bir darbe oldu. Okuldaki son yılım her sabah onun hayatta olduğundan emin olmak ve benim ebeveynlerimin yapamadığı ebeveynlik görevini Brooke'a yapmakla geçti. Babam kumar oynayıp Brisbane'de kadınlarla takılıyordu. Eve birkaç günde bir gelirdi. Bize yemek getirir, annemi biraz itip kakardı, sonra tekrar giderdi."

"Aralarında ne sorun vardı?"

"Ben on iki yaşına kadar mutluydular. Annem üçüncü çocuğuna hamile kaldı ve ikisi de bu habere çok sevinmişti.

Sonra anne bebeği kaybetti. Annem depresyona girdi ve babamı hayatından çıkardı, bir daha da eskisi gibi olmadılar. Yıllar geçtikçe yavaş yavaş birbirlerinden uzaklaştılar. Annem içmeye başladı, babam ise kumar oynamak için evden çıkıp gelmez oldu. Çok korkunçtu, bebeğim. İki insanın birbirini bu kadar sevip sonra bu hale gelmesi benim aklımın almadığı bir şey. Babam anneme

ayakkabısından sıyırdığı pislik gibi bakmaya başladı. Annem ise çoğu zaman babama bakmıyordu bile; sanki babam onun için artık yokmuş gibi.

"Alkolü sevmemene şaşmamalı," dedi, sesi titreyerek. "Bu, insandan çok şey alan bir hastalık. Annemin

ruhunu aldı, sonra ailesini aldı ve sonunda lanet olası hayatını aldı. Senin için bunu istemiyorum. Ve bizim için de bunu istemiyorum. Ona olan sevgim ile kendine ve bize yaptıklarından duyduğum nefret arasında mücadele ettim. O arabayı çarparak kendini ve babamı öldürdüğü gün, hayatımın en kötü günlerinden biriydi. Yine de, lanet olası bir rahatlama hissettim.

Kendimden nefret ettim. Ama yıllarca bunun ailemizi mahvetmesini ve Brooke'un hayatını paramparça etmesini izledikten sonra, lanet bir yük kalkmış gibi hissettim."

"Birin hayatında neler olup bittiğini asla bilemezsin, değil mi?" diye düşündü.

"Hayır," diye onayladım.

"Yani, seni o zamanlar tanıyordum ama aynı zamanda tanımıyordum. Ailen öldükten hemen sonra Storm'a katıldın ve orada, onların ölümünün üstesinden gelmeye ve Brooke'a bakmaya çalışıyordun. Hiçbir fikrim yoktu." Durdu ve gözlerime baktı. "Neden bunu konuşmak için hiç zaman ayırmadık?"

"Bebeğim, sen ve ben bu boka bulaşmak için çok uzun yıllar sevişip kavga ettik. Temel şeyleri biliyordun ve inan bana, bu benim için yeterliydi. Bu konuyu kimseyle konuşmuyorum. Brooke ile bile nadiren konuşuyoruz. Ne anlamı var ki? O geçmişte kaldı; ben sadece ileriye bakmak istiyorum."

"Evet, ben sana berbat bir kız arkadaş oldum ve bunun için özür dilerim."

"Bence insanlar yaşlandıkça ve başlarına kötü şeyler geldikçe gözleri açılıyor, olayları olduğu gibi görüyorlar. Sen de ailenle olanlar yüzünden bu noktaya geldin. Ve inan bana tatlım, sen berbat bir kız arkadaş değildin; tam da ihtiyacım olan kişiydin ve hala öylesin."

O içini çekti. "Birbirimizden vazgeçemediğimize çok seviniyorum. Şu anda sahip olduğumuz şey çok güzel, çok güzel, bebeğim."

Ben de aynı fikirdeydim. "Evet, öyle," dedim ve sonra ortamı yumuşatmak için ona benden en çok sevdiği şeyi verdim, "Şimdi, çantayı topla da seni Harlow'a götüreyim. Yarın iç çamaşırı giyme, çünkü senden bir gece uzak kaldıktan sonra, senin amcığınla aramda hiçbir şeyin olmasını istemiyorum."

Gözleri parladı. "Ağzının pisliğini seviyorum, J." Sonra parmak uçlarına yükseldi ve kulağıma fısıldadı, "Şu anda iç çamaşırım yok, bebeğim."

Siktir, bu kadını seviyordum.

"Bir dakikan var mı?" Blade, kapıyı açtığımda sordu. "Tabii," dedim ve içeri girmesini işaret ettim.

"Madison evde mi?"

"Hayır."

Mutfağa doğru yürüdük ve sonra bana dönüp baktı. "Seni pek tanımıyorum J, ama kız kardeşimle evleniyorsun, o yüzden bunu düzeltmek için zaman ayırmam gerek."

Ben başımı salladım; buna tamamen katılıyordum.

Devam etti: "Sen yokken Madison bana çok şey anlattı.

O kadın seni tüm kalbiyle ve ruhuyla seviyor. Hayatta bunu ancak şanslı bir adam yaşayabilir ve sen, dostum, o şanslı adamsın." Durdu ve sert bakışlarıyla beni süzülde.

"Sadede gelin, Blade?" Onun nereye varmak istediğini anlamakta zorlanıyordum.

"Sakın batırma. Sana verdiği şeyi alıp çiğneme, çünkü eğer yaparsan, hesaplaşacağın kişi ben olurum."

Başımı salladım. "Evet, seni anlıyorum kardeşim. Ve sonuna kadar senin yanındayım. Madison'ın seni yanında bulduğu için çok şanslı. Ama şunu bil ki, bunu mahvetmeye niyetim yok. O ve ben bu noktaya gelmek için çok çalıştık; bunu mahvetmeyeceğim."

Bir an sessizce düşündü, sonra "İyi" dedi.

O ayrılırken onu sevdiğime karar verdim; Madison'ı onun gibi seven biri, benim için zaman ayırabileceğim biriydi.

"Yarın çok uzun sürdü," diye mırıldandı Scott, sandalyesine yaslanıp kollarını başının arkasına koyarak gerindi.

Birama bir yudum aldım. "Evet, öyle kardeşim," diye onayladım.

Neredeyse gece yarısıydı, düğün günüm yaklaşıyordu ve Scott bira içmek için uğramıştı. Madison, Serena ve Brooke ile Harlow'un evindeydi ve ben onu çok özliyordum. Tanrım, bu gidişle, bana sonsuza kadar kalacağına söz verdikten sonra onu omuzlarıma atıp düğünü siktir et diyeceğim.

"Madison, babasının gelmeyeceğini mesaj attı. İyi mi?" "Her şey mahvoldu Scott. Ona yaptıkları için onu öldürebilirim."

Düşüncelere dalmış bir şekilde başını salladı. Sonra öne eğildi ve kollarını bacaklarının üzerine koydu. "Kulüpte şu anda bir sürü sorun var. Balayından döndüğünde, bunları halletmenin zamanı gelecek."

"Planın ne? Marcus'u kovmak mı istiyorsun?"

"Evet, onu kovmak istiyorum. Neyin peşinde olduğunu bulmamız lazım ama şu anda bir ipucu bile yok. İzlerini çok iyi saklıyor."

"Adelaide şubesi ile bir ilgisi olduğuna bahse girerim. Şuraya bak."

"Nash bu konuyla ilgileniyor. Griff de sonunda benim düşünceme katıldı. Uzun zamandır babama sadık kalmıştı ama artık ona olan saygısını tamamen kaybetti. Nash ve Griff birlikte yakında bir şeyler yaparlar herhalde."

"İyi. İki hafta sonra döneceğim ve o pisliği ne kadar çabuk halledersek o kadar iyi."

"Biz de senin arkanı kolluyoruz kardeşim. Babamın seni ortadan kaldırmak istediğini hissediyorum."

"Teşekkürler. Ben de aynı sonuca vardım."

Birasını bitirip kalkarak çıktı. "Yarın sabah saat on civarında gelirim. Düğüne gitmeni sağlayacağım."

"Düğün saat ikide, kardeşim," diye hatırlattım ona.

"Hiçbir riski göze alamam. Son ihtiyacım olan şey, ya geç kalman ya da hiç gelmemenden dolayı Madison'ın sinirlenmesi."

"Endişelenmene gerek yok. O kadın yarın benim karım olarak gününü bitirmeyecek."

Gülümsedi. "Doğru. İkiniz birbirinizi deli ederken yaşlanacaksınız."

Şimdi gülümseme sırası bendeydi. "Çok haklısın."

Bölüm 11

Madison

"Aman Tanrım, çok güzelsin!" diye haykırdı Serena.

Aynada kendi yansımama baktım. Bugün için seçtiğim elbise, korse üst kısmı ve yere kadar uzanan kabarık tül etekli beyaz bir elbiseydi. Üst kısmın bağı yan taraftaydı ve oraya siyah bir kumaş şerit eklemiştim. Siyah deri ip kullanarak bağlamıştım ve tül eteğin üzerine sarkacak kadar uzun tutmuştum. Üst kısımda siyah mücevherler dağılmıştı ve ışık vurduğunda muhteşem görünüyordular.

Beni izleyen kızlara dönüp sordum, "Sence J beğenecek mi?"

"Tabii ki!" diye bağırdı Serena ve hepimiz güldük. "O üstten göğüslerin öyle dışarı çıkarken kendini tutamayacak."

"Sen de çok güzelsin," dedim o gün tek nedimem olan Serena'ya. J, Scott'ı sağdıç olarak seçmişti ve başka sağdıç almamıştı, ben de tek nedime olmayı kabul etmiştim.

Siyah elbisesine baktı; diz üstü, derin yakalı bir elbiseydi ve derin yakası, dolgun göğüslerini ortaya çıkarıyordu. Elbisesine çarpıcı siyah bantlı topuklu ayakkabılar giymişti. Bana bakarak sordu: "Ee, sence bu motorcuların biriyle şansım olabilir mi?"

Çünkü sana söylemeliyim, bu kuraklığı sona erdirmem lazım."

"Tatlım, Nash seni gördüğü anda ayaklarına kapanacak," diye söz verdi Harlow.

Serena bana sorgulayan bir bakış attı. "Noel'de ziyaret ettiğimde Nash'le tanışmadım, değil mi?"

"Hayır, Noel'i ailesiyle geçirdi. Harlow haklı, Nash seni gördüğü anda kendini kaybedecek."

Serena'nın gözleri parladı. "Kulağa hoş geliyor, chica. Tanrı aşkına, bana onun seksi olduğunu söyle. Ve dövme olduğunu da. Bir sonraki erkek arkadaşımda dövme istiyorum."

Brooke yüksek sesle güldü. "Sen ve Nash birbirinize o kadar yakışıyorsunuz ki komik bile değil.

Bu tam da onun söyleyeceği bir şeydi."

Blake araya girdi, "Bayanlar, düğün hazırlıklarına geri dönelim. Seksi bir motorcuyla sevişmek hakkında konuşmak istemiyorum." Bana dönüp sordu, "Senin için yapmam gereken başka bir şey var mı, bebeğim?"

Ona gülümsedim. "Hayır, zaten çok şey yaptın." Gerçekten de öyle olmuştu. Bizim için cateringi ayarlamış ve resepsiyon için restoran çalışanlarından bazılarını Brisbane'e getirmişti. Son anda nehir kenarındaki mekanımız iptal olduğu için Mt Glorious'ta açık hava düğünü yapacaktık. O mekan çift rezervasyon almış ve bizi mahvetmişti, bu yüzden J bizim için başka bir mekan bulmuştu.

"Senin için yapmayacağım hiçbir şey yok, bebeğim." Gözleri yumuşadı ve ekledi, "Aslında J'nin seni çok mutlu edeceğini düşünüyorum. Bunu söylediğime inanamıyorum, ama hatamı kabul edecek kadar erkek biriyim."

Gülümsedim. "Teşekkürler! İkinizin artık iyi anlaşmasına sevindim. Hayatım çok daha kolay oldu."

Dışarıdan gelen bir motosikletin gürültüsü konuşmamızı böldü. J düğüne nasıl gideceğimizi ayarlamıştı, çünkü o benim için her şeyi halletmişti, ama muhtemelen bir motosikletin arkasında gideceğimizi tahmin ettim. Hepimiz dışarı çıktık ve kaldırımda bekleyen iki motosiklet gördük. Nash'in bize doğru yürüdüğünü görünce şaşırdım. Griff de onunla birlikteydi ve bu beni

beni şaşırtmadı, ama J'nin Nash'i göndereceğini milyon yıl düşünemezdim. Kot pantolon, tişört ve deri ceket giymişlerdi.

Serena'nın gözleri benimkilere takıldı; paniklemiş görünüyordu. "Bu elbiseyle lanet olası bir motosikletin arkasına binmem gerektiğini söyleme sakın!"

Nash güneş gözlüklerini çıkardı ve ona gülümsedi. Gözleri vücudunu baştan aşağı süzdü ve sonra yavaşça yüzüne geri döndü. "Maalesef hayır, tatlı şey, ama düğünden sonra seni motosikletimin arkasına almaktan mutluluk duyarım."

Serena'ya baktım, o da Nash'i baştan aşağı süzüyordu. Ona flörtöz bir gülümsemeyle baktı. "Sen Nash olmalısın."

"Dudaklarından çıkan adım, bu hafta duyduğum en güzel şey."

"Bu kızlar yalan söylemiyormuş," diye mırıldandı, gözlerini ondan ayırmadan. Adam başını yana eğdi. "Nasıl, tatlı şey?"

"Onlara bu gece için seksi, dövme bir motorcu erkeğe ihtiyacım olduğunu söyledim, onlar da senin muhtemelen bunu yapacağını söylediler."

Nash derin bir nefes aldı ve gözlerini bana çevirdi. "Siktir, Madison, bu kızı nerede saklıyordun?"

Gözlerimi devirdim. "Nash, Serena, Serena, yeni motorcu arkadaşın," diye aceleyle tanıştırdım. "Şimdi, plan ne Nash? Sadece iki motosiklet var ama biz dört kişiyiz."

Savunma hareketi yaparak ellerini kaldırdı. "Sakin ol, bebeğim. Her şey kontrol altında."

O anda, siyah bir Jaguar motosikletlerin arkasına park etmek için yavaşça girdi ve Blade indi. Bakışlarını bana yöneltti ama gözleri koyu renkli aviator gözlüklerin arkasında gizli olduğu için göremedim. Bana doğru yürürken, siyah kot pantolon, tişört ve takım ceket giydiğini ve ağır siyah botlar taktığını fark ettim.

O da bize katıldı ve güneş gözlüklerini çıkardı. Gözleri beni süzerken yumuşaktı. "Çok güzelsin, bebeğim," diye fısıldadı.

Onun yumuşak tavırlarını çok seviyordum ve bu pek sık olmadığından, tadını çıkardım. Ona gülümseyerek, "Teşekkür ederim" dedim.

Dikkatini Nash'e çevirdi. "Madison seninle, kızlar da benimle, değil mi?"

Nash başını salladı. "Evet."

Griff araya girdi, keskin gözleri bana odaklanmıştı. "Zaman azalıyor. Gitmeye hazır mısın, Madison?"

"Evet," dedim, midemde gerginlik hissedeceğimi düşünerek. Bugün böyle hissedeceğimi biliyordum, çünkü bugün günümde böyle hissedeceğimi söylemişlerdi. Ama hiç gergin hissetmedim. Uzun zamandır ilk kez kendimi sakin ve emin hissettim.

J ile evlenmek, bugün yapmam gereken şeydi.

"Hazır mısın, tatlım?" diye sordu Blade, kolumu koluna takıp elimi tutarak.

Ona gülümsedim. "Senin bildiğinden daha fazla."

Bir an için onu kaybettim. Bakışları odaklanmamıştı; Blade'e hiç benzemiyordu. Sonra bana döndü ve yumuşak bir sesle, "Senin ve J'nin birbiriniz için yaratıldığınızı anladım ve o tür aşkı anlıyorum; sadece kaderin getirebileceği türden bir aşk." dedi.

Ona başımı salladım; Blade'in ölen nişanlısından bahsettiğini bildiğim için çok duygusal olduğumdan hiçbir şey söyleyemedim.

Elimi sıktı. "Hadi evlenelim."

Önümdeki manzarayı izlerken kalbim genişledi. Blade ve ben 'koridoru' yürümek üzereydik; her iki yanında park edilmiş bisikletlerle oluşturulmuş çimenli bir yürüyüş yolu. Sonunda bir çadır vardı ve misafirlerimiz onun önünde duruyordu. J oradaydı; onu görebiliyordum ve onun beni izlediğini görünce karnım kelekler uçu.

Blade bir adım attı, ben de onu takip ettim ve bir şarkı çalmaya başladı. Hoparlörler kurulmuştu ve şarkıyı net bir şekilde duyabiliyordum, kalbim göğsümden çıkacak gibi atıyordu. J düğünümüzün planlamasıyla pek ilgilenmemişti ama birkaç şeyden sorumlu olmak istediğini söylemişti. Bunlardan biri benim düğüne gidişimin diğeri müzikti. Özellikle benim için koridorda yürürken çalacak şarkıyı ve ilk dansımız için çalacak şarkıyı seçmek konusunda çok ısrarcıydı.

Seçtiği şarkı Matchbox Twenty'nin "I Will"iydi. İkimiz de bu grubu çok seviyorduk ve bu şarkıyı ezbere biliyordum. Şarkının anlamı gözlerimi yaşarttı ve gözyaşlarımı tutmak için uğraştım.

Blade bunu hissetmiş olmalı ki beni kendine çekti ve elimi sıkıca tuttu. İnanılmaz bir şekilde, J'ye kadar ağlamadan dayandım, ama o bana doğru adım attı ve elimi Blade'den çektiğinde ilk gözyaşı düştü ve ardından diğeri de geldi.

J'nin bakışları beni okşadı ve gülümsedi, sonra elini yanağıma götürüp gözyaşlarımı nazikçe sildi. Kulağıma fısıldayabilmek için yaklaşarak "Artık ben yanındayım, bebeğim" dedi.

Derin bir nefes aldım. Duygularım karıştı, ama çoğunlukla mutluydum. "Biliyorum," diye fısıldadım ve birbirimize söz verdik.

Nash konuşma yapmak için ayağa kalktığında ona gülümsedim. Bana göz kırptı ve kadehini kaldırdı. Sonra J'ye baktı. "J benden konuşma yapmamı istemedi ama o pislik Madison'ın düğüne zamanında gelmesini sağlamamı istedi, o yüzden konuşmayı kendim yapacağım." Dikkatini tekrar bana çevirdi. "Bu düğün çok uzun sürdü, tatlım, ama J sonunda kendini topladı ve bunu ona hakkıyla vermeliyim; seni ne kadar mutlu ettiğini görebiliyorum." J'ye dönerek, "Sen ve ben

Aramızda anlaşmazlıklar oldu kardeşim, ama sonunda Madison'ın sende ne bulunduğunu anlayabiliyorum. Bu, onu hala kollamadığım anlamına gelmez. Onu mutlu et, hepimiz mutlu olalım. Bir süre durakladı ve sonra kocaman bir gülümsemeyle devam etti. "Mutlu çifte şerefe; hayatlarının geri kalanında birbirlerini sinirlendirmeye devam etsinler."

Nash tekrar oturdu ve ben kendimi tutamadım. J'ye eğilip sordum, "Beni düğüne getirmesi için neden Nash'i seçtin?"

"Onu seviyorsun ve ben de seni seviyorum. Ayrıca Nash seni idare etmeyi biliyor, seni sakinleştirmeyi biliyor ve bugün buna ihtiyacın olabileceğini düşündüm."

bana sırtıttı. "Pislik tavırlarını değiştirmeye çalışıyorum, bebeğim. Senin için o pislikle geçinmeye çalışıyorum."

"Bugün puan topladın, J. Çok puan."

Gözleri parladı. "O puanlar bana ne fayda eder ki? Çünkü onları hemen nakde çevirmeye hazırım."

Onu öptüm ve fısıldadım, "Onlar. Diğer her şey için çalışman gerekecek."

Sırtıttı. "Sanırım çalışmam gereken son şeyin senin amın olduğu konusunda anlaştık."

O kadar haklıydı ki.

"Tebrikler, tatlım," dedi annem beni kucaklayarak. "Teşekkürler, anne." Bu sabah benimle biraz zaman geçirip yardım etmişti.

hazırlanmama yardım etti ama ondan sonra onu pek görmedim. Bu, bugün beni hayal kırıklığına uğratan tek şeydi. Bir de babamın bir pislik olması ve düğünümü gelmeye layık olmaması.

"Baban..." diye başladı ama onu keserek sözünü bitirmesini engelledim.

"Lütfen ondan bahsetme anne. Bugün değil."

"Tamam, tatlım," dedi sesinde bir hüznle. "Teşekkür ederim."

"J çok şanslı bir adam," diye mırıldandı. "Ve seni onun kadar seven bir adam bulduğuna çok mutluyum."

Onu tekrar kucakladım. Ebeveynlerimden birinin J'nin benim için ne kadar iyi olduğunu bilmesi ve seçimimde beni desteklemesi benim için çok önemliydi.

Sarılmamız bittiğinde, J'nin bana "buraya gel" der gibi baktığını fark ettim. "J'nin ne istediğine bakmam lazım anne, ama birazdan

daha sonra gelirim, tamam mı?"

O da başını salladı ve ben de otoriter motorcuma doğru yürüdüm. Bugün kot pantolonu, dar siyah tişörtü ve saç kesimiyle çok seksi görünüyordu. Bu onun standart kıyafeti sayılırdı ama bugün ekstra özen gösterdiği belliydi. Ve o vücudu... Gözlerim onu yiyip bitiriyordu. Tişörtünün altındaki kasları gerildi ve

onu çıkarmak için sabırsızlanıyordum.

Beni onu izlediğimi fark etti ve bana sırtıttı. "Seni buradan çıkarıp bir yere götürmem ne kadar sürer sence?"

Ona cevap vermek üzereydim ki, onun motosikletçi arkadaşları bizi rahatsız etti. Beni kendine çekti ve fısıldayarak, "Çok uzun sürmez, bebeğim, hadi acele edelim," dedim.

Bana baktı ve başını salladı. "Bir gün beni öldüreceksin, bunu biliyorsun, değil mi?"

J kolunu sandalyemin arkasına attı ve bana yaklaştı. "İlk dansımıza hazır mısın, tatlım?"

"Tanrım, J, bu şarkıyla da beni öldürecek misin?" Bana sırtıttı. "Diğerini beğendin mi?"

"Evet," mırıldandım. "Onu seçtiğine bayıldım. Bu kadar derin olabileceğini kim bilebilirdi?"

"Siktir, bebeğim. Derin dediğinde sikim sertleşiyor," diye inledi.

Koluna hafifçe vurdum. "Bir anlığına bile olsa aklını pislikten çıkarabilir misin?"

"Sen yanımdayken olmaz. Ve seni yirmi dört saattir sikmediğimde olmaz."

Onunla oynamak için zamanın geldiğine karar verdim. Başımı çevirip dudaklarımız birbirine yaklaştığında fısıldadım, "Dediğini yaptım."

Şaşkın bir ifadeyle bana baktı. "Ne dedim?" "İç çamaşırı giyme demiştin."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Tanrım, kadın. Şimdi bunu söyleme." Benden uzaklaşıp tekrar bana baktı ve "Bu dans beklemek zorunda" dedi. Elimi tutup aniden ayağa kalktı ve beni de kendisiyle birlikte çekerek ayağa kaldırdı.

Ancak tam o sırada, bu gecenin sunucusu Griff, "İlk dansınız için sahneye çıkın, şanslı herifler" diye seslendi.

Gülmeme engel oldum; J gerçekten acı çekiyor gibi görünüyordu. "Hadi, bebeğim. Şunu halledelim, sonra beni buradan çıkar ve sik," dedim, onu duyacak kadar yüksek sesle.

Şimdi sadece sinirli görünüyordu. Ama beni dans pistine çekti. Kollarını bana doladı ve ellerini kışırma koydu. Sonra söz verdi: "Bir dans, sonra yemin ederim seni sikip unutamayacağın bir şekilde tatmin edeceğim. Hayatının geri kalanında evli bir çift olarak ilk geceni hatırlayacaksın, Bayan Reilly."

Yüzümde kocaman bir gülümseme belirdi. "Bu hoşuma gitti," dedim. O da güldü. "Evet, bana da, bebeğim."

Kafamı salladım. "Hayır, J. Bayan Reilly demen hoşuma gitti demek istedim."

Yüzü yumuşadı ve beni hafifçe öptü. "Uzun zaman oldu, tatlım, ama sonunda seni benim yaptım."

Müzik çalmaya başladı ve ben onun seçtiği şarkının sözlerini dinlerken J başını salladı. Bryan Adams'ın "(Everything I Do) I Do It For You" şarkısını dinlerken gözlerim yine doldu.

Elimi boynuna doladım ve yüzünü kendime doğru çektim. "Tanıştığımız ilk günden beri ben seninim J, sen sadece bunu bilmiyordun."

Epilog

Jason

Oturup Madison'a baktım. "Hazır mısın?"

"Evet, hadi." Elini sallayarak yolumdan çekilmemi işaret etti.

Gülerek ayağa kalktım ve o benim yerime geçti.

Dövmeci ona gülümsedi ve Madison'ın bileğindeki, benimkine benzeyen dövme yapmaya başladı.

Dövmeci sordu: "Bu dövme eklediğim tarih düğün tarihiniz mi?"

"Evet. Balayında olduğumuz belli oluyor mu?" Madison güldü.

"Evet, yeni evli havası var," diye kabul etti dövmeci ve Madison'a sordu, "Kocan bu dövme yaptırmaya nasıl ikna oldu? Benimki asla kabul etmez. Duygusal saçmalıklar ve böyle şeyleri sevmediğini söyleyip durur." Bana baktı ve göz kırptı.

"Aslında J benden önce yaptırdı; tasarım da ona ait. On iki yıl birlikte olduktan sonra, onun duygusal bir piç olduğunu anlamaya başlıyorum."

"Hadi canım," dedi kız, bana şaşkın bir bakış atarak. Madison, "Oh, Onun kazıttığı evlilik yüzüğümü görmelisin. Yüzüğün iç kısmında bu dövmenin bir kopyası ve tarihler de yazıyor. Onunki de aynısı.

"Hay sikeyim," dedi dövmeci, başını sallayarak. Sonra tekrar bana baktı ve "İleride ihtiyacım olursa, senin gibi birini nereden bulabilirim? Bilirsin, kocam bir fahişeye kaçarsa diye."

"İnan bana, bebeğim, benim gibi bir adamı istemezsin. En iyi günümde bile huysuz bir herifimdir, karıma sorabilirsin," dedim.

"Ellerin çok becerikli," diye alay etti Madison ve ikisi de güldü. "Buna karşı çıkamazsın. Ama bu dövme başka bir şey; erkekler buraya gelip böyle sembolik şeyler yaptırınca çok hoşuma gidiyor." erkekler buraya gelip böyle sembolik şeyler yaptırınca çok hoşuma gidiyor."

Telefonum çaldı, izin isteyip dışarı çıktım. "Griff. Ne haber?"

"Bulduğum bir e-posta konuşmasını gönderiyorum." "Neden bana gönderiyorsun kardeşim?"

"Marcus ile Adelaide Başkanı arasında; senin oradayken çekilen senin ve o sarışının fotoğrafları hakkında bir konuşma. Sana tuzak kurmuşlar, J. Görünüşe göre o kaltağa para verip sana asılmasını ve sizin birlikte olmuş gibi görünmesini sağlamış."

"O gece o lanet olası kaltak üstüme üstüme geldi; onu üstümden atamadım."

"Marcus bunu sana karşı kullanmayı planlamıştı."

Marcus'a karşı hissettiğim öfkeyle mücadele ettim; bu öfke hiç geçmeyecek gibi görünüyordu ve onu kontrol edemediğim gün gelirse ne olacağını merak ettim. "Teşekkürler, Griff."

"Madison'a göstermek istersin diye düşündüm, belki hala şüpheleri vardır. Evliliğinize bu boktan şeyle başlamana gerek yok."

Ne demek istediğini anladım. Madison, hiçbir şey olmadığını körü körüne kabul ederek beni çok şaşırtmıştı ve bu, bizim için gerçek bir dönüm noktası olmuştu. Bu, bana onun bana ne kadar inandığını ve güvendiğini kanıtlamıştı.

Telefonu kapattık ve ben içeri girdim. Madison dövmeceyle işini bitiriyordu, ben de hesabı ödedim ve sonra dışarı çıkıp güneşin tadını çıkardık. Mart ayı Port Douglas'ta çok güzeldi ve son iki hafta boyunca harika zaman geçirmiştik. Yarın eve dönecektik; bu kulüp meselesiyle uğraşmak için. O zamana kadar karımı kendime saklayacaktım.

"Telefonda kim vardı?" diye sordu.

"Griff."

"Her şey yolunda mı?"

Telefonumu çıkarıp ona uzattım, mesaj açtı ve okuması için hazırды.

"Evet bebeğim, bunu sana okumam için gönderdi."

Telefonu benden alırken kaşlarını çatı. Bir dakika sonra bana baktı, gülümsedi ve telefonu bana geri verdi.

"Ee?" diye sordum.

"J, o kadına karşı dürüst olduğunu bilmek için bunu okumama gerek yoktu."

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Birlikte çok zorlu zamanlar geçirdik ve artık seni tanıyorum. Beni sevdiğini biliyorum. Ne olursa olsun bunun sonsuza kadar süreceğini biliyorum. Ve senin için tek kişinin ben olduğumu biliyorum. Bana ruhunu açtın, bebeğim, tüm kusurlarınla birlikte; bana her şeyini verdin." Elini nazikçe yanağıma koydu. "Ağzın bozuk, huysuz bir pislik olabilirsin, ama tüm kalbinden seviyorsun ve bir kadının isteyebileceği tek şey bu. Evet, aşkının ve bağlılığının daha fazla kanıtına ihtiyacım yok. bağlılığına başka kanıtlara ihtiyacım yok."

Siktir et beni.

Onu öptüm ve fısıldadım, "Seni seviyorum."

Alnını alnıma yasladı. "Ben de seni seviyorum."

Birkaç dakika öylece birbirimize bağlı kaldık, o anın tadını çıkardık. bırakarak.

Sonunda ayrıldığımızda, gülümsedi ve bana dünyayı vaat etti. "Sonsuza kadar birlikte olacağız, J."

SON

BONUS SAHNELER

Ama bekleyin, daha bitmedi ;)
Bu sahneyi size göstermeden edemedim!

Nash

Düğünden Sonra

Siktir, bu kız başka bir şeydi. Madison'ı bir dahaki görüşümde, beni ve Serena'yı daha önce tanıştırmadığı için azarlayacaktım. O topuklu ayakkabılarını çıkarırken donakaldım. Çoğu kız öylece çıkarırdı. Ama bu kız değil. Seksi bir ikinci deri gibi giyinmişti. Çapkın gözleri benimkilerle buluştu ve o sikilesi ayakkabılarından baştan çıkarıcı bir şekilde çıktı. Sikim dikkat çekmek için çılgılık atarak dikildi. Kahretsin, kimi kandırıyordum? Bütün gece sikimi sert tutmuştu.

"Nash, haftada ortalama kaç kızla yatıyorsun?"

Ne sikim? Ne tür bir kız böyle bir soru sorar? Ona dürüstçe cevap verdim.
"İkna edebildiğim kadar."

Bana sabırsız bir bakış attı. "Evet, bir rakam ver. Yaklaşık olarak."

Omuz silktim. Lanet olsun, umarım bu geceki eğlencemiz buraya kadar olmaz.

"İyi bir haftada yedi. Ama ortalama üçtür."

Onun vazgeçmesini bekledim ama elbisesini çıkarmaya başladığında çok mutlu oldum.

"Tanrıya şükür," dedi, "Sıkıcı erkeklerden bıktım. Sen işini bilen bir adama benziyorsun."

Sırıttım ve kot pantolonumun düğmesini açtım. "Tatlım, seninle işim bittiğinde, o beceriksiz erkekleri hatırlamayacaksın bile. Hafızandan sileceğim. Tek hatırlayacağın benim sikim ve onun yetenekleri olacak."

Elbisesi yere düştü ve bir dakika sonra sütyeni ve külotu da düştü. Kalan kıyafetlerimi yırttım ve sikimi tutup okşamaya başladım. Bakışları sikime sabitlenmişti. "Emecek misin, tatlım?" diye sordum.

Bana doğru adım attı ve söz verdi: "Oh, emeyeğim. Benim için zevk olacak."

Tanrım. Bu kız çok seksi. Eğlence daha başlamadan boşalmamdan korkmaya başladım.

Elimi çekip sikimi okşamaya başladı. Elleri sihirli gibiydi ama ben o tatlı ağzını üzerimde istiyordum. "Bebeğim, işimize bakalım," diye onu teşvik ettim.

Gülümsedi. "Sen zorba bir piçsin, değil mi?"

Bir an sonra dizlerinin üzerine çöktü ve sikim onun dilinin ve dudaklarının çılgın becerilerinin tadını çıkarıyordu. Beni boşaltmak için dilini ve dudaklarını kullanarak emmeye başladı ve testislerimi masaj yapmaya başladığında, elimi kafasına koyup inleyerek, "Hayatım, boğazına boşalmak istemiyorsan, dudaklarını sikimden çekmelisin" dedim.

Yavaşça ağzından çıkardı ve ayağa kalkmadan önce taşaklarıma son bir kez yaladı. Eli sikimi kavradı ve okşadı. "Prezervatifin var mı?" diye sordu.

Yerdeki kot pantolonuma başımı salladım ve o da beni bırakıp pantolonumu almama izin verdi. O eğilirken gözlerim kışında dolaştı. Lanet olsun, ne güzel bir kıştı. Son paramı bile o kış için çok zaman harcadığına bahse girerdim.

Prezervatifi ambalajından çıkardı ve hızla yerine taktı. Parmak uçlarına basarak kulağıma fısıldadı, "Senin için amım çok ıslak Nash. Beni sikip anılarımı silmeye hazır mısın?"
hatıralarımı silmeye hazır mısın?"

Kahretsin! Dudaklarım onun dudaklarına yapıştı ve deli gibi öptüm. O da buna bayılıyordu ve bu beni çok tahrik etti. Onu geriye doğru yatakta yürüdüm ve bacakları yatağa değdiğinde
, onu hızla kaldırıp yatağa attım. Uzun sarı saçları yatağın üzerine yayıldı ve gözleri bana

. Ama bir dakika durup gözlerimi onun muhteşem memelerine doya doya baktım. Serena, şimdiye kadar gördüğüm en güzel memelere sahipti. Yatakta uzanmış, heyecanlı ve hazır bir şekilde yatışı, saf seksin vücut bulmuş haliydi. Lanet olsun, bu çok iyi bir seks olacaktı. Bundan emindim.

Ayağa kalkıp önümde diz çökerek beni şaşırttı. "Ben üstteyim," dedi.

Kaşlarını kaldırdım. "Senin beni becermemi istediğini sanıyordum, tersini değil?"

Şeytani bir gülümsemeyle "Evet, onu da yapacağız. Ama önce benim istediğim gibi yapalım."

Siktir, bu ses çok hoşuma gitti. "Bütün gece devam edeceğiz, değil mi sevgilim?"

"Umarım öyledir, motorcu çocuk. Uğruna yaşayacağın bir ünün var; yarın sabah da senin adını haykırmak istiyorum."

Daha fazla zaman kaybetmedim; bir dakika sonra onun altındaydım ve ıslak amcığı sikime tatlı sözler söylüyordu.

Yavaşça üzerime indi ama beni çok içeri almadı. Kalçalarını döndürdü ve ıslaklığıyla sikimin ucunu daireler çizerek okşadı. O dudakları tanrısal gibiydi ve ben biraz itmeye çalıştım. Bana gülümseyerek başını salladı. "Her şeyin bir zamanı var, bebeğim," dedi.

Çıldırırtıcı alay devam etti, o amıyla sikimi daireler çizerek okşadı, ta ki sonunda sikimin tamamını içine alana kadar. Tanrım, çok iyi geliyordu. Kalçalarını tuttum ve sikişmeye başladık. Hızı ona bıraktım ve o yavaşça devam etti. Yavaş ve derin. Gözlerimi göğüslerine dikmişim; zıplamaları muhteşemdi ve hızlanıp daha fazla zıplamalarını görmek için sabırsızlanıyordum.

"Nash," diye nefes nefese söyledi, "Senin sikin harika. Kimse sana bunu söylemiş miydi?"

"Evet, bebeğim. Her zaman," diye inledim. Serena benimkiyle eşleşen pis bir ağzı vardı ve bu beni çabucak tahrik ediyordu. "Şimdi, beni sikmeme izin verecek misin yoksa beni sikmeye devam edecek misin?"

"Senin için hazırım, motorcu çocuk. Bana ne yapabileceğini göster."

Onu ters çevirdim ve hiç vakit kaybetmeden tekrar içine girdim. Bacaklarını bacaklarımın etrafına doladı ve ben onu sikip dururken sıkıca tutundu. Sert ve hızlı bir şekilde sikiştik ve orgazma ulaşırken ter içinde kalmıştık.

"Nash!" diye bağırdı ve orgazm olurken amı beni sıkıca kavradı. Başı yastığa düştü ve zevkten kendini kaybederek gözlerini sımsıkı kapattı. Ben de itmeye devam ettim, amının etrafında nabız gibi atması muhteşem bir duyuydu.

"Siktir!" diye bağırdım, orgazm beni sararken boşaldım.

Onun üstüne yığıldım ve o kollarını hareket ettirerek ellerini saçlarıma doladı. Bir süre öyle kaldık; ikimiz de o muhteşem orgazmdan kurtulmak için zamana ihtiyacımız vardı.

Sonunda o hareket etti, ben de başımı kaldırıp gözlerine baktım. Bana gülümsüyordu.

Ben de ona gülümsedim.

"Kızlar bana yalan söylememiş, bu gece dünyamı sarsacak kişinin sen olduğunu söylemişler," dedi.

"Dünyanı sallamak istediğin zaman beni ara, tatlım. Çünkü sen de benim dünyamı aynı şekilde salladın."

"Bu kadar uzakta yaşamak çok yazık. Senin gibi yetenekli bir erkek her zaman işime yarardı."

Başımı geriye attım ve güldüm. "Bir erkeği nasıl tahrik edeceğini iyi biliyorsun, bebeğim. Bana bir dakika ver, sonra yeteneklerimi tekrar kullanabiliriz," dedim ve ona göz kırptım.

Evet, Madison balayından döndüğünde onunla sert bir konuşma yapacaktım. Bu kadını benden uzak tutmak suçtu.

Fierce Bonus Bölüm

Harlow'un
bakış açısı

Fierce'in Sonunda - Scott'ın Doğum Günü Partisinde "Otur,"
dedim Madison'a ve yanımdaki koltuğu okşadım.

Gülümsedi ve koltuğa çöktü. "Çok yorgunum ama saat daha on bir ve J,
Scott'ın doğum gününü kutlamak için biraz daha kalmak isteyecektir.
doğum gününü kutlamasına yardım etmek isteyeceğini biliyorum."

Ona baktığımda, çok yorgun görüldüğünü fark ettim. "Neden bu kadar
yorgunsun?"

Durakladı; ne söyleyeceğini düşünüyormuş gibi görünüyordu. Sonunda
içini çekip şöyle dedi: "J ve ben kavga ettik. Tam anlamıyla kavga değil ama
çözmemiz gereken bazı sorunlar var ve bu yüzden iyi uyuyamıyorum. Ayrıca
son zamanlarda dükkanda çok uzun saatler çalışıyorum."

Kaşlarımı çattım. "Merak ettiğimden değil, daha yeni tanışıyoruz, ama
konuşacak birine ihtiyacın olursa ben buradayım."

Elimi tuttu ve sıktı. "Teşekkürler tatlım. Çok minnettarım."

"Arkadaşlar bunun için vardır," dedim ve onun elini sıkarak karşılık
verdim. "Kesinlikle," dedi ve bana kocaman bir gülümseme attı. "Scott'ın
seni bulmasına çok sevindim.

Scott'ın seni bulduğuna çok sevindim. Onu senin gibi bir kadınla birlikte
hayal bile edemezdim ama hayatında olduğu için çok mutluyum. Sadece
onun için değil, benim için de mutluyum çünkü bu, benim de hayatımda
olduğun anlamına geliyor."

Onun sözleri içimi ısıttı; benim ona karşı hissettiklerimi onun da bana
karşı hissetmesi çok hoşuma gitti. En yakın arkadaşım erkek arkadaşımın beni
aldattıktan sonra, arkadaşlıklara olan inancımı biraz kaybetmişim. Hayatında
bir kez güvenin kırıldığı zaman, başkalarına güvenmek zorlaşır. Cassie, tüm
bunlar olduktan sonra kendimi açtığım ilk kişiydi. Bana tekrar güvenmeyi
öğretti ve Scott da bana bunu öğretiyordu. Madison'ın da güvenime layık yeni
bir arkadaş olacağına dair bir hisse kapıldım.

İkimizin de iyi tanıdığı seksi bir ses bizi böldü. "En sevdiğim iki en sevdiğiniz bayanlar. Neden partiden uzak köşede oturuyorsunuz?"

Başımı kaldırıp Nash'in bize sırttığını gördüm. "Scott ve J meşgulken kız kıza vakit geçiriyoruz," diye cevap verdim ve gözlerimi Scott'ın olduğu yere çevirdim. Kulüp fahişesinin ona atladığını görünce kıskançlık duydu. Son zamanlarda onu kulüpte sık sık görmüştüm; Scott'a karşı güçlü bir ilgisi vardı. Scott ona kaşlarını çatmış bakıyordu ve ona söylediği kötü sözleri hayal edebiliyordum. Endişelenecek bir şey yoktu; erkek arkadaşım tek ilgisinin ben olduğumu açıkça belirtmişti. Yine de bir kadın ona yaklaştığında kıskançlık duymaktan kendimi alamıyordum.

Nash bakışlarımı takip etti. "O kaltağın hiç şansı yok, Harlow."

Yüzünü bana doğru çevirdi ve gördüğüm şey beni çok etkiledi. Tüm kabalığı ve seksi şakalarına rağmen, Nash benimle Scott'ın ilişkisine gerçekten değer veriyordu.

Scott'ın ilişkisini gerçekten önemsiyordu. Yüzündeki ifade, Scott'ın tamamen bana ait olduğunu bilmemi istediğini söylüyordu.

Ona gülümsedim. "Biliyorum," diye mırıldandım.

"İyi," dedi, "Onun gibi bir sürtüğün ikinizin arasına girmesini istemem."

"Siktir," diye mırıldandı Madison, ben de ona döndüm.

"Ne?" diye sordum.

Hemen cevap vermedi, ama kararlı bir ifadeyle ayağa kalktı. Ben de ayağa kalktım ve ona sorgulayan bir bakış attım.

"J," dedi ve başını Scott'ın yönüne doğru çevirerek J'ye doğru başını sallayarak "J" dedi.

Dikkatimi onlara çevirdim ve J'yi görünce nefesimi tuttum. bize doğru yaklaşıyordu. Kahretsin, hiç mutlu görünmüyordu.

"Nash, gitmelisin," dedi Madison oldukça sert bir şekilde. Nash kaşlarını çatı. "Eğer bir sorunu varsa, tatlım, o..."

Madison onu keserek, "Nash, neden zorluyorsun? Git hadi, tamam mı?" dedi.

Neler olduğunu hiç anlamamıştım ama yüzlerindeki ifadeden, ciddi bir şeylerin döndüğü belliydi. Madison ona "hemen buradan git" diyen bir bakış atarken, Nash yerinde duruyor ve J'nin ateş hattında sağlam bir şekilde duruyordu.

J sonunda bize ulaştığında sesine irkildim. "Ne oluyor Nash?" diye bağırdı.

Madison aralarına girerek durumu yatıştırmaya çalıştı. "J, bırak gitsin, tamam mı?"

Nash'in yüzü öfkeyle dolmuştu ve J cevap veremedi sözünü kesti: "Hayır, siktir et Madison. Bir sorunu varsa, bunu şimdi bir kez ve sonsuza kadar halledebiliriz

Şu anda." Son birkaç hafta içinde J ve Nash'in birbirlerinin sinirine dokunduklarını anlamıştım. Nash, J ile kavga etmeye hazır görünüyordu.

"Benim bir sorunum var, orospu çocuğu. Birkaç ay yokum, geri geliyorum ve senin benim kadının pantolonuna girmeye çalıştığını görüyorum." J gürledi.

Nash hırladı ve J'nin yüzüne yaklaşmak için bir adım attı. "Beni iyi tanıımıyorsun J, başka bir adamın karısını sikebileceğimi sanıyorsan. Onunla yatmaya çalışmıyordum, sadece onu sana vererek ne yaptığını bilmesini sağlamaya çalışıyordum, pislik."

"Seni çok iyi tanıyorum, Nash. Sen her şeyi becerirsin, başka bir erkeğin karısını da becerirsin, buna eminim. Madison'dan uzak dur, o benim ve başka erkeklerin araya girmesine hiç hoş bakmam."

Kahretsin, J çok bölgesel bir erkekti. Onu daha önce böyle görmemiştim; lafını esirgemeyen biriydi.

"Oh, lanet olsun, J. Sana söyledim, Nash benimle yatmaya çalışmıyordu," Madison tartışmaya karıştı. Yüzünde vahşi bir ifade vardı ve J ona kızgın bir bakış attı.

"Karışma Madison. Bu benimle Nash arasında," diye öfkeyle bağırdı ve kızgın bir bakışla onu başından savdı.

Ellerini havaya kaldırdı. "Tamam, ben gidiyorum. Siz ikiniz aranızda halledin. Ben eve gidiyorum." Bana özür dilercesine bir bakış attıktan sonra arkasını dönüp odadan çıktı.

Scott bize doğru gelene kadar şaşkın bir sessizlik içinde duruyordum. Sinirliydi; onun ruh halini artık oldukça iyi tanıyordum ve bu gece bu gece gözlerinin kıvrılmayacağını biliyordum. Bu beni de sinirlendirdi; bugün Scott'ın doğum günüydü ve lanet olsun, bu gece gözlerinin kıvrılmasını istiyordum. J ve Nash böyle devam ederse, benimle de uğraşmak zorunda kalabilirlerdi.

"Siz ikiniz kendinize gelin," dedi Scott, ciddiyetini gösteren o ses tonuyla.

J ve Nash ikisi de ona sert bir şekilde baktılar; sanki otoriter erkeklerin karşı karşıya geldiği bir durum gibiydi, hiçbirisi geri adım atmak istemiyordu.

İlk kim pes edecek diye bekledim ama ikisi de pes etmedi. Tanrım, bu adamlar! Bir adım öne çıktım ve tüm dikkatlerini üzerime çektim. "J, Madison senin yokluğunda seni ne kadar özledi biliyor musun? Ben

Neredeyse her gün kahvesini içip, senin yokluğundan şikayetlerini dinledim. Bana öyle geliyor ki, burada değerli vaktini boşa harcıyorsun. Hayallerini gerçekleştirecek bir kadın var ve sen burada, Madison'a hiç ilgi duymayan Nash'e sikini sallıyorsun. Onunla ne sorunun var bilmiyorum ama şunu söyleyebilirim ki, kadınlar sürekli göğsünü kabartan erkeklerden bıkar. O yüzden bunu unut, eve git ve Madison'ın seni sevmesine izin ver. Dikkatimi Nash'e çevirdim ve ona başımı salladım. "Nash, Tanrı aşkına, devam et. J ile tartışmanın bir anlamı yok. Sikişecek bir kadın yok mu?" Sözlerimi bitirip onların yanıtını bekledim. Üçü de kaşlarını kaldırmış, şaşkın bir ifadeyle bana bakıyordu.

Oops, belki de haddimi aştım. Kahretsin, Scott bana kızacak ve bu onun doğum gününde en son istediğim şeydi. Savunmacı bir tavırla ellerimi kaldırdım.

. "Tamam, beni boş verin. Ne yapıyordunuz, devam edin," diye mırıldandım ve çantamı almak için eğildim. Hepsi bana kızacaksa, ben gidiyordum. Çantamı omzuma attım ve ayrılmak için bir adım attım.

Scott uzanıp kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. "Nereye gidiyorsun, bebeğim?" diye sordu, yüzü yüzüme yakın ve gözleri benimkileri arıyordu. Karnımda kelekler uçu; Scott bazen beni dünyadaki tek kişiymişim gibi hissettirmeyi başarırdı ve bu da onlardan biriydi.

O zamanlar. Bu tartışmanın ortasında, herkesi dışarıda bırakıp tüm dikkatini bana vermişti. Hiçbir erkek benim için bunu yapmamıştı.

"Sanırım fazla konuştum ve kendimi ilgilendirmeyen bir şeye karıştırdım, bu yüzden sizi yalnız bıraksam iyi olacak," diye itiraf ettim sessizce.

Scott'ın belime dolanan kolu, tenime değen sıcak nefesi ve yoğun bakışları düşüncelerimi karıştırıyordu.

"Burada bir şeyi netleştirelim; söyleyecek bir şeyin varsa, söyle. Kendini tutma. Her zaman aynı fikirde olacağımı söyleyemem ama ne düşündüğünü her zaman duymak isterim. Tamam mı?"

Başımı salladım. "Evet," diye mırıldandım.

Beni bir an daha kendine yakın tuttu, gözlerime baktı, bir kez başını salladı ve beni bıraktı. Sonra J ve Nash'e döndü. "Harlow her şeyi anlattı sanırım. Ben eve gidiyorum ama siz ikiniz de aranızdaki sorunları bir kez ve sonsuza kadar çözün. Şu anda başımızda çok fazla sorun var; sizin sorunlarınızı da eklemeye gerek yok," diye mırıldandıktan sonra elimi tutup odadan çıkardı.

Scott ön kapının kilidini açtı ve içeri girmem için işaret ederek geri çekildi. Ona gülümsedim ve o da küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi.

Kırıksıklıklar. Aman Tanrım. O kırıksıklıklar için yaşıyordum.

"Ne?" diye sordu ve ben onun gözlerine bakarken olduğum yerde donakaldığımı fark ettim.

Kafamı salladım. "Hiçbir şey." Hızla yanından geçip evine girdim. O da hemen arkamdan geldi ve bu gece için planladığı şeyin heyecanı sinirlerimi ateşledi. Bullet beni neredeyse tecavüz ettikten sonra, bir süre seks yapmamıştık ama sonunda kaldığımız yerden devam ettik. Scott ile seks, hayatımda yaşadığım en iyi seksti ve Bullet'ın aramıza girmesine izin vermeyecektim.

Koridorun sonunda döndüm ve yatak odasına doğru yürüdüm. Giderken ayakkabılarımı çıkardım, sonra elbiseyi başımdan çıkarıp yere bıraktım ve yürümeye devam ettim. Scott derin bir nefes aldı ve bu ses kulaklarıma müzik gibi geldi. Arkama uzandım ve sütyenimi çözdüm, onu da yere düşürdüm. Parmaklarımı külotumun üst kısmına takıp indirmeye başladığımda, elleri benim ellerimin üzerine kondu ve beni durdurdu. Arkamda yaklaşırken onu hissettim.

"Bebeğim, bana çıkaracak bir şey bırakmalısın," dedi sert bir sesle.

Sesindeki arzuyu duyunca gülümsedim. Scott'ın bana olan ihtiyacı sakladığı bir şey değildi ve bunu seviyordum; bu beni daha da tahrik ediyordu.

Dönüp, içimden gelen bir dürtüyle kollarımı boynuna doladım. Elleri kalçalarımın etrafına kayd ve beni kaldırdı, bacaklarım onun etrafına dolandı. Scott güçlüydü ve beni taşıyarak yatak odasına doğru yoluna devam etti.

"Bu benim doğum günü hediyem mi?" diye sordu, gözlerinde alaycı bir ışıltıyla. "Ne, pasta yetmedi mi?" diye alay ettim.

"Hayır, bebeğim, daha fazlasını istiyorum. Sana gelince asla doyamam."

Ağzım onun ağzına talepkar bir öpücükle indi. Ben de ondan asla doyamazdım. O da beni öptü ve beni çılgına çevirdi. Tanrım, bu adam dilini çok iyi kullanıyordu. Sonunda çekildi ve beni çünkü yatak odasına varmıştık. O vücudumu süzerken sessizce önünde durdum. Göğüs uçlarım sertleşti ve bana gönderdiği ısıdan külotum neredeyse eridi.

Gözlerimi onun kot pantolonuna indirdim ve sertleşmiş penisini gördüm. O da gözlerimi takip etti. "Bana ne yaptığını görüyor musun, bebeğim?" dedi, sözlerinden seks kokuyordu.

Başımı salladım ve kot pantolonunu açmak için elimi uzattım ama o elini çekip beni durdurdu. "Dön arkana," diye homurdandı.

Kendi kendime gülümseyerek dediğini yaptım. Arkama geçti, ereksiyonu bana baskı yapıyordu ve nefesi boynumda sıcak sıcak hissediliyordu. Eli belime dolandı ve aşağıya doğru kayarak külotuma ulaştı ve başparmağıyla klitorisimi okşadı. Onun için çok ıslanmıştım ve o da takdirle homurdandı. Diğer eli beni sardı ve göğüslerimi okşamaya başladı.

"Bebeğim, bir erkeği çok mutlu ediyorsun. Sen benim doğum günü hediyesimsin," diye mırıldandı, beni her zaman tahrik eden boğuk sesiyle.

Onun sözleriyle içimde kelebekler uçu. Başımı omzuna yasladım ve çenemi yalayıp emdiğinde nefesimi tuttum. Başparmağı klitorisimde sihirli bir etki yaratıyordu ve iki parmağını içeri soktuğunda parmağını içeri soktuğunda zevkten titredim.

"İyi hissediyor, değil mi?" diye sordu, boynumda öpücükler bırakırken yumuşak bir sesle.

"Evet," diye inledim, başka bir kelime çıkaramadan. Zevk içimde yükseliyordu ve dalgalar beni ele geçiriyordu. Her sinir uçum arzu ve zevkle yanıyordu ve kendimi ona kaptırırken kafamda neredeyse hiçbir düşünce oluşamıyordu.

"Güzel, çünkü sen de bana aynısını yapıyorsun. Bana dokunduğunda, Harlow, sanki hayatımda hiç dokunulmamışım gibi hissediyorum."

Bu benim için yeterliydi. Sözleri son bir zevk dalgası yarattı ve sonunda pes ettim ve kendimi bıraktım. Orgazm beni sararken, gözlerimi kapattım.

gözlerime bakıp beni tüketmesine izin verdim. Scott'ın beni bedenlen ve ruhen tüketmesine izin verdim. Hiçbir erkek onun gibi benim üzerimde böyle bir güce sahip olmamıştı; bana bu kadar zevk verme gücü ya da kalbimi onun gibi ele geçirme gücü.

Teşekkür

Genellikle önce aileme ve arkadaşlarıma teşekkür ederim. Bu sefer ise, Blaze'de bana çok yardımcı olan kitap dünyasındaki insanlara gerçekten teşekkür etmeliyim. Ailem, sizi her zaman sevdiğimi biliyorsunuz, ama kitaplarımın yayınlanmasına yardımcı olan insanlara teşekkür ederken bana biraz sabır gösterin. #STORMCHASERS'a - tekrar söylüyorum, siz bayanlar HARİKASINIZ! Siz bayanlar (ve Scott!) benim kitap ailemsiniz ve size çok şey borçluyum. Siz bayanların desteği ve cesaretlendirmesi bu dünyanın ötesinde ve size ne kadar teşekkür etsem azdır.

Melanie Sassymum - beni hayran bırakıyorsun, bayan! Tanıdığım en özverili, nazik, şefkatli ve cömert insanlardan birisin. Dünyanın dört bir yanındaki yazarlar için çok şey yapıyorsun ve ben de seni arkadaşım olarak görebildiğim için en şanslılardan biriyim. Gerçekten sınırların ötesine geçiyorsun. Asla

Sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Dans pistinde seninle dans etmek ve arkadaşlığımızı kutlamak için sabırsızlanıyorum!

Elle Raven - FARK!! Seni anlıyorum! Seninle tanıştığımda olduğu gibi, biriyle tanışıp anında bağlandığım başka biri var mı bilmiyorum. Sen deli, harika,

komik ve tatlısın, tanrım, seninle tekrar takılmak için sabırsızlanıyorum!

Tüm desteğin ve arkadaşlığın için teşekkür ederim.

Jani Kay - ruh ikizim - Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum... Seni sanki yıllardır tanıyormuşum gibi hissediyorum. Artık sensiz bir hayat düşünemiyorum.

Skype ve Facebook'a şükürler olsun, değil mi?! Bu kitap dünyasında yolumu bulmama yardım ettiğin, bana olan inancın ve desteğin için teşekkür ederim.

Yapacağımız şeyleri çok sabırsızlıkla bekliyorum ;)

Louisa - seni seviyorum kızım!!! Bana inandığın ve harika kapaklar yaptığın için teşekkür ederim! Bana çok şey verdin, bir gün sana borcumu

ödeyeceğim! İstedığın kadar bana sert bakabilirsin, hiç aldırmayacağım ;)

Nadine - beni şok ettikten sonra bile beni sevmeye devam ettiğin için teşekkür ederim. Harika bir arkadaşsın! Aslında hiç tanışmadığımıza

inanamıyorum

çünkü tanışmışsınız gibi hissediyorum. Tüm desteğin ve sevgin için teşekkürler

Blogcular - siz bayanlar çok özelsiniz!! Kitaplarımı, haberlerimi, tanıtımlarımı vb. paylaştığınız için teşekkür ederim. Hepinize çok şey borçluyum. xx Lilliana Anderson, Lili St Germain, Rachel Brookes - siz bayanlar

Harika!! Her zaman paylaşımlarımı paylaştığın ve bana eşsiz bir destek sunduğun için çok teşekkür ederim xx

Eliahn - k bae - SENİ SEVİYORUM kızım!! Bir gün senin için bir kitap yazacağım, canım.

Kathleen - Beni ne zaman içmeye götüreceksin kadın?? Ah, dur, ben seni götüreceğim! *kafasına vurur* Sana çok borçluyum.

Beni koşulsuz seviyorsun ve sen olmasan kaybolurdum dostum. Teşekkürler, teşekkürler, teşekkürler!! Ve sana ilk teşekkür etmediğim için bana kızma!

Sen benim 1 numaram olduğumu biliyorsun.

Ailemin geri kalanına - kitaplar hakkında durmadan konuşmamı dinlediğiniz için teşekkür ederim ;) Hepinizi seviyorum xx

Yazar

Nina Levine, seksi, alfa erkekler ve onların sevdiği sert, bağımsız kadınlar hakkında hikayeler yazan Avustralyalı bir yazardır.

Yazmadığı zamanlarda resim ve kağıtla yaratıcı çalışmalar yapmayı sever. Ancak çoğu zaman iyi bir kitap ve çikolata eşliğinde bulabilirsiniz.

Haber bültenime kaydolun: <http://eepurl.com/OvJzX>

Haber bültenime abone olanlara ÜCRETSİZ bir seri yayınlayacağım.

Roxie'nin hikayesi YAKINDA GELİYOR!

Kitabımın okuyucularıyla sohbet etmeyi çok seviyorum, bu yüzden lütfen beni ziyaret edin veya buradan iletişime geçin:

[Web](#)

[sitesi E-](#)

[posta](#)

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[Goodreads](#)

[Pinterest](#) (Storm'u yazarken bana ilham veren resimlerle dolu

panolarımı inceleyin)

Blaze'i satın aldığınız sitede bir yorum bırakmayı da çok isterim.

Yorumlarınız benim için çok önemli xx

Ryder, Jani Kay

SCORPIO STINGER MC - RYDER (Ön Bölüm)

Jade'in tek istediği, babası gibi zeki, kibar ve yüksek eğitilmiş bir adamdır. Parlak bir kariyer geleceği olan biri...

şirket basamaklarını tırmanarak başarıya ulaşır. Ona istikrarlı bir hayat ve doğru mahallede muhteşem bir ev sağlayacak iyi bir eş. Büyüleyici bir hayat.

Her şey düzenli ve dengeli. Onun için mükemmel eş.

İstemediği şey ise ukala, kibirli, kaba saba bir motorcu. Dövmeli, piercingli ve seks tanrısı gibi görünen biri. Talepkar ve kontrolcü biri. Hayatına fırtına gibi girip onu derinden sarsan, hayır cevabını kabul etmeyen, en üst düzey alfa erkek.

Jade bunu hiç beklemiyordu. Ryder, karşı koyamadığı tek erkek. Ona gerçekten ihtiyacı olan şeyi gösteriyor. Kendisini.

Jade, tipik bir iyi kızdır. Peki ya mükemmel dünyasının sandığı kadar harika olmadığını keşfederse?

Dış görünüşünün altında, özgürlük için bekleyen yaramaz bir kız mı var? Ryder ona bunu gösterecek kişi mi?

Ryder'ın tek istediği iç huzuru. İçinde kaynayan nefretten kurtulmak.

Annesi onu terk ettiğinden beri hayatı mahvoldu.

Bir adam öldürdü, kardeşini kaybetti ve hayatta kalmak için savaştı. Hepsi on iki yaşına gelmeden önce.

Scorpio Stinger MC'nin oğulları Razor ve Cobra tarafından kurtarılan Ryder, hayatını ve sadakatini onlara borçludur. MC, onun tek ailesidir. Ölümüne kadar hizmet edecek ve koruyacağı tek ailesi.

Hayatında ihtiyacı olmayan şey, kendinden daha iyi olduğunu düşünen, ağzı laf yapan bir kadın. Onu sinirlendiren, daha fazla olmak için ona meydan okuyan, bildiği her şeyi sorgulamasına neden olan bir kadın.

Ryder bunu hiç beklemiyordu. Jade'i kafasından çıkaramıyor. Jade ona gerçekten istediği şeyi gösteriyor. Onu.

İki dünya çarpışıyor. Bu ilişki yürüyecek mi? Yoksa onları parçalayacak mı?

Ryder, Jade'i altında istiyor. Sadece ona boyun eğmesini istiyor.

"Senin tadına bağımlıyım, bebeğim. Cildine. Ağzına.

Kuku. Ver bana. Hepsini. Hepsini istiyorum."~ Ryder

Jade'in, sert motorcu erkekleri içermeyen başka planları vardır.

"Mükemmel erkek diye bir şey yoktur. Bu yüzden mükemmel erkeği beklemiyordum. Sadece benim için mükemmel olan erkeği bekliyordum." ~ Jade

Her yönden bu kadar farklı iki insan aşkı bulabilir mi?

The Prequel bir novella ve Scorpio Stinger MC: Two Worlds Colliding (Kitap 1) ile devam ediyor.

Jani'yi [Facebook](#)'ta ziyaret edin

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

